

Universitätsbibliothek Wuppertal

Avctores Latinae Lingvae In Vnvm redacti corpvs

Godefroy, Denis

[Genevae], 1585

Cap. III. De varia significatione sermonum per A litteram

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-85](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-85)

ceret certiores, si quis melius operam superet, ut eius consilio potius vigiliam administrarem nostrum, qui videt alium curuantem extremo noctis tempore.

269 ¶ *Victus* pro vita positum genere *masf.* M. Tull. de finib. bonorum & malorum lib. 5 Persecutus Aristoteles animantium omnium ortus, victus, figuras.

DE VARIA SIGNIFICATIONE SERMONVM PER A LITTERAM.

CAP. IIII.

A

Aduosum significat *contra*. Terentius Adelphis: Neque seruulorum quisquam, qui aduersum ierant. Plautus *Afinaria*: Quae illac praeda est: Ibo aduersum, atque electabo quicquid est. ¶ Aduosum rursus, *apud* significat. Titinnius *Gemina*: Mulier credo aduersum illum res suas conqueritur. Terent. *Andria*: Et Id gratum fuisse aduersum te habeo gratia. Ennius *Telepho*: Te ipsum hoc oportet profiteri, & proloqui aduersum illam mihi. Afranius *Excerpto*: De vita, ac morte domini, fabulauerit aduersum fratrem illius, ac dominum suum. Plaut. *Aulul.* Egone ut te aduersum mentiar mater mea? M. Tullius de finibus bonorum & malorum libro iij: Nec verò pietas aduersum deos, nec quanta iis gratia debeat, sine explicatione naturae intelligi potest.

2 ¶ *Anima* est secundum consuetudinem *isti*: itus, quo vivimus. Virg. *Georg.* lib. iij. Animasque in vulnera ponunt. ¶ *Anima* rursus *halitus oris & odor*. Virg. *Georg.* lib. ij. Animas & olentia Medi Ora fouent illo, & senibus medicantur aahelis. Titinnius *Fullonibus*: Interea fortida anima nasum oppugnat. Plautus *Afinaria*: An foetet anima tuae uxori? Idem *Mercatore*: Ieiunitatis plenus animam fortidat. Cæcilius: Quae mihi vbi Domum adueni, asledi, extemplo suauium Dar ieiuna anima? ¶ *Anima, aqua*. Plaut. *Amph.* Ni ego illi puteo, si ocepso, animam omnem intraxero. ¶ *Anima, sonus*. Varro *Eumenidib.* Phrygios per ossa cantus liquida canit anima. ¶ *Anima iterum significat iracundia, vel furiosum*: vnde & *animosi* dicuntur iracundi. Plaut. *Amph.* Animam comprime. Accius *Menalippa*: Egone auxilio motus, temerè ut hosti me animato offeram? Idem *in vauo* *μῆχρ*. Ut nunc cum animatus iero, satis armatus sum. Nouius *Fullonibus* feriat: Nihil est periculi, dabo tibi virum validum, virum animosum. M. Tull. de *Repub.* lib. j. Ergo non probares consilio pulso libidines, quae sunt innumerabiles iracundiae, quae tenerent omnia: Ego verò nihil isto animo, ni

hil ita animato homine miserius ducerem. Idem de *repub.* lib. j. Tum virtute, labore, industria quaereretur summi viri indolè, nisi nimis animosè ferox natura illū nescio quo. Virg. *Georg.* lib. ij. Quos animosi curi assidue franguntque, feruntque. Et *Aeneid.* lib. xj. Pone animos & pulsus abi. Lucil. lib. xxx. Atque animosam Thessaliam, indomitam frenis subigantque domentque Bellando. ¶ *Anima, ventus*. Virg. lib. viij. Quantū ignes animaeque valent. Lucretius libro quinto: Aurarūque leues animae, calidique vapores. Varro *Margopoli*, *μῆχρ*: Noctilucam tollo, ad focum fero, inflo, anima reuiuiscit. Idem *Cosimotoryne*, *μῆχρ* *μῆχρ* *μῆχρ*: Detis habenas animae leui, dum ventus nos flamine sudo, stauem ad patriam perducit. Accius *Myrmidonibus*: Lassis trahere in salum, & vela ventorum animae immittere. Plaut. *Aulularia*: Neque quid emittat animae dormies.

3 ¶ *Aptum, necessarium*. M. Tul. de *Repub.* lib. iij. Eademque obiectum viuo, atque vram, noctemque efficiat, cum ad numerum dierum aptum ad laborum quietem. ¶ *Aptū eleganter, ac necessarii positum*. Tul. de *offic.* lib. j. Ut enim pulchritudo corporis, apta compositione membrorum, mouet oculos, & delectat. Idemque. Sed facile iudicabimus, quid eorum apte fiat, quid ab officio, naturaque diserepet. M. Tul. de *finib. bon. & malor.* lib. iij. Itaque natura sumus apti ad cætus, consilia ciuitatis. ¶ *Aptus significat adeptus*. Accius *Menalippo*: Obuia mens, idque aduersum aptus alteri in promptu occupat. Pacuu. *Hermiona*: Quod ego in acie celebri obiectans vitam, bellando aptus sum. Lucil. lib. xxix. Ut si id, quod concupisisset, non aptus. ¶ *Aptum, compositum, paratum*. Virg. *Aeneid.* lib. iij. Interea classem velis aptare iubebat Anchises. Idem lib. x. Proiecto dum pede lauo Aptat se pugnae. Pomponius: Heus aptate pueri munde, atque ampliter conuiuium. ¶ *Aptum rursus, connexum & colligatum* significat. Virg. *Georg.* lib. iij. Iphis è torquibus aptos Iunge pares. Accius *Demetrio*: Hinc colemena

colemena lege minus aptum cornibus. Lucil. Satyr. lib. x. Confellas quoque validis in funibus aptas. Idem lib. xvj. Ibat fortè aries, inquit, quod genus quantis Restibus vix vno filo hæc se hætere putares Pellicula extrema exaptum pendere onus ingens. Varro Mutuum muli scabunt, *scilicet de pexo pexo*: Vbi lucus opacus teneris fruticibus aptus. M. Tul. de deorum natura lib. iij. Quis enim huc hominem dixerit, qui tam certos cæli motus, tam statos astrorum ordines, tamque inter se omnia connexa, & apta viderit, neget his vllam inesse rationem? Sallust. Histor. lib. iij. Quod vbi frustra tentatum est, locordius ire miles, obrepere non aptis armis, vt in principio laxiore agmine. Lucillius lib. xxx. Vnus confertur nouis vetus pestibus aptus. M. Tullius Hortensio: Altera est nexa cum superiore, & inde aptè que pendens. Et Tusculan. lib. v. Fulgentem gladium è lacunari seta equina aptum demitti iussit.

4 ¶ *Æquales sunt similes, & ex æquo.* Afranius Vopisco: Equidem te nunquam mihi Parasitum, verum amicum, æqualem, atque hospitem Quotidianum, & lautum etiam conuiuiam domi. ¶ *Æquales rursum æquani.* Virgil. Æneid. lib. x. Necnon Euantem Phrygium, Paridisque Mimanta Æqualem. Lucillius Satyrarum libro v. Veterum vaum ce cidisse tamen senem Tiresiam æqualem cõstat. Afranius Priuigno: Noui amicũ, atque æqualem meum. Virg. lib. quinto: Ast illum fidi æquales. Terent. Eunuch. Patris cognatum, atq; æqualem Archidemidem Nostin? M. Tullius de offic. lib. tertio: P. Scipionem, Marce filii, eum, qui primò Africanus appellatus sit, dicere solitum scripsit Cato, qui fuit ferè eius æqualis. Et de Senectute: Ego verò propter sermonis delectationem tempestiuus quoque conuiuiis delector, nec cum æqualibus solũ, qui pauci admodum restãt, sed cum vestra etiam ætate.

5 ¶ *Apertum, purum, serenum.* Virgilius Æneid. libro primo: Scindit se nubes, & in æthera purgat apertum. ¶ *Apertum dicitur pafactum.* Virgil. lib. viij. Iamque adeo exierat portis equitatus apertis. Terentius Adelph. Abi persitrenuè, ac fores aperi. ¶ *Apertum, nudatum.* Turpil. Demiurgo: Apertæ suræ, brachia autem procera horrorem mihi ex corde exsuscitabant. Sallustius Histor. lib. v. Quibus de causis Syllam in victoria dictatorem, sibi equo descẽdere, fungere de sella, caput aperire solitum. M. Tullius de offi. lib. ij. Verentur enim ne si quo casu euenerit, vt corporis partes quædam aperiantur, aspiciãtur non decorè. Virgilius lib. sexto: Aperit ramum, qui veste latebat. Var. Eumenidib. Capite aperto esse iubet, ante lucem suscitatur. Sifenna Hist. lib. iij. Adoriuntur aduersos, vt

apertis lateribus. Varro de vita pop. Rom. lib. j. Minores natu capite aperto erant, capillo pexo, vtique innexis crinibus. ¶ *Aperit, mitigat, placat.* Virgilius Æneid. libro primo: Et vastas aperit fyrteis, & temperat æquor.

6 ¶ *Aperire, erigere, ostẽdere.* Virg. Æn. lib. iij. Quarto terra die primũ se attollere, tandem Visa aperire procul. Idem Æneid. lib. octauo: Patriũque aperitur vertice fidus. Varro Meleagris: Non modò furis apertis, sed penè natibus apertis ambulans.

7 ¶ *Autumare, est dicere.* Pacuuius Peribocæ: Flexa, non falsa autumare dictio Delphis solet. Idem Hermiona: Quid benefaciam ei, patris cuius opera te esse vltum autumat? Lucillius lib. xxvij. Socraticum quid ante tyranno misisse Aristippum autumat. Plautus Amphitryone: Nisi hoc ita factum est, proinde vt factum esse autumo Non caussam dico, verũ qui insimules probri? ¶ *Autumare est sperare.* Pacuuius Duloreste: Aut hie est, aut hie adfore actutum autumo.

8 ¶ *Altum non solũ aerium, vel profundum, sicuti plerunque. ¶ Altum ab alendo dictum.* Varro Manio: Habens ante positam alimoniam, sedens altus alieno sumptu.

¶ *Altum, magnum vel gloriosum.* Virgil. Georg. lib. iij. Te sine nil altum mens inchoat.

¶ *Altum, vetus, antiquum.* Virgilius Georgic. lib. iij. Altius omnem Expediam prima repetens ab origine famam. Et lib. viij. Quid causas petis ex alto? Accius Armorum iudicio: Cur vetera tam ex alto appetissis distidia Agamemnon? ¶ *Altum, pressum, obscurum.* Virgilius lib. xi. Quid me alta silentia cogis Rumpere? Idem eodem: Sin altior istis Sub precibus venia vlla latet?

9 ¶ *Aditus, interpellatio.* Terentius Andria: Aliquot me adierunt, ex te auditum qui aiebant. Virgilius libro decimo: Regem adit, & regi memorat nomẽnque, genũque. Lucillius lib. xxvij. Cũ pacem peto, cũ placo, cũ adeo, & cũ appello meã. ¶ *Aditus, ingressus.* Virgilius lib. ix. Huc turbidus, atque huc, Lufuat equo muros, aditũque per auia quærit. Tul. de supplicis: In ipso aditu, atque opere portus. ¶ *Aditus rursum aduentus.* Accius Medea: Tunc Diomedes & cuius aditum expectant, peruixi vsque adhuc. M. Tullius ad Cæsarem in iuniorum lib. i. Er aut ad consules, aut ad te, aut ad Brutum adissent, his fraudi ne esset, quod cũ Antonio fuissent.

10 ¶ *Attendere est intendere.* M. Tullius de officiis, lib. iij. Et si cũ animum attendaris, turpitudinem videas adunatam. Accius Diomedes: Simul autem attendo, vt quirem exaudire amplius. Lucilius lib. xxix. Præterea

vt nostris animos attendere dictis, Atque adhibere velis. Idem lib. xxvij. Rem cognoscas simul, & dictis animum attendas postula. Pacuvius Antiopa: Sed cum animum attendo ad querendum quid fiet. Pomponius Macco: Quid futurum est, si pol ego hanc discere artem attenderim? Attendere, *perseuerare*. Accius Diomede: Si vnquam perpediar gnato, puer, ne attenderis Petere à me id, quod nefas sit concedi tibi.

11 *Appellare*, est familiariter respondere. Lucillius libr. xxvij. Cum mei me adeunt seruuli nō dominam ego appellem meam? *Appellare, nominare*. M. Tul. de Offic. lib. iij. P. Scipionem, Marce fili, qui primus Africanus appellatus sit.

12 *Appellare*, est *applicare*. Afranius Excep. Aditu appellant huc ad molem nostram nauiculam. Lucillius lib. xxvj. Agere in iaciendo si quo est in vineis actis opus, primū id dant operam, vt. quamprimum appellent.

13 *Æmulus*, est *inuidus*. Virgilius Æneid. lib. v. Æmula necdum Temporibus geminis cauebat sparsa senectus. Et lib. vj. Æmulus exceptum Triton. *Æmulus est sectator, vel imitator*. M. Tul. pro M. Marcello: Illo æmulo, atq; imitatore studiorum meorum, ac laborum. Sallust. Hist. lib. iij. Sed Pompeius à prima adolescentia, sermone fautorum, similem fore se credens Alexandro regi, facta, consultaque eius quidem æmulus erat. Virgil. Æneid. lib. x. Spemque meam patriæ quæ nunc subit æmula laudi. Æmulus similitudinem vitæ, institurque sequens. M. Tullius de Repub. lib. j. Qua enim iudicatur iste optimus doctrina, artibus, studiis, audio quando.

14 *Argentum* significat *sonans*. Virgil. Bucol. Fortè sub arguta confederat ilice Daphnis. & multa huiusmodi. *Argentum, audax, malitiosum*. Lucillius lib. xxvij. Agite, agite fures, mendacia argutamini. Plaut. Mutilell. Exi è culina, sis foras mastigia, Qui mihi inter patinas exhibes argutias. *Argentum, parvulum, ac letum*. Virgilius Georg. lib. iij. Argutumque caput, breuis aluus, obesaque terga.

15 *Accipere, tractare, increpare*. M. Tull. Verrinarum actione ij. Malè accipit verbis Rabonium. Et ad Casarem Iuniorem lib. j. Roga ipsum, quemadmodum cum ego armis acceperim. *Accipere, est datum sumere*. Virg. Æneid. lib. iij. Accipe, & hæc manuum tibi quæ monumenta mearum sint puer.

Accipere, sentire. Terentius *auror*. Clinia aliter tuum amorem, atque est, accipis. *Accipere, videre*. Virgil. lib. viij. Vt te fortissime Teuerū, accipio, agnoscōq; lubens. Var. de re rust. lib. iij. Cum diceret se nullam accepisse

villā, quā magis delectatus esset. *Accipere, cōcipere*. Virg. lib. viij. Alij ventosis foliibus auræ Accipiunt, redduntque. *Accipere, audire*. M. Tul. Accipite nūc aliud eius facinus nobile. Lucil. lib. xxx. Hoc etiam accipe quod dico: nam pertinet ad rem. Virg. Æneid. lib. ij. Accipe nunc Danaūm insidias, & crimine ab vno Disce omneis. *Accipere, pascere*. Terent. Eunuch. Accipit hominem nemo melius profusus, neque prolixius. *Accipere, decipere*. Lucil. lib. xxix. Sic inquam veteratorē illum vetulum lupum Annibalem acceptū. *Accipere, admittere*. Plaut. Aulularia: Optumus tu conditionem hanc accipe.

16 *Ardere, est ignoscere, concremari*. Virgil. Æneid. v. Nanq; volans liquidis in nubibus arde arundo. Idem lib. ij. Iam proximus ardet Vcalegon. *Ardere, festinare*. Virgil. Æneid. lib. i. Instant ardentes Tyrii, pars ducere muros, Molirique arcem, & manibus subuoluerè saxa. Idem lib. xij. Ardet in arma magis. *Ardere, fulgorem & splendorem emitere*. Virg. Æneid. lib. iij. Tyriōque ardebat murice læna. Lib. xi. Ardet apex capiti, tristisq; à vertice flamma Funditur. *Ardere, dolere, vel irasci*. Virgil. lib. x. Proxima quæque metit gladio, latūmq; per agmen Ardens limitem agit ferro, te, Turne, superbum Cæde noua quarens.

17 *Acere*, significat *celer, velox*. Virg. Geor. lib. iij. Calidūmq; animis, & cursibus acere. Idem Æneid. lib. iij. At puer Ascanius mediis in vallibus acri Gaudet equo. *Acere, austerum, acerbum, asperum*. M. Tullius Hortensio: Quod alterius ingenium, sicut actū Egyptium, alterius sic acris mel Hymettium dicimus. Var. Parmenone: Dimittisq; acreis pectore curas cantu, castaq; potēsi. *Acere, seuerum*. M. Tullius de offic. lib. i. Suum quisq; igitur noscat ingenium, acremque se & bonorum & malorum suorum iudicium præbeat. Idem eodem: Vtendum est fortasse vocis contentione maiore, & verborum grauitate acriore. *Acere, forte*. Virg. Æneid. lib. vij. Aut acrem dubites in prælia poscere Turnum? Cic. Tusc. lib. v. In rebūsq; gerendis virum, & acrem, & industrium, eundem tamen maleficum natura. *Acere, vehemens, sauum*. M. Tul. Hort. Aut Philippo breuius, aut Theopompo acrius. Virg. Georg. lib. iij. Acremq; Molossium Pasce sero pingui. Idem Æneid. lib. v. Acrior ad pugnam redit, ac vim sulcitat ira. M. Tul. Verrin. actione de signis. *Acere, prouidum, diligens*. Virg. Georg. lib. ij. Iam tum acer curas venientem extendit in animum Rusticus.

18 *Aer*, est medium spatium, quod inter cælum est & terram. Virgil. Æneid. lib. v. Aera dimouit tenebrosam, & dispulit umbras. *Aer, altitudo*. Virg. Geor. lib. ij. Vbi aera vincere

vincere summum Arboris haud vlla iactu potuerit sagitta. ¶ *Aer, sonus.* Var. Andabatis: Anima, vt conclusa in vesica quando est arctè ligata, si perculeris, aera reddet.

19 ¶ *Amarum* dicitur *asperum*. Virgilius Georg. lib. ij. Et amara Pausia bacca. Lucret. lib. iij. Interea perpotet amarum absinthii la ticem. ¶ *Amarum, acerbum.* Virg. Æneid. lib. iij. Isque amens animi, & rumore accensus amaro.

20 ¶ *Admonere, commonefacere.* M. Tull. in Verrem de signis: Rectè admones, Poly- cletum esse dicebant. ¶ *Admonere, percutere.* Virg. lib. x. Lucagus vt pronus pendens in verbera telo Admonuit biugos.

21 ¶ *Ambire*, significat *circuire, & concludere.* Virg. lib. iij. Quæ rapidus flammis ambit torrentibus amnis. Idem lib. x. Atque oras ambiit auro. ¶ *Ambire, ambitionibus appetere.* Virg. lib. vij. Ne connubiis ambire Latinum Æneadæ possint. Terent. Andria: Nisi vides, nisi senis amicos oras, ambis. ¶ *Ambire, in- terpellare.* Virg. Æneid. lib. iij. Quonam reginam ambire furentem Audeat affatu?

22 ¶ *Age re, gerere.* Varro Bimargo: Non Hercules potes, qui agebas, sed cono- pron.

23 ¶ *Audacia* consuetudine *temeritas* di- citur. Sallust. Catilinæ bello: Audacia pro mu ro habetur. ¶ *Audacia, fiducia.* Virg. lib. v. Quisque pedum cursu valet, & qui viribus audax.

24 ¶ *Atrum* dicitur *nigrum.* Virgil. lib. v. Quinquaginta atris immanis hiatibus hy- dra. Et Georg. lib. iij. Hic piscibus atram Im- probus ingluuiem. Var. Eumenidib. Vix vul- gus consistit non Furiarum, sed puerorum, atque ancillarum, qui omnes me bilem atrâ zigtare clamitantes.

25 ¶ *Alumnos* consuetudo quos *alios*, vel *educes*, vel eos qui aluntur dici vult. Virg. lib. vj. Nec Romula quondam Vlo se tantum tellus iactabit alumno. M. Tul. in Verrè de suppliciis: Italia autem alumnus suum ser- uicitutis extremo, summoque supplicio fixura videret. Var. Sefquilyse: Nisi quod lupanr alumni sefellerunt olim. Idem Eumenidib. Et ecce de improniso ad nos accedit cana ve- ritas Atticæ philosophiæ alumna. ¶ *Alumnū filium.* Virg. lib. vi. Nec non & Tyron- terræ omnipotentis alumnus Pacu. Teucro: Quæ desiderio alumnū, pœnitidine, Squale, sca- brèque, & inculta vastitudine? Alumnus, do- minum. Virg. lib. xj. Caro datus ibat alumno.

26 ¶ *Agere, leto dare.* Virg. Æneid. lib. j. Tū vulgus in omne Miferet agens telis. Actum rotarum. Virg. Æneid. lib. ix. Ipse ter addu- cta circum caput egit habena. ¶ *Agere, loqui.* Terent. Adelp. Sed estne ipse de quo agebā? ¶ *Agere, persequi.* Virg. Æneid. lib. iij. Quam

procul incautam nemora inter Cressia fixit Pastor agens telis. Et Æneid. lib. viij. Quos illi bello profugos egere superbo. ¶ *Agere, fugare.* Virg. Georg. lib. ij. Et membris agit a- tra venena. ¶ *Agere, porrigere.* M. Tul. de of- fic. lib. ij. Vera gloria radices agit, atque etiā propagatur. ¶ *Agere, intendere, inquirere.* Vir. Bucol. Id quidem ago, & tacitus Lynda me- cum ipse voluto. ¶ *Agere, urgere, impellere.* Tul. in Verrem actione ij. Agunt eum præci- pitem pœnæ ciuium Romanorum.

27 ¶ *Actum* dicitur *perfectum.* Virg. lib. vj. His actis properè exequitur præcepta Sibyl- læ. ¶ *Actum, appulsum.* Virg. lib. vij. Siue er- rore via, seu tempestatibus acti. Varr. Lege Mænia: Non hos Pactolus aureas vndas a- gens Eripiet vnquam è miseris. ¶ *Actum infixum.* Virg. lib. ix. Sed viribus ensi adactus Transadigit costas, Varr. γῶντι οὐαυτῶν: Non vi detis, vnus vt paruulus Amor ardifera lam- pade arida agat amantis æstuantis. ¶ *Actum, coactum, territum.* Virgilius libro sexto. Pro- digiis acti caelestibus ossa piabunt. ¶ *Actum, admotum.* Virg. lib. viij. Accelerant acta pari- ter testudine Volsci. Lucil. lib. xxvj. Aggere in iaciendo si quo in vineis actis opus.

28 ¶ *Asperum* significat *insuauè.* Terent. i autovr. Asperum pater, hoc est, aliud lenius. sodes vide. Virg. Georg. lib. ij. Asper in ore sa- por. ¶ *Asperum, nocens.* Virg. Æneid. lib. iij. Sauiat agris, asperque fiti, atque exterritus æstu. ¶ *Asperum, exasperatum, non lenè.* Virg. lib. ix. Bina dabo argento perfecta, atque as- pera signis Pocula:

29 ¶ *Equare* est *cum equitate diuidere.* Vir. Æneid. lib. j. Operumque laborem Partibus æquabat iustis. ¶ *Equare, continuare.* Virg. Æneid. lib. viij. Felix si protinus illū Equaf- ser nocti ludum.

30 ¶ *Accommodatum* dicitur *ad iunctum.* Virg. Æneid. lib. ij. Laterique Argium ac- commodat enses. M. Tul. in Ver. in frumen- taria: Flagitia, libidinisque accommodat. Ac- cius Bacchis: Tunc syluestres exuias sauo- pistas lateri accommodant. Idem de officiis lib. j. Qui se ad temp. & ad magnas res geren- das accommodauerunt. Et de Repub. lib. j. Expositamque ad exemplum nostræ reip. ac- commodabo eam, si potero, omnè illam o- rationem, quæ est mihi habenda de oprimo ciuitatis statu. ¶ *Accommodatum, proclive, propensum.* M. Tul. in Verrem action. iij. Tunc præterea maximè sedati, & quieti propè præ- ter ceteros ad summum Græcorum otium, potius quàm ad vllam vim, aut tumultum accommodati. ¶ *Accommodare, adhibere.* Marcus Tullius de officiis libro iij. Tan- tum dabit amicitia, vt veram amici causam esse malit, vt orandæ litis tempus, quoad per- leges liceat, accommodet. Et de senectute:

Cæterum & tempora metendis frugibus, & percipiendis accommodata sunt.

31 ¶ *Aridum* dicitur *secum*. Virg. *Æneid.* lib. j. Atque arida circum Nutrimeta dedit. ¶ *Aridum, horrificum, acutum*. Virg. *Georg.* lib. j. Et aridus altis Montibus audiri fragor. Lucret. Aridus vnde aures terget sonus. ¶ *Aridū purum, lucidum*. Plaut. Rudent. Argento arido.

32 ¶ *Auceps* est *dubium*. Virg. *Æneid.* lib. x. Auceps pugna diu. ¶ *Auceps, duplex*. Luci. lib. xxix. Nemo hos ancipites ferro effringat cardines. Virg. *Æneid.* lib. iij. Agnouit prolem ambiguum, geminisq; parentes. Var. de vita populi Romani lib. iij. Cæsar reuersione fecit, ne post occipitium in Hispania exercitus qui erant, relinquerent: quod se conuiceret Pompeius, vt ancipiti vrgeretur bello. ¶ *Auceps, acutum ex utraque parte*. Lucil. lib. xxix. Vecte, atque ancipiti ferro effringam cardines.

33 ¶ *Aura* est *ventorum [vis]*. Vir. *Geor.* lib. iij. At illi Dulcis compositis spirauit crinibus aura Idem *Æneid.* lib. vj. Discolor vnde auri per ramos aura refulsi. ¶ *Aura adactus*: Var. Eumenidibus: Simul ac languido corpore solis calidior visa est aura.

34 ¶ *Argutari* dicitur *loquaciter proloqui*. Euius: Quem incertum tu isti credere, atq; exercere lingua, vt argutari possis. Nouius Exodio: Quando ad ludos venit, alij cum tacent, totum diem argutatur, quasi cicada. ¶ *Argutari, subsilire*. Titinnius Fullonibus: Terra hæc est noua, qua vbi tu solitus argutari pedibus, cretam dum compescis, vestimenta que lauas.

35 ¶ *Attollere* significat *erigere, fundere*. Virgil. *Æneid.* lib. iij. Attollit se diua Lacinia cõtra. ¶ *Attollere, afferre*. Pacu. Medo: Custodite istum vos, ne cum quis attollat, neve attingat. Idem *Armorum* iudicio: Pro imperio agendum est, quis vetat, quisve attollat. Vir. *Æneid.* lib. ix. Attulit & nobis aliquando oprantibus ætas.

36 ¶ *Auscultare* est *obsequi*. Pacu. Quis se magis audiendum, quàm auscultandum censeo. Ennius Menalippa: Mihi auscultate nate, Pueros cremati iube. Cæcil. Embono: Audire ignoti quod imperant, soleo, non auscultare. ¶ *Auscultare, audire*. Afran. Simulante: Næ ego illos vel tantis ausculto lubens. Põponius Asia: Atque auscultare disce, si nescis loqui. ¶ *Auscultare, videre, spectare*. Afranius Priuigno: Vider ludos, hinc auscultauit procul.

37 ¶ *Adducere, ducere*. Terent. *iavovr*. Adducimus ad te tuam Bacchidem. ¶ *Adduci, coepi*. M. Tul. de senectute: Nullo imbri, nullo frigore adduci, vt capite aperto sit. ¶ *Adducere, intorquere, rotare*. Virg. lib. ix. Ipse ter adducta circum caput egit habena. ¶ *Adducere,*

producere. Vir. lib. ix. Ocyus adducto torquens hastile lacerto.

38 ¶ *Æquor, campus*. Virg. lib. xij. Illi æquore aperto, Ante notos, Zephyrumque volant. ¶ *Æquor, mare*. Virg. *Æneid.* lib. j. Et vastas aperit syrtes, & temperat æquor. ¶ *Æquor, fluius*. Virg. lib. iij. Viridescque secant placido æquore syluas.

39 ¶ *Aduenire, venire*. Cæcil. Plocio: Adepol senectus vt si nihil aliud apportes tecum cum aduenis, vnum id sat est. ¶ *Aduenire, incipere*. Plaut. Amph. Quæso aduenienti morbo iure medicabis.

40 ¶ *Æstus, solis & æstiu temporis flagrantia*. Virg. *Geor.* lib. iij. Æstibus in mediis vmbrosam exquirere vallem. ¶ *Æstus, marini impetus, vel commotiones*. Lucr. lib. 4. Frigus vt à pluuiis, calor ab sole, æstus ab vndis Equoris. Plaut. Asin. Quo magis te in altum capessis, æstus te in portum refert. Virg. Fundoque exæstuat imo.

41 ¶ *Acerbum, horrendum, infandum, immite*. Virg. *Æneid.* lib. iij. & lib. vj. Et funere merfit acerbo. ¶ *Acerbum, incoctum, precoquum, & de pomis frequentius dicitur*. Varro Agath. Virgo de conuiuio abdicatur ideo, quod maiores nostri virginis acerbæ aureis Veneris vocabulis imbui noluerunt.

42 ¶ *Album, significatione manifesta est, vt Virg. Georg. lib. iij.* Color deterrimus albis, Et giluo. ¶ *Album, mite, vel placidum*. Var. Sefquiulyffe: Aduersi venti ceciderunt, quod si pergunt diutius mare voluere, vereor, ne me quoque, cum domum ab Illo casus reuetero, præter canem cognoscat nemo.

43 ¶ *Adolere est vrere*. Virg. *Bucol.* Verbe nâsque adole pinguis, & malcula thura.

44 ¶ *Adolere, augere, honorare, propitiare, & est verbum sacratū, vt macte magis aucte*. Vir. *Æneid.* lib. j. Quinquaginta intus famulae, quibus ordine longo Cura penum struere, & flammis adolere penateis. Et lib. vij. Præterea castis adolet cum altaria tedis. ¶ *Adolescere, crescere*. vnde adolescentem dicit Lucret. lib. ij. Dúmque adolescendi summum terigere cacumen. Laber. Soror. Laus nomine gloriæ adolefcit.

B

45 ¶ *Bellum est, vt plerūque, pugna*. ¶ *Bellum, elegans, melius, prudens*. Lucil. lib. xxix. Ætatem istuc tibi laturam, & bellum, si hoc bellum putat. Varro *τὰ βέλματα*: Diogené litteras scisse dum vsioni quod satis esset, nunc quod etiam acta bellorum hominum. Idem eodem: In carteo stadio *ἔτραγιον* lego, à quo qui certasset animo bellus homo magis delectatus Stoicorum Pancratio, quàm athletarum. Idem Sefquiulyffe: Quid enim est, quod homo masculus lubétius videre debeat, quàm bellâ vxorē. Idē Bimargo: Socius es hosti-

es hostibus, socius bellum ita geris, ut bella omnia domum afferas.

C

46 *Committere, effigiare.* Pacu. Nypris: Barbaricam pestem Sabinus nostris obtulit, Noua figura factam, commissam infabre.

Committere, coniungere, sociare. Lucil. libro xxviii. Quid me fiet, si quidera non vis te improbis committere? Virg. *Æneid.* lib. iij. Delphinum caudas vtero commissa luporum.

Committere, donare, derelinquere. M. Tull. in Verrem actione ij. Is calumniatores ex sinu suo opposuit, qui illam hereditatem Veneri Erycinæ commissam dicerent. *Committere, facere.* M. Tull. in Verrem actione iij. Ego etiam quæ tu sine Verre commisit, Verri crimini daturus sum. Virg. *Æneid.* lib. j. Quid meus *Æneas* in te committere tantum? Lucil. lib. xxviii. Commouet se nusquam, neque committet, ut pereat sibi. Idem lib. xxvj. At enim dicis clandestino tibi quod commissum feris, ne mutires quicquam, nec mytheria efferes foras. *Committere dicitur initiare.* Virg. *Æneid.* lib. v. Et ruba commissos medio canit aggere ludos. Var. *Endymionibus*, Discumbimus multitudo, minus maturæ cenam committitis. *Committere, credere, permittere.* Virg. lib. ix. Portam, quæ ducis imperio commissa, recludunt. Terent. Eun. Quem commisit lupi. Lucil. lib. xxx. Quod sua committunt mortali claustra *Camænae*. M. Tull. de offic. lib. ij. Quamdiu resp. per eos gerebatur, quibus seipsa commiserat.

47 *Confutare, commonere.* Titin. *Setina*: Cocus magnum ahenū, quando feruit, paula confutat trua. *Confutare, opprimere, conuincere.* Terent. *Phorm.* Confutauit verbis admodum iratum patrem.

48 *Capere, implicare, impedire.* Virg. *Geor.* lib. j. Aur oculos capti fodere cubilia talpæ. M. Tull. in Verrem de suppliciis: Non ceperunt, sed abduxerunt onere suo planè captā, atque depressam.

49 *Condere, significat abscondere.* Virg. *Æneid.* lib. ij. Scandunt rursus equum, & nota conduntur in aluo. *Condere, constituere.* Sallust. *Catilina.* bello: Vibem Romā (sicuti ego accepi) condidere, atque habuere initio Troiani. *Condere, consecrare.* Virg. *Æneid.* lib. iij. Animāque sepulcro condimus. *Condere, potiri.* Virg. lib. vij. Optato conduntur Thybridis aluco.

50 *Colere, est venerari.* Virg. lib. ix. Summe Deū sancti custos Soractis Apollo, quem primi colimus. *Colere, exercere, ut rustici.* Virg. *Georg.* lib. j. Fructusque feros mollite colendo. *Colere, inhabitare.* Virg. *Æneid.* lib. iij. Hic mater cultrix Cybele. Et rursū: Quas dira *Celano*, *Harpia*que colunt alia. Plaut. *Afin.* O catenarū colone. Et *Aulul.* Hanc do-

mū iam multos annos est ut possideo, & colo. Var. *Endym.* Ut *Mercurium Arcadum* colonum. Idem *Eumeni.* Ut *Naiades vndicolæ.*

Colere, diligere. Virg. *Bucolicis.* Ille colit terras, illi mea carmina cura. Idem *Æneid* libro iij. Solam nā perfidus ille Te colere. Terent. *autr.* Quippe forma impulsi nostra, nos amatores colunt. Lucil. lib. xxvj. Quare hoc colere est satius, quam illam studium omne hic consumere. *Colere, ornare.* Var. *autr.* *autr.* At in fegetibus post messem colligebant stramenta, qui domicilia colerent. *Colere, patri.* Terent. *autr.* Dum ille vitā illam colet inopem, carens patria.

51 *Cedere, significat secundum consuetudinem abire superatum, & locum victori dare.* Virg. lib. x. Conuenit *Euādri* victos discedere, ad urbem. Et libr. v. Cede Deo. Lucil. xxx. Quandoque pudor ex pectore cessit. M. Tull. de *Offic.* lib. ij. Cui quidem exercitus nostri, imperatorēque cesserunt. *Cedere, succedere.* Virg. lib. xij. Cesserit *Aufonio* si fors victoria Turno. *Cedere, dare.* Vir. li. xj. Hæc omnis regio, & celsi plaga pinea mōtis Cedat amicitiæ *Teuerorū.* & li. xj. Aur abeat victus, cedat *Lavinia cōiux.* *Cedere, recedere.* Luc. li. xxviii. Vel si alio opus sit fortè, si hinc aliqd cesseris. *Cedere, obsequi.* Vir. *Æn.* li. iij. Cedam *Phœbo*, & moniri meliora sequamur. Et li. ij. Vestrum hoc augurium, vestroque in numine *Troia* est. Cedo equidē, nec, nate, tibi comes ire recuso. *Cedere, enitare.* Virg. lib. v. Celestique elapsus corpore cessit. *Cedere, incedere.* Plautus *Aulul.* In hoste absolutus cedis. *Cedunt, petunt.* Var. *Parmen.* Cedit velocius iuuenis, membris leuis, nitidus oleo.

52 *Cursus, est pedum velocitas.* Virg. lib. v. Hic qui fortè velint rapido contendere cursu. *Cursus, volatus.* Virg. lib. v. Este duces o si qua via est, cursūque per auras Dirigit in lucos. Et *Bucol.* Quo cursu deserta petiuit. *Cursus, nauigatio.* Virg. *Æneid.* lib. iij. Sed tibi qui cursum venti, quæ fata dedere? M. Tull. de *Republ.* lib. iij. Quæ cursu frumento onustas petentibus *Rhodum* viderit.

53 *Castigare, increpare vel reprehendere.* Virg. lib. v. His grauis *Entellum* dictis castigat *Acestes*. Terent. *autr.* Seruas, castigas, mones. *Cicero* de *Orat.* lib. j. Et quoniam de imprudentia diximus, castigemus etiam segnitatem. Et *Tuscul.* lib. v. Sed hoc in me ipse castigo, quod ex aliorum, ut ex nostra fortasse mollicia, non ex ipsa virtute de virtutis robore existimo. *Castigare, vindicare, punire.* Virg. lib. vj. Castigatque auditis; dolos, subigitque fateri. *Castigare, expedire.* Virg. *Æneid.* lib. iij. Castigatque moras, opere omnis semita feruet.

54 *Carpere, attenuare, aperire.* Virg. *Georg.* libro j. Nec nocturna quidem carpentes pen-

20

30

40

50

60

sa puella Nesciure hiemem. Et libro iij. Eam circum Milesia velleram nymphæ Carpebant huius sacro fucata colore. *¶* Carpere, *auferrere, decerpere.* Virg. Bucol. In fere Daphni puros, carpent tua poma nepotes. Lucr. li. iij. Iuuatque nouos decerpere flores. Virg. lib. iij. Carpit enim vires paullatim, vritque videndo Femina. *¶* Carpere, *celeriter praterire.* Virgil. Georg. lib. iij. Et acri Carpere prata fuga. Idē eodem; Carpere mox gyrum incipiat. Lucil. lib. xxix. Hiemem vnamquaque carpam. *¶* Carpere, *passere.* Virg. Georg. lib. iij. Carpanus dum mane nouit, dum gramina canent.

55 *¶* Contari, est dubitare, dissipare. Virg. Æn. lib. viij. Contantem amplexu molli fouet. M. Tul. ad Caesar. iuniorum lib. j. Sed citō pēnituit, domūque rediit, ceteri contabantur. *¶* Contari est manere. Virg. Georg. lib. iij. Non illis quisquam cōtantibus altum Ire iter, aut castris audebit vellere signa. Et Æneid. libro iij. Regnam thalamo contantem. *¶* Contari, *curacionem differre.* Virg. xj. Qui nobis contando restituit rem.

56 *¶* Capi, propitiari. Lucr. lib. ij. Nec bene promeritis capitur, nec tangitur ira.

57 *¶* Capere, facere. Terent. And. Non, si capiundos mihi scio esse inimicos omnes homines. *¶* Capere, *perpeti.* Terent. iav. Dum abs te absū, omnes mihi labores fuere, quos cepi, leues. *¶* Capere est tollere, tenere. Virgil. Georg. lib. iij. Cape saxa manu, cape robora pastor. Et lib. iij. Hic tibi, nate, prius vinculis capiundus. *¶* Ar. Meleagris: Quem idcirco terram non cepit, & calceū recepit. Idem Eumenidibus: Stola, calceōsque muliebris propter positos capio. *¶* Capere, *eligere.* Terent. Hecyra: Cū illū generum cepimus. Virgil. Georg. lib. ij. Antē locum capies oculis. Mar. Tul. de officiis lib. iij. Quod in fit in his aliquid probi, quod capiat ignaros. *¶* Capere, *delectare.* Virg. Georg. lib. iij. Carmine quo capte. Et lib. viij. Æneas capitūque locis. M. Tul. Philip. lib. j. Non possum adduci, & suscipere pecuniā captam. Lucil. lib. xxvj. Nunc itidem populū istum scriptoribus volumus capere animum illorum. *¶* Capere, *sustinere, habere.* Virg. lib. viij. Hæc illum regia cepit. Terent. Heautont. Dij boni quid turbæ estis aedes nostræ vix capient scio. M. Tul. de Signis: Tot domos locupletissimas domus istius vna capiet. *¶* Capere, *decipere, circumuenire.* Virg. Æneid. lib. ij. Captique dolis, lacrymisque coacti. Lucil. lib. xxvij. At metuis potro aspectu, & forma capiare Altera. Marc. Tull. Hort. Captum me fortasse, inquit, tu putas, & id, quod nollem, confiteri coactum. *¶* Capere, *occupare, detinere.* Virg. Æneid. lib. ij. Certantque illudere capto. M. Tul. in Ver. de supplicis. Nauem quandam piratarum præda referam nō ceperunt, sed abduxerūt. *¶* Ar. Melea.

Quid hic venator nō cepit? *¶* Capere, *satiare.* Virg. Georg. lib. iij. Tanta mea si te ceperunt taedia laudis. Capere, *accipere.* Virg. Æn. li. ij. Tu genitor cape sacra manu, patriōsque Penateis. Et lib. iij. Cape dona extrema tuortū. Terēt. Phor. Nā ex his prædiis talēta argenti bina statim capiebat. Lucil. lib. xxvj. Malis necesse luctu ē mensa purē capturus cibū. M. Tul. Hortensio: Deinde boni mores, & mode flores, & ad capiēda præcepta molliores. Plaur. Aulul. Nam tua gnata peperit decimo mense post; numerū cape. *¶* Ar. Quinquatrib. Cape hæc caducā Liberi mollē dapē. *¶* Capere, *complecti.* *¶* Ar. Marcipore: Propontis vnda quē liquētū cæculo Natantē perfundit, cape. *¶* Capere, *inuenire.* Terēt. Heautont. Rationem cepi, vt neq; tu egeres, neq; vt hæc possēs perdere. M. Tul. in Ver. actione ij. Reicēti a Chelidone capiūt consiliū necessariū. Et de off. libro iij. Cū autē consiliū hoc princeps cepisset.

58 *¶* Corripere, *comprehendere.* Virg. Georg. lib. iij. Vt enim vbi correptū manibus, vincit ve tenebris. *¶* Corripere, *cōtorquere.* Virg. Æn. lib. j. Turbine corripuit. *¶* Corripere, *excutere.* Virg. Æn. lib. iij. Corripio ē stratis corpus.

59 *¶* Quassum, est conuulsum, & non integrum. *¶* Quassum, est mouere. Virg. lib. vj. Et lampada quassans Per Graiū populōs. Plaut. Milite: Qui suam vndatē chlamydē quassando fecit.

60 *¶* Certare, significat contendere. Virg. Bucol. Cettent & cygnis vlula. *¶* Certare, *præuenire.* Virg. Æneid. lib. j. Officio nec te certasse priorem Peniteat.

61 *¶* Cōponere, *finire.* Virg. Æneid. lib. j. Ante diem clauso componet vesper olympo. Et Bucol. Nō nostrū inter vos tatas cōponere liteis. *¶* Componere, *reficere, recreare.* Virg. Georg. lib. iij. Vix defessa senem passus componere mēbra. Idē Æneid. lib. j. Nunc placida cōpostus pace quiescit. *¶* Componere, *lenire.* Virg. Æneid. lib. j. Sed motos præstat cōponere fluctus. *¶* Componere, *disponere, constituere.* Virg. Æneid. lib. iij. Quam tuta possis vrbem cōponere terra. M. Tul. de offic. lib. iij. Atque, quod communiter compositum fuerat, solus duxit. Sifenna Hist. lib. iij. Exercitum disparitū ad cōsurgendum se comparant. *¶* Cōponere rursum significat *comparare.* Accius Ar. morum iudicio: Quid est cur componere ausis mihi te, aut me tibi? Lucillius Satyr. li. iij. Samnis, spurcus homo vita illa dignus, locōque, Cum Pacidiano componitur, optimus multō Post homines natos gladiator qui fuit vnus. Sallust. Incur. Vbi Metelli dicta cū factis composuit. Virgil. Georg. libro iij. Non aliter si parua licet componere magnis.

62 *¶* Componere, *ornare.* Virgil. Georg. libro iij. Dulcis.

Dulcis compositis spirauit crinibus aura.

¶ *Componere, colligere.* M. Tul. in Verrinis in diuinatione: Si ab isto libro, quem tibi magister Iudi, nescio qui, ex alienis orationibus compositum dedit. ¶ *Componere, simulare, vel fingere.* Acc. Agamemnon. Sic vincetus animus quorum atroci iunctus malitia est, Cōposita dicta è pectore euoluunt suo, Quæ cum componas, dicta factis discrepant. Sallust. Iugurtha: Non sunt composita mea verba. parui id facio. ipsa se virtus satis ostendit.

¶ *Cōponere, coniungere.* Virg. lib. viij. Componens manibusque manus, atque oribus ora. Lucil. Satyr. lib. viij. Cum Plocio eodem obuiio amplector, labra labellis compono, hoc est, cum ipso duco pœnias. Idem eodem: Tuū latus compone lateri: & cum pectore pectus. Sallust. Hist. lib. iij. Suspectusque fuit, incertum verò, an per negligentiam, societatem prædarum cum latronibus composuisset.

¶ *Componere pro redimere.* Sallust. Hist. lib. j. Quin lenones, & ynatij, lanique, quorum præterea vulgus [in dies] usum habet pretio compositi.

63 ¶ *Crepare, sonare.* Plautus Menæchmis: Dic mihi, an vnquam intestina crepat, quod sentias? Verum vbi satur sum, nulla crepitari; quando esurio, tunc crepant. Virgilius Geor. lib. j. Atque leuem stipulam crepantibus vire flammas. Terent. Phorm. Sed ostium concrepuit, nihil ad te. M. Tul. in Verrem de supplicis: Locum illum litoris percrepare totū muliebribus vocibus, cantūque symphonia. Lucillius lib. xxvj. Percrepa pugnam Pompili factam Corneliane. Varro Eumenid. Propter crepas vocibus volitans aures vulgi. Sisenna Hist. lib. iij. Conglobati, & collecti cō crepant armis. ¶ *Crepare* significat rursus *queri*, vel *dolere*. Horatius carminū lib. j. Quis post vina grauem molliciem, aut pauperiem crepat? Lucretius lib. ij. Et crepat antiquum genus vt pietate repletum. ¶ *Crepare iterum incantare.* Turpil. Pedio: Age tu Hymenæum increpa. ¶ *Crepare, frangere.* Virg. lib. v. Et acuto in murice remi Obnixi crepuere. ¶ *Crepare, ferire.* Enn. Thyeste: Sed sonitus aures meas pedum pulsu increpat. M. Tul. de offic. lib. iij. Itēque vir bonus habeat hanc vim, vt si digitis concrepuerit, possit in locupletum testamenta nomen eius irrepere.

64 ¶ *Comparare est sociare, coniungere.* Accius Amphitryone: Qui meum senium cum dolore tuo coniungam, & comparem. Plautus Asinaria: Prehende auriculas. ¶ *Comparare, adæquare.* M. Tul. ad Cæsarem iuniorem lib. j. Neminem tibi profectò hominem ex omnibus, aut anteposuissem, aut etiam comparassem. Terent. Eunuchus: Haud ne comparandus hic quidem ad illum est. ¶ *Comparare, componere, machinari.* Sisenna Hist. lib. iij. Eos, 60

qui hoc malum publicum clandestinis consiliis comparauerunt. ¶ *Comparare* veteres *confirmare*, & *constituere* dixerunt. Terent. Eunuchus: An potius ita me comparem, Non perpeti meretricum contumelias? Item Andria: Vt malis gaudeant, atque ex incommodis Alterius sua vt comparent commoda. Titinnius Gemina: Ergo vt sua seruet dona, nobis faciendum est ita, vt cum ea primū blauditer comparemus colloquia. Accius Euryface: Nihil est: si autem ad te retardat sociū, in portu est, copiaque subsistat modo, tu te ipse effirma & compara. Idem Terent. Atque id ego semper mecum sic agito, & comparo Quo pacto magnam molem minuam. Turpilus Lemnius: Nunquam vnus me comparari feruire elegania. M. Tul. de repub. lib. vj. Quamobrem se comparet hic ciuis ita nec est, vt sit contra hæc, quæ statum ciuitatis permouent, semper armatus. Afranius Epistola: Nam proba, & pudica quod sum, consulo, & parco mihi: quoniam comparatum est, vno vt simus contentæ viro. Cicero de finibus bonorum & malorum libro v. Omnis auctoritas philosophiæ consistit in beata vita comparanda. ¶ *Comparare, emere.* Terent. Heaut. Argētum dabitur illi, vt vestem, atque alia, quæ opus sunt, comparet. ¶ *Comparare iterum estimare.* Accius *ἐπιμαρτυροῦμαι*: Proin tu id cui fiat, non qui facias, compara. ¶ *Comparare, apparare.* M. Tullius in Verrem actione ij. Vt erat, inter suos copiosus, conuiuium comparat. ¶ *Comparare, dare.* M. Tul. in Verrem de supplicis: Ex omni gemitu, ac dolore certa merces comparabatur.

65 ¶ *Calx est cinis.* Virgilius lib. v. Calcemque terit iam calce Dioces.

66 ¶ *Callet* significat *scit*, hoc est calliditate, quæ est vrbana scientia. Accius Egistho: Melius quàm viri, callent mulieres. Afranius Abducta: Nescis, nam omnem melius callent rem, quàm volo. Pacunius Atalanta: Omnes qui tanquam nos sub regno seruiunt, Callet domi cum imperio metuere. Serenus O-pusculis: Callet senium arte viuendi. Acc. Æneadis, aut Decio: Quod periti sumus in vita, atque vsu callemus magis. Idem Neoptolemo: Sat in astu, & fallendo callet. Sisenna Hist. lib. iij. Lucillium Memmium focerum 50 Gaj Scribonij tribunum plebis, quem Marcellini consiliarium fuisse callebant, & tunc Curionis oratorem. ¶ *Callet* etiam dictum à *callositate*. Cæcilius Aloto: Tu iam callebis: ille festus desiderat. Plautus Persa: Plus calleo, quàm aprugnum callum callet. Idem Pœnulo: Quid opus verbis? callum aprugnum callere æquè non sinam.

67 ¶ *Constituere est disponere, definire.* Virgilius Æneidos lib. j. Hominē sine, serane Quarere constituit. ¶ *Constituere, retinere, fir-*

mare. M. Tul. de offic. lib. j. Ineuntis enim gratia inficitia senum constituenda, exercendaque est prudentia. ¶ Constituire, instituire. M. Tullius de senect. Constitutiones non modo delectant, sed etiam institutiones. ¶ Constituire, parare. M. Tul. in Verrem actione secunda: Quod ubi erat Philodemo nuntiatum: tamen illi erat ignarus quantum sibi ac liberis suis iam tum mali constitueretur. ¶ Constituire, erigere. Virg. lib. vj. Et feraleis ante cupressos Constituunt.

68 ¶ Contendere, festinare. Virg. Æneid. lib. j. Quæ proxima, littora cursu Contendant petere. ¶ Contentio est perseverantia, vel elatio. M. Tul. de offi. lib. j. Ex contentione vocis, & summissione, & cæteris similibus facile iudicabimus. Sallustius Hist. lib. iij. Rursus iumenta nacti ad oppidum ire contendunt. ¶ Contendere, astringere, intorquere. Virg. Geor. lib. iij. Tanto, natè, magis contende tenacia vincla. Silenna Hist. lib. iij. Simul & tormenta contenduntur. ¶ Contendere, significat comparare. Plautus Vidularia: Signum rectè comparabat huius contendi annulum. Lucilius Satyr. lib. j. Ut contendere possem Thestias Ledæ, atque Ixionas Archilochio. Idem libro vij. Huncce inquam Hyacintho hominè cortinipotentis Delitiis contendi? Cæcilius Titthe: Egon? vitam meam Atticam Contendam cum istac rusticana Syra? Licinius Macer in epistola ad senatum: Illi suam vitam mecum contendunt, quorum in corpore ita crebra sunt vulnera vitæ, nonæ cicatrici ut locus non sit. Nævius Lycurgo: Caue, sis, tuam Contendas iram contra cum ira Liberi. Accius Tereo: Video te mulier more multarum vrier, ut vim contendas tuam ad maiestatem viri. Varro *ἡμῶν ἑαυτῶν*. Age nunc contende alterum genus philotoreon, nequid ibi videbit melius. ¶ Contendere, certare. M. Tul. de offic. lib. j. Miserrima omnino ambitio est, honorumque contentio. Virgil. Æneid. lib. iij. Quis talia demens Abnuat, aut tecum malit contendere bello? Sallustius Iugurthino bello: Fretus multitudine militum sperabat armis contendere. Cic. Tusc. lib. ij. Ut onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt. ¶ Contendere, continuare. Cic. de Oratore lib. ij. Id quod eius scripta declarant, & contentiones vocis, & remissiones continuarentur. Et lib. iij. Nihil perniciosius, quam & infusa sine intermissione contentio. ¶ Contendere, iterum significat extorquere. Cicero Epistola Cassij hoc ait: Ita contendo, ut in eo fortunas meas positas putem. Accius Euryface: Iam potero incipiam, & sine, quid vi contendam, ut hinc comportet texum Salaminè habeam. Turpilius Lemniis: Haber potestatem viri, potestatem senis: Pretio contendas, ut redempto Phædræa Liceat redire antiq̃

in consuetudinem. Varro Serrano *ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἑσθίας*: Et petere imperium populi, & contendere honores. M. Tul. de offi. lib. ij. Extremum autem præceptum in beneficiis, operaque danda, ne quid contra æquitatem contendas. ¶ Contendit, *προρῖπνι*, vel *διῆξιν* significat. Virg. lib. v. Qui tamen aerias telum contendit in auras. Licinius Macer: Quo die magistratum obiit, repente celeri gradu per forum se in Capitolium contendit. Turpilius Philopatro: Gere meas fortunas mater, hem Qua causa hoc opere maximo contenditur? Pacuvius Duloreste: Nihil coniectura quivi interpretariet Quorsum flexiuce contenderet. M. Tul. de repub. Sed audisse te credo, tum vero Platonem Socrate mortuo, primū in Ægyptum discendi causa, post in Italiam contendisse. Afranius Epistola: Non licet me quod contendisset ita peruenire. Sallustius Iugurthæ bello: Ex prælio fugit in prouinciam, ac deinde Romam contendere. Varro Quinquatrib. Qui Tarentinum tuum ad Heraclidem Ponticum contenderit. ¶ Contendere, festinare. Virg. Æneid. lib. j. Quæ proxima, littora cursu Contendant petere. M. Tul. in Verrenis actione ij. Hac ubi filio nuntiata sunt, statim exanimat⁹ ad ades contēdit, ut & vitæ patris, & pudicitia sororis succurreret. ¶ Contendere, intendere. M. Tul. Hortensio. Magna etiam animi contentio adhibenda est in explicando Aristotele, si leges.

69 ¶ Cernere significat videre. Virg. Æneidos lib. iij. Cernimus adstantes nequicquam lumine toruo. ¶ Cernere rursus disponere. Lucil. Satyr. lib. v. Postquam præsidium castris educere crenit. Idem lib. xij. Acribus inter se cum armis configere cernit. ¶ Cernere, amittere. Varro *ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἑσθίας*: Non vides apud Ennium esse scriptum, Ter sub armis malim vitam cernere, quam semel modò parere. ¶ Cernere, audire. Accius Chrysip. Quid agat? Vox illius certè est, idem omnes cernimus. ¶ Cernere, iudicare. Pacuvius Armorum Iudicio: Et æquam est & rectum quod postulas, Iurati cernant. Ennius Thyeste: Impetrem facile ab animo, ut cernat vitalem Bæbium. ¶ Cernere, rursus dimicare, vel contendere. Accius *ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἑσθίας*: Primores procerum reuocarent nomina, nisi esset Quis, qui armis secum veller cernere. Ennius Medea exule: Nam ter sub armis malim vitam cernere. Pacuvius Armorum iudicio: Qui sese ad finem esse ad caussandum volunt De virtute, & ego potestatem cernendi do omnibus. ¶ Cernere, rursum cedere. vnde & cernere hereditatem filij patribus, id est cedere dicti sunt. Accius Myrmidonibus: Regnum tibi petmitti malunt, cernam, tradam exercitum.

70 ¶ Circumferre est propriè *ἑστραφειν*. Lucil. Satyr. lib. ij. Tum facto omnia sunt circumlata Plau-

lata. Plaut. Amphit. Quin tu istanc iubes procerita circumferri? Virg. lib. vj. Idem ter socios pura circumtulit vnda.

71 **Confidentia**, est fiducia. Virg. Aeneid. lib. j. Et afflicti melius confidere rebus. **Confidentia**, duritia a patientia. Plaut. A finaria: Scapularum confidentia, virtute vlmorum freti. **Confidentia**, rursus temeritas, audacia. Pacuuius Atalanta: Grandem, atque atrocem eocere confidentiam. Idem lib. x. Improbis, cōfidens, nequam, malus videatur. Turpilius Leucadia: Videtur frigus incessum, quam est confidens diis tunc perdit. Terent. Heaut. Quid illo homine viuit confidentius? Accius Myrmidonibus: Iram in scenis obites, animis reprimas confidentiam. Afranius Vopisco: Excludat vxor tam confidenter virum? Non faciet. Virg. Georg. lib. iij. Nam quis te, iuuenum confidentissime, nostras Iustit abire domos? Terentius Andria: Nescio quis senex modò venit: illum confidens. **Confidentia**, constantia. M. Tul. de repub. lib. iij. Duas sibi res quò minus in vulgus, & in foro diceret, confidentiam, & vocem defuisse. Neuius Danae: Excidit orationis omnis confidentia. Plaut. Amphit. Quae non deliquit, decet auda cem esse confidenter.

72 **Consternari**, significat deici pro se, & proterè loqui. **Consternari** rursus, erigi. Pacuuius Peribœa: Consternatae animae, ex pectore hac, & voluere Cōsiliū subit omnes, quod de nata est modo. Quo pacto inimicis mortem, & huic vitam efferas. Idem Dulorest: Vnde exoritur? quo praesidio fretus? auxiliis quibus? quo consilio consternatur? qua vi, cuius copiis?

73 **Curriculum**, vt consuetudo fert, à curru diminutio est: dicitur breuissimum vehiculi epiroti genus. **Curriculum**, cursus. Varro Epistola Iulij Cæsaris: Quem nuntius ac Romā venissem, mihi attigit aureis nuntius exēplo eas, in curriculum contuli properè pedes.

74 **Calumnia**, est malitiosa, & mendax infamatio. **Calumnia** rursus, calliditas. M. Tull. de repub. lib. ij. Vt Carneadi respondeatis, qui sepe optimas causas ingenij calumnia ludificari solet.

75 **Conuenire**, placere, consistere. Sisenna Hist. lib. iij. Signum nactus à Papo, quod inter eos tolli conuenerat. **Conuenire**, aptum esse. M. Tul. Hortensio: Nam quod veteres, ne non cōueniat nostris atatibus ista oratio, quae spectat ad hortandum. **Conuenire** significat obuium fieri. Terent. Eunuch: Cōueni hodie adueniens quendam mei loci, atque ordinis Hominem. **Conuenire**, videre. M. Tul. de senectute: Neque verò eos solūm cōuenire habeo, quos ipse cognoui. sed illos etiā, de quibus audiui, & legi, & ipse conscripsi. Plautus A finaria: Etatem velim seruire, Libanum vt

conueniam modò. **Conueniri**, colligi, coire. Virg. Aeneid. lib. j. Conueniunt, quibus aut odium crudele tyranni. M. Tul. Philippicis lib. iij. Cui quidem hodierno die P. C. nunc enim primū ita conuenimus. **Conuenire**, constare. Terent. Phorm. Conuenit numerus quantum debuit. **Conuenire**, similem esse. Var. Lōgè fugit, qui suos fugit: Solus rex, solus rictor, solus formosus, fortis, secus, vel ad adilicium modius purus, putis, si adhuc caractera Cleophantus conueniet, caue attingeris hominem. **Conuenire**, placere, certum fieri. Virg. lib. xij. Cesserit Ausonio si fors victoria Turno, Conuenit Euandri victos discedere ad urbem. M. Tul. de finibus bon. & malorū. lib. v. Viuendi cupiditate incensi omnes sumus, atque hoc mihi cum fratre tuo conuenit. **Conuenire**, interpellare. M. Tul. in Ver. actione ij. Non dubitat, quin ipse, si Verrè cōuenisset, aequitate causa, auctoritate sua cōmouere hominem possit. Lucilius lib. xxix. Hæc tui conuentus, tela insiditque locui.

76 **Calidum** est feruens. Virg. Aeneid. lib. ix. Voluitur ille vomens calidum de pectore flumen. **Calidum**, ferox, & inconsultum. M. Tul. de offi. lib. j. Sic reperias multos, quibus periculosa, & calida consilia. **Calidum**, citatum, & velox. Varro *ἀεὶ καὶ γυροῦ*: Cū dixisset Vitulus, ecce caldis pedibus quidam nauicularius semiustulatus irrupit se in curiam.

77 **Cælum**, est deorum domicilium. Virg. Aen. lib. iij. Cælum qui vertice fulcit. **Cælū** rursus aer. Tul. de deorum natura lib. ij. Altiora eorum, qui terras incolunt eas, in quibus aer sit rarus, ac tenuis, quàm illorum, qui vtatur crasso cælo, atque concreto.

78 **Contentus**, dicitur cui res etiam parua abundè est. Virg. Aen. lib. vij. Patriis, sed non & filius armis Cōtentus. Teren. Eunuch: Quia neque tu vno eras contenta, neque solus dedit. Lucil. lib. xxx. His te versibus interea cōteatus teneto. M. Tul. ad Brutum: Sic igitur facies, & me aut amabis, aut quod contenti sumus, diliges. Idem de offi. lib. ij. Breuitatis causa familia contenti erimus vna. **Contentum** dicitur extensum. Virg. Aeneid. lib. v. Tum rapidus iam dudum arcu contenta parato Te la tenens. Lucil. lib. xxx. Hic vt muscipula cōtenta, vt scorpius cauda sublata. **Contentū**, colligatum, coniunctum. Virg. Georg. lib. iij. Cōtenta ceruice trahunt stridētia plaustra. **Cōtentum**, continuum, perseverans. Cicero Tulc. libro v. Socratem ferunt, cū vsque ad Piræū contentiū ambularet, quæsitūque esset ex eo, cur id faceret.

79 **Cogere**, corradere. Varro Eumenidibus: Furando tamen, ac morbo stimulatū eodem, Ex sese ipse aliquid quærat, cogatque peculi. **Cogere**, urgere. Marc. Tullius de officiis libro tertio: Diogenes contra nimium

temere coegit, qui ne hortatus quidem est. Terentius Eunuchus: Iubescite inbeo, immo cogo, atque impero. ¶ Cogere, mollire, subigere. Var. Virgula diuina: Sed pauca orio coacto Libamenta legens caduca verus. ¶ Cogere, in vnum colligere. Sifenna Hist. lib. quarto: Sumoti & intra moenia rursum coacti. Cicero Tuscul. lib. j. Caelum hoc, in quo nubes, imbres, ventique coguntur. Terentius E. aut. 10. Quasi talenta ad quindecim coegi. M. Tull. ad M. Catonem: Coactoque in vnum locum exercitum, castra in Lycaonia apud Iconium faceret. Virg. Bucolicis: Cogere donec oueis stabulis. Lucil. lib. xxvj. Rauco concionem fonitu, & curuis cogant cornibus. ¶ Cogere, malgere. Virgilius Bucolicis: Cogite oues pueri si lac praeciperit astus, Vt nuper, frustra pressabimus vbera palmis. ¶ Cogere, stringere. Virgilius Georg. libro quarto: Nam frigore mella, Cogit hyems, eademque calor liquefacta remittit. ¶ Cogere, est imprimere, coarctare. Virgilius libro viij. Quadrifidam quercum cuneis vt fortè coactis scindebant.

80 ¶ Claudere, significat includere. Virgilius Georg. lib. tertio: Aut intus clausos satura ad praesepia seruant. ¶ Claudere rursum, obsistere. Virgil. Aeneidos libro ix. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. ¶ Claudere, circumuenire. Idè Bucolicis: Claudite Nymphæ, Dicitæ Nymphæ nemorum iam claudite sal- 30 tus. Si quæ fortè ferant oculis sese obuia nostris Errabunda bouis vestigia.

81 ¶ Citum, celere. Sallust. Catilinæ bello: Modò citus, modò tardus incessus eius. ¶ Citum, diuisum, vel separatum: vnde & oscitare dictum est. Virgil. libro octauo: At procul inde citæ Merium in diuersa quadrigæ Distulerant.

82 ¶ Citare est vocare. Marc. Tull. in Verrem: Citat reum, non respondit: Citat accusatorem. ¶ Citare, incitare, prouocare. Marc. Tul. de diuinatione: Quorum studium legendi, non scribendi studium vehementius indices citant. ¶ Citare, laudare. Marc. Tull. de offic. lib. j. Citeturque Salamis clarissimæ testis victoriae, quæ anteponatur consilio Solonis.

83 ¶ Cadere, est ruere. Virgil. Georg. libro j. Illa cadens rancum per leuia murmur Saxa ciet. ¶ Cadere, occidere. Virgil. Aeneid. lib. ij. Cadit & Ripheus, iustissimus vnus Qui fuit in Teucris. ¶ Cadere, euenire. Marc. Tull. de offic. lib. ij. Et vt iidem dicunt, omnes numeros habet, nec præter sapientè cadere in quæquam potest.

84 ¶ Capessere, perficere. Virgilius Aeneidos libro primo: Mihi iusta capessere fas est. Plautus Aulu. In herum matuta, in se sera condecet capessere. ¶ Capessere, immittere. Plautus Afinaria: Quo magis te in altum capellis, æltus te in portum refert. ¶ Capessere, recipe-

re. Plautus Amphi. Nunc tamen heri imperiū persequar, & me domum capeffam.

85 ¶ Commodum sicuti plerunque, vile, commodum, aptum, comeniens. Virgil. libro xij. Accommoda fraudi. ¶ Commodum, integrum, totum. Lucillius Bisquinio octoginta videbis comoda de Capua quinquaginta atque octo. Plautus Afinaria: Viginti argenti commodas minas, eius quas dem matri.

86 ¶ Candet, ignitum est. Marc. Tullius de offic. libro ij. Cadente carbone adurebat capillum. ¶ Candet, candidum est. Virgil. Aeneid. lib. iij. Candentis vacca media inter cornua fundit. Varro γὰρ δὲ σαυτῶν: Candens corpore taurus triuo lumine luna.

87 ¶ Castum, sine libidinis & turpitudinis nota. Virgilius Georg. libro ij. Casta pudicitiam seruat domus. ¶ Castum, religiosum. Virgilius libro vj. Quisque sacerdotes casti dum vita maneret. Varro γὰρ τοῦ δίδου κέλευ: Ergo tum sacra, religiosa, castaque fuerunt res omnes. Idem Eumenidibus: Nam quæ venustas hic adest gallantibus, Quæ casta vestis? ¶ Castum à furtis, & rapinis abstinent. Varro Andabatis: Nec manus visco tenaci tinxerat viri casta. ¶ Castum, suauis, inuicendum. Varro Parmenone: Demittis acreis pectore luctus cantu, castaque poesi.

88 ¶ Censere, significat existimare, arbitrari. Accius Euryface: Nam ea oblectat spes ærænosum hospitem, Dum id quod miser est, clā esse censet alteros. Nau. Pœnici Belli libro vj. Censent eò venturum obuiam Pœnum. Cassius Hemina Histor. libro ij. Censuit sese regem Porfennam occidere. Quadrigarius Annal. libro vij. Ne nos ad certationem censeas hæc incepisse. ¶ Censere, succensere. Var. Caprino prælio, τὴν μὲν: Ne vobis censēā, si ad me referretis.

89 ¶ Conicere, est iacere. Virgil. Aeneidos libro secundo: Telumque imbelles sine ictu Coniicit. Afran. Simulante: Vellem interuenissem antè, nam vt signa indicant, Hi conicere verba inter sese acrius. ¶ Conicere, colligere, certare. Afran. Simulante: Nolim mater me præsentem cum parte conicere, non si me non vis, vel meum. ¶ Conicere, agere. Afran. Matertis: Causam conicere hodie ad te volo, ambo adestis, profuturos arbitror. ¶ Conicere, furari, auferre. Afran. Incendio: Scruus est mihi in casu sceleratus, curiosus, is cum filio ei conicere ad nescio quicquid de latratiuncula. Lucil. lib. ij. Quid dicis? cur est factum, quod conicis istuc?

90 ¶ Contingere, est tangere. Virgilius Aeneidos libro secundo: Funemque manu contingere gaudent. ¶ Contingere, euenire. M. Tullius lib. v. Quod non modò singulis hominibus, sed potentissimis populis sæpe contia-

contingit. Ennius Thyeste: Quam mihi maxime hic hodie contigerit malum.

91 ¶ *Conferre* significationem habet manifestam. M. Tul. de Offic. libro ij. Omnes meas curas, cogitationesque in eum conferrebam. ¶ *Conferre, contollere*. Virgilius: Et conferre gradum, & procedere longius audent. ¶ *Conferre, conferere*. Virgil. lib. ix. Ergo & si conferre manum furor, iraque monstrat. 10 ¶ *Conferre, comparare*. M. Tul. de Offic. lib. ij. Quæ conferri, & comparari cum eorum studiis potest? ¶ *Conferre, transferre*. M. Tul. de offic. lib. ij. Ad hoc potissimum studium nos contulissemus.

92 ¶ *Confectum* dicitur *occisum, exanimatum*. Virgilius lib. xj. Hactenus Acca soror potius nunc vulnus acerbum Conficit. M. Tul. de Suppliciis: Plagis confectum dico à lictoribus tuis, pater, ante oculos tuos occidisse. 20 ¶ *Confectum, defessum*. Virgil. lib. xj. Ducitur infelix ævo confectus Aletes. Lucil. lib. xxvj. Tum doloribus confectum corpus animo obistere. M. Tullius de officiis lib. ij. Nec me angoribus dedi, quibus essem confectus.

93 ¶ *Conficere, frangere*. Lucil. lib. xxviii. Malo hercle vestro confectores cardinum. ¶ *Conficere, colligere*. Terent. Phorm. Id ut conficere, confici: affero. M. Tul. ad Cæsarem iuniorum lib. j. In singulas tegulas impositis sexcentis sexcentis confici posse. Et in Verr. actione ij. Per magnam eum dicere ex illa re pecuniam confici posse. Lucil. lib. xxvj. Non te multitudinē tuorum, quam in album inelyta dextra confici sibi. ¶ *Conficere, facere*. Ter. Phor. Bonas me absente hic conficistis nuptias. M. Tullius Hortensio: Ea facultas maioribus nostris erat, qui confectis senatusconsultis. Et Tusculanarum lib. v. Nihil est enim apud istos, quod non eorum turba conficiat. ¶ *Conficere, explicare*. M. Tullius de offic. lib. ij. Honestatis pars confecta est, quæ tibi cupio esse notissimam. ¶ *Conficere, consumere, finire*. Terent. Phorm. Cùm hic non videant, me credant conficere argētum suum. M. Tullius ad Cæsarem iuniorum lib. ij. Bellum, ut opinio mea fert, & consensu civitatis confectum iam haberemus. Lucil. lib. xxx. Conficit ipse, comestque. M. Tullius Hortensio: Quæ est enim cōfectio valetudinis? quæ deformatio corporis? 30

94 ¶ *Concedere, dare, vel permittere*. M. Tul. in Verrem actione ij. Da mihi hoc, concede quod facile est. Virg. lib. vij. Concessit in iras Ipse Desim antiquam genitor Calydonia Diana. Terentius Adelphis: Hui meruisti, nisi de tuo iure concessisses paululum. Lucil. lib. xxxi. Concedat homini, id quod velit deleniat. M. Tul. de officiis lib. ij. Si negligent omnia turpia per se ipsa, fugienda esse concedant. ¶ *Concedere, credere, vel consentire*. Te 60

rent. Phorm. Nunquam ne hodie concedes mihi, neque intelliges? Lucil. lib. xxviii. Concedere vnum, atque in eo dicere, quo separatur manus. ¶ *Concedere, recedere, vel cedere*. Terent. Hecyra. Hic video me inuisam esse merito. tempus est concedere. Afranius Incendio: Atque etiam incendit hoc, procul concessero. Cæcilius Tithe: Hic dum abit, huc concessero. Cicero Tusculanarum libro iij. Vt cum magnitudine medicine, doloris magnitudo concederet.

95 ¶ *Consequi* significat *sequi*. Virg. lib. v. Quem deinde Cloanthus Consequitur. M. Tul. de offic. lib. iij. Ex quo intelligi debet, illum mentis agitatione, investigationeque earum rerum, quas cogitando consequabatur, neque otiosum, nec solum vnumquam fuisse. ¶ *Consequi, adipisci*. M. Tul. Epist. ad Cæsarem lib. j. Tunc cum ea, quæ es ab senatu summo cum honore tuo consecutus. Idem in Verrem actione prima: Quod ego meo labore, & vigiliis consecutus sum. ¶ *Consequi, exprimere, definire*. M. Tullius ad Cæsarem: Extrema verò nec quanta, nec qualia sunt, verbis consequi possum.

96 ¶ *Conserere* dictum est *miscere*. Virgilius Æneid. lib. ij. Multaque per cæcam congressi prælia noctem Conserimus. ¶ *Conserere, inferere*. Virg. Georg. lib. ij. Iuvat Icnara Baccho Conserere.

97 ¶ *Cedere* est *verberibus dedere*. Terent. And. Verberibus casum te in pistrinum Dædædam. M. Tul. de suppliciis: Cædebat virgis medio in foro Mellanæ. ¶ *Cedere, excidere*. Virg. Georg. lib. j. Cæditur & tilia ante iugo leuis. Lucil. lib. xxvij. Lignum cedat, pen sum faciat, & deis verrat, vapulet. M. Tul. Horten. Aut tibi id ipsum peruertendum fuit, quod tu ne attigisti quidem, aut eius partes, quasi membra quædam cædenda. ¶ *Cedere, occidere, vel mactare*. Virg. Georg. lib. ij. Non aliam ob culpam Baccho caper omnibus aris Cæditur. Et Æneid. lib. ij. Cæduntur vigiles. Var. Eumenid. Maximum cædit ferro, sed cædere Vlysem, Cum bacca sylvam cædit, porcosque trucidat. ¶ *Cedere, immolare*. Plau. Aulul. Cædendum conduxit ego illum. Virg. Æneid. lib. iij. Cædunt quinas de more bidentis. ¶ *Cedere, frangere*. Virg. Georg. lib. ij. Cæduntque securibus humida vna. M. Tul. in Verrem actione ij. Cædere ianuam saxis instare ferro. Lucil. lib. xxxi. Cæde ostiū, grato virgere istam perimus. ¶ *Cedere, consumere*. Lucil. lib. xxx. Lana opus omne perit, squalor, tinea omnia cædunt.

98 ¶ *Quatere* significat *percutere*. Virg. lib. viij. Quadrupedante putrem sonitu quatit ungula campum. ¶ *Quatit, infestat*. Virg. lib. viij. Aut rastro terram domat, aut quatit oppida bello. ¶ *Quatit, excludit*. Terent. Eunucho:

Nimirum homo quatietur certè cum dono foras. ¶ *Quatit, mouer.* Virg. lib. x. At verò ingentem quatians Mezentius hastam.

99 ¶ *Constat, valet, consistit.* Lucil. lib. xxviii. Trado ergo alias mimimo, porrò quod mihi constat carius. Cic. Tusc. lib. j. Animus, qui si est quatuor horum genetum, vnde omnia constare dicuntur. ¶ *Constat, compositum est.* Lucil. lib. xxvj. Principio Physici omnes homines ex anima & corpore constare dicunt. Sisen. Hist. lib. iiii. Multitudinem procul hostium constare viderunt. ¶ *Constat, conuenit, manifestum est.* M. Tul. ad Cæsarem iuniorem lib. ij. Cùm constet Cæsarem Lupercis id vctigal dedisse. qui antè poterat id constare? Et Tusc. lib. j. Siue quod à grauioribus leuiora natura repellantur, quæ cùm constet.

100 ¶ *Constitit, dicitur stetit.* Virg. Aen. lib. iiii. Hic primùm paribus nitens Cyllenius alis Constitit. ¶ *Constitit, erectus est.* Plaut. Amphit. Eremitu virtum, & spiritu atque anhelitu nebula constat. Virg. lib. v. Constitit in digitos. Cic. Tusc. lib. j. Vbi rigida constat crassa caligo inferum.

101 ¶ *Colligere, in unum redigere.* Virg. Aen. lib. vj. Colligere arma iubet, validisque incūbere remis. M. Tul. Philippicis lib. vj. Succurrendum est de Bruto, omnes vndique copiar colligenda. ¶ *Colligere, rescicere.* Cic. in Verrè actione ij. Sed manifesto furto perturbatus, vbi se colligit. ¶ *Colligere, calare, suppressere.* Virg. lib. xij. Substitit Aeneas, & se colligit in arma Poplite subsidens. ¶ *Colligere, auferre.* Lucil. lib. xxx. Ruis hæc, & colligis omnia furtim. Plautus Aulularia: Quin ipsi pridem tonfor vngueis dempserat. Collegit, omnia abstulit præsegmina.

102 ¶ *Continens, est abstinentis, integer.* M. Tul. ad M. Catonem: Vt quæ copius, & opibus ferre vix possumus, ea mansuetudine, & continentia nostra, sociorum fidelitate tueamur. ¶ *Continens, coniunctum, continuum.* M. Tul. Epist. ad senatum: Itaque cum exercitu per Cappadociæ partem eam, quæ cum Cilicia continens est, iter feci. Idem Hortensio: In continentibus quidem terris vestrum nomen dilatarì potest.

103 ¶ *Curatum, est natum.* ¶ *Curatum, post laborem refectionem.* Virg. Corpora curamus, fessos sopor irrigat artus. ¶ *Curatum, cum delectu apparatus.* Lucil. lib. xxx. Et circum volitant ficedula, turdi, curatis coci.

104 ¶ *Conducere, emere.* Plaut. Aulul. Cædendum conduxì ego illum. ¶ *Conducere est sicuti vsu.* Lucilius lib. xxxix. Magno, non magna mercede, magno quidem conduxeris. M. Tul. de offic. lib. ij. Vt sæpe in nostra republ. videmus mercede conduxì. ¶ *Conducere, colligere, conuocare.* Var. Manio: Manius manè sulcitrat nos, tum in rostra ad-

fert: populum in forum conduxì. ¶ *Conducere, conuertere.* Lucil. li. xxx. Et virtute tua, & claris conducere chartis. ¶ *Conducere, vtile esse.* Solus verò soli quid re, & questu conduxat suo. Mar. Tul. de offic. lib. ij. Quomodo stultè: etiã mne, si reipub. conducebat? Potest autem, quod reipub. inutile sit, id cuiquam vtile esse: Idem de republ. lib. j. Facillimum autem in ea republ. esse posse concordiam, in qua idem conduxat omnibus. Sisen. Hist. lib. iiii. Quid in rempub. suã maximè conducere videretur.

109 ¶ *Concelebrare dicitur commouere.* Lucil. lib. j. Quæ mare nauigerum, quæ terras frugiferentes Concelebras. ¶ *Concelebrare, diu amare:* dictum à celebritate. Lucil. lib. xxx. Multis indoctis sermonibus concelebrarunt.

106 ¶ *Credere, est fidem habere dictis, vel factis.* Lucil. lib. 27. Hymnis velim te id, quod verum est, credere. ¶ *Virg. Aeneid. lib. ij.* Ora Dei iussu non vnquam credita Teucris. ¶ *Crede, fidei committere.* Lucil. lib. xxviii. Vitam ac fortunas cui crediderim meas. ¶ *Credere, est seruandum commendare.* Plaut. Aul. Vbi is obiit mortem, qui mihi id aurum credidit.

107 ¶ *Commodare, est mutare.* Lucil. li. 27. Certa sunt sine detrimento, quæ inter se commodent. M. Tul. de officiis lib. ij. Atque vt dando, & accipiendo, mutandisque facultatibus, & commodandis, nulla re egeremus. ¶ *Commodare, cum cõmodo dare.* M. Tul. ad filium. lib. ij. Cui ego quibuscunque rebus poterò, libentissimè commodabo.

108 ¶ *Captare, capere.* Lucil. lib. xxvij. Quòd si paullisper captare, atque obseruare hæc vobis.

109 ¶ *Cognoscere, est audire, estimare.* Lucil. lib. xxvj. Rem cognoscas simul, & dictis animam attendas, postulo Pompi. Panfa Papipola: Magis curabo vbi cognorit, omnes vnà assentiant. Terent. Andria: Eo pacto & gnati vitam & consiliū meū cognosces. ¶ *Vir. Geor. lib. j.* Ni refugis, tenuisque piget cognoscere curas. ¶ *Cognoscere, nosse, vel perspicere.* Virg. lib. ix. Venatu assiduo, & totū cognouimus amnem. Idem Geor. lib. ij. Nunc quo quaque modo possis cognoscere, dicam. M. Tul. Hortensio: Vnde autem facilius, quam ex animalium monumentis, aut bellicæ res, aut omnis reipub. disciplina cognoscitur? Idem de senectute: Neque verò eos ipse cognoui, sed illos etiam, de quibus & audiui, & legi, & ipse conscripti. ¶ *Cognoscere, agnoscere.* Virg. Bucolicis: Incipe parue puer ritu cognoscere matrem. M. Tul. de republ. lib. j. Cognoscere me hercle inquit, consuetudinem istam, & studium sermonemque. Var. Sescquilyssa: Vereor, ne me quoque, cùm domum ab Ilio Cessum reuertero, præter eanem cognoscat nemo.

110 *Competere*, significat honorem, vel coniugium, vel quidvis aliud aduersus alium petere, vnde *competitores*, vt saepe. *Competere*, par esse, vel simile: inde in aestimatione rerum, hoc illi comperit, dicimus. *Competere*, *rei cuiusque meminisse*, aut *constanter valere*. Sallust. Historiarum lib. I. Sic verò quasi formidine attonitus, neque animo, neque auribus, aut lingua *competere*.

D.

111 *Damnare*, est damno afficere, vnde & *condemnare* dictum est. E contrario nullo damno affectum indemnem probamus. *Damnare*, est *exharedare*. Lucilius Satyrarum lib. XI. Cassius Caius hic operarius, quem Cephalonem dicimus sectorem, furiumque, hunc Tullius quem Index heredem facit, & damnati alij omnes. *Damnare*, *necessitate constringi*. Terentius Phorm. Tuus est damnatus gnatus, non tu. *Damnare*, est *morti dare*. Virgilius *Aeneid.* lib. III. Non dum illi flauū Proserpina vertice crimem Abstulerat, Stygiòque caput damnauerat Orco. Accius *Armorum iudicio*: Maior erit luctus, cum me damnatum audiet. M. Tullius in Verrem actione I. Reus in iudicium adductus est Verres, homo vita, atque factis omnium iam opinione damnatus. *Damnare*, & *condemnare* pro liberare positum est. Titinnius *Veliterna*: Fortasse notum fuisse, quo die liber foret, Nunc eius voti condemnatus immolauit hostiam. Virg. lib. XII. Quem damnat labor, aut quo vergat pondere letum. Turpilius *Leucadia*: Et amplius illam apparere concedet Quando quidem voti condemnata est Virgilius *Bucolicis*: *Damnabis tu quoque votis*. Sisenna *Histor.* lib. III. Quòd voto damnati ferum omnem dicuntur eius anni statim consecrasse. Cicero *Tuscul.* lib. V. *Rerum naturam*, quam errorem nostrum damnare maluimus.

112 *Delicere*, est *illicere*. Titinnius lib. V. Quòd ea parasitus habeat, qui illum sciat *Delicere*, & noctem facere posset de die.

113 *Defendere*, *vindicare*, *depellere*. Virgil. *Bucol.* Solstitium pecori defendite. *Defendere*, *tueri*, *depellere*. Ennius *Achille*: *Serua ciues*, defende hostes, cum pores defendere.

114 *Delica*, est *aperi*, vel *explana*. Titinnius libro quinto: *Quid istuc est? aut istic sibi vult sermo*, mater *delica*. Idem *Prælia*: *Tibiæ comediam*, quam sciam, non *delicem*: *Cæcilius Obolofate*: Si linguas decem Habeam, vix habeam te satis qui audē ache. Immo verò hic antè solitus sum, *delicat*. Accius *Achille*: *Qua re alia ex crimine inimicorum effugere possis*, *delica*. Lucilius lib. XXX. Nemo istum ventrem pertundet, *delicet* vi, atque videbis.

115 *Delinitus*, ad nostrā consuetudinem *placatus*. Turpil. *Demetrio*: Vide mirum ingenium, ac *delinificum* mulierum: *Commōrat* hominem lacrymis. *Delinitus*, *delectatus*. M. Tullius ad *Cassium* lib. I. Iam biennium est, cum virtuti nuntium remisisti, *delinitus*, illecebris voluptatis. Lucil. lib. XXX. *Præseruit*, labra *delicit*, *delinit* amore. *Delinitus*, est *mente alienatus*. Plautus *Amphitr.* 10 *Delinitus* sum profecto, ita vt me qui sim, nesciam. Lucil. lib. XXVII. Concedat homini id, quod vult; *deliniat*, corrumpat prorsus, ac *neruos omnes*.

116 *Delinit*, *deligat*. Titinnius *Prælia*: *Verum enim dotibus deliniti*, vltro etiam *vxoribus ancillantur*.

117 *Degere*, est *agere*. Lucretius lib. II. *Degimus* hoc æui, quodcunque est. *Degere*, etiam est *minuere*. Plautus *Aulularia*: Nunc ego istum soror laborem degam, & *diminuā* tibi. *Degere*, est *detrabere*. Plautus *Epidic.* *Degitur* corium de tergo meo.

118 *Dare*, est *exhibere*. M. Tullius de signis: *Cn. Pompeius cum filio*, qui fuit in *Tyndaritano*, cenam ipsi isti dabat apud *villam*. Terentius *Auronyr.* Nanque ei vnam cenam, atque eius comitibus dedi. *Dare*, *facere*. Virgilius *Aeneid.* lib. J. Tu das epulis accumbere *Diutim*. Et lib. III. *Immoramque coli dedit*, & *contemnere ventos*. *Da*, significantiam habet manifestam, id est, *dic*. Virgilius *Aeneid.* lib. III. *Da* propriam *Tymbraæ*, domum. *Da, dic*. Virgilius *Bucolicis*: Sed tamen iste Deus qui sit, *da*, *Tityre*, nobis. Et lib. VI. *Tuq; o sanctissima vates Præscia venturi, da*, non *indebita posco*. Terentius *Auronyr. euboia*: Nunc quamobrem has partes didicerim, paucis dabo. Lucil. lib. XXX. Si liceat facere, etiam hoc versibus reddere quod do. Et lib. XXVII. *Persuade*, & *trāsi*, vel *da* quamobrem transeas. *Dare*, *adscribere*. M. Tul. in Verrem diuinatione: *Ego etiam quæ tu sine Verre commisisti*, *Verri crimini daturus sum*. *Dare*, *ostendere*. Lucil. lib. XXVI. *Animòque ægrotat*, vidimus corpore hunc signum dare. *Dare*, *petere*. Lucilius lib. V. *Sicuti cum primos ficos propala recentis Protulit*, & *pretio ingenti dat primitus paucos*.

119 *Deponere*, est *ponere*. Virgilius *Bucolicis*: *De grege non ausum quicquam deponere tecum*. M. Tullius de offic. lib. II. *Existimaui honestissime molestias posse deponi*, vbi me ad philosophiam retulissem. *Deponere*, est *commendare*. Accius *Erigona*: *Hospitem deposita interimes*. Afranius *Epist.* *Amare*, habere puerum depositum foris. M. Tullius de officiis libro tertio: *Ego & promissa nonnunquam faciunda*, neque *semper deposita reddenda*. *Deponere*, est

alienare. Plautus Aulularia: Ut me deponat vino, eam affectat viam. ¶ *Deponere*, est *desperare*: vnde & *deposui* desperari dicuntur. Lucillius Satyrarum lib. iij. Symmachus præteream iam tum depositus bubulcus Exhalans animam pulmonibus ager agebat. Virgilius lib. xij. Ille vt depositi proferret fata parentis. Accius Terentio: Tereus indomito more, atque animo barbaro Conspexit in eam amore vecors flammeus, & Depositus, facinus pessimum ex dementia Conspicit. Idem Alphesib. Et si est in malis Depositus animus meus, quæ scribi exinde audiet. M. Tullius in Verrem actione 1. Itaque mihi videor, iudices, magnam, & maximè agram, & propè depositam Reipub. partem suscepisse. Cæcilius Obolostate: Depositus modò sum anima, vita sepultus sum.

120 ¶ *Destitui*, est *desolari*. ¶ *Destitui*, rursum *statui*. Nænius Gymnastico: In alto nauem iubet destitui ancoris. Cæcilius Symbolo: Destituit omnes seruos ad mensam ante se.

121 ¶ *Dedicare*, est *dicere*. Accius Alphesib. Aduereor cum te esse Alcæonius fratrem factis dedicat. Cæcilius Annal. libro 1. Legati quò missi sunt, veniunt, dedicant mandata.

122 ¶ *Dicere, constituere*. Terentius Andria: Placuit, despondit, hic nuptiis dictus est dies. ¶ *Dicere, denotare*. Lucillius lib. xxviii. Minitari apertè capitis dicturum diem. Terentius Andria: Dico tibi, ne temerè facias. ¶ *Dicere, est iudicare*. Virgilius Bucolicis: Dic mihi Damoeta cuium pecus? ¶ *Dicere, dicare*. Virgilius lib. vi. Iunoni infernæ dictus sacer.

¶ *Dicere, destinare*. M. Tullius de offic. libro iij. Et is, qui morti addictus esset, paucos sibi dies commendandorum suorum causa postulauisset. ¶ *Dicere, est promittere*. Pompon. Pistoribus: Nummos certos dicas. dico quinquaginta millia. Sallustius Historiarum lib. ij. Eodem anno in Macedonia Caius Curio, principio veris cum exercitu profectus in Dardaniam, quibus potuit pecunias dictas coëgit. Afranius Vopisco: Igitur quiesceret, quoniam inter nos nuptiæ sunt dictæ, pareas istis verbis, si placet. Idem Fratt. De rustico nescio cui vicino suo Perpaueri, cui dicat dotis paullulum. Pacuuius Hermiona: Prius data est, quàm tibi dari dicta, aut quàm reditura est Pergamo. Var. Myster. In id virgo, dos à femina vt auferatur, que mihi postea quàm ad concordiam dicta est. ¶ *Dicere, dare*. M. Tullius de offi. lib. ij. Commodè autem quicumque dixit pecuniam.

123 ¶ *Dignatus*, significat dignus habitus. Virgilius Æneid. lib. iij. Coniugio Anchisa Veneris dignate superbo. Accius Neopt. Sed quem mihi iungent, cuique tu illo fuerint,

dignabor dari. Idem Atreco: Ego ne Argiuum imperium attingam, aut Pelopis digner domo? Quò me ostendam? quod templum adeam? quo more funesto colloquar? Cicero Orat. Quamquam enim omnis locutio oratio est, quæ tamen consimili laude dignantur.

124 ¶ *Dignari*, dicitur *dignum* aliquem *deputare*. Virgilius lib. x. Atque idem fugientem haud est dignatus Orodem Sternere.

125 ¶ *Dominus*, dicitur *cui seruitur*. Virgil. Æneid. libro primo: Romanos rerum dominos, gentemque togatam. ¶ *Dominus* rursum appellatur *conuiuij exhibitor*: vnde & *dominia* conuiuia. Lucillius Satyrarum lib. vj. Qui te bonus Iuppiter inquit, Crasso Mutium cum cenabat dominum fortem. Idem libro xij. Primum dominia, atque sodalitia omnia tolluntur. Turpilius Philopatro: Fortè eo die meretricis ad me de leuitate Atticæ, vt cum venerat, quidam dixerat quæ cenam apud me Thais, atque Erotium, Antiphila, Pythias: ego extra cubui domina. Varro Papiapapa, *est ex quoque*: Dominum conuiuij, vinum, aliudve quid mi laudato. Sallustius Historiarum libro tertio: Alteri scribam, & cenas in imo medius inter Tarquinium, & dominum Perpennam. M. Tullius in Verrem Frumentaria: Adria argento dominos vestre. Var. Endym. Discumbimus mustati, dominus matura oua ad cenam committit. ¶ *Domini, & mulierum amatores*. ¶ *Dominus, maritus*. Virgilius Æneid. lib. iij. Con nubia nostra Reppulit, ac dominum Ænean in regna recepit.

126 ¶ *Deliberare*, est *dubitare*. Terentius Phormione. Ego amplius deliberandum censeo.

127 ¶ *Deliberatum, expletum, defunctum, vel definitum*. Turpil. Philop. Certum, atque deliberatum est, me illis obsequi.

128 ¶ *Discrimen, diuisio, separatio*. Cicero de finibus bonorum & malorum lib. ij. Homo & acutus, & diligens Chrysippus non contemnit, totumque discrimen summi boni in eadem rerum comparatione positum putat. ¶ *Discrimen, est periculum*. Virgilius Æneid. libro primo: Per tot discrimina rerum Tendimus in Latium. ¶ *Discrimen* rursum, *separatio* à discernendo: vnde & *discerniculum* dicitur acus, quæ capillos à media fronte dissipat. Sallustius Historiarum libro 1. Sertorius fortis turba morantibus, nullo, vt in terrore solet, generis, aut imperij discrimine, per calonum corpora ad medium quasi demissus instantium manibus in murum at tollitur. Virgil. Æneid. lib. j. Troas, Tyriusque mihi nullo discrimine agetur. M. Tullius Philippicis lib. secundo: Hetruriam discriminat Cassius. Lucillius libro xxix. Et amabat omnes

omnes, nam discrimen non facit, neque signat linea alba. ¶ Discrimen, *certainen*. Virg. lib. v. Post hos æquo discrimine pistris, Centaurisque locum tendunt superare priorē.

129 ¶ *Duci, delectari, vel advocari*. M. Tul. de finibus bonorum & malorum libro v. Dantque sese ad ludendum, fabellarumque auditione ducuntur.

130 ¶ *Ducere, pati*. Virgil. Æneid. lib. iij. Nate Dea, potes hoc sub casu ducere somnos? ¶ *Ducere, nudare, exere*. Virg. Æneid. lib. xij. Ille tamen clypeo obiecto conuersus in hostem Ibat in auxilium, ducto mucrone petebat. ¶ *Ducere, excitare*. M. Tul. in Ver. actione ij. Quod si quem statua magnopere delectant: si quis earum honore, aut gloria ducitur.

¶ *Ducere, consuetudine, quam significantiam habeat, claret, sicut* Virg. Æn. lib. xij. Ducitur infelix æuo confectus Aletes. & multa talia. ¶ *Ducere, illicere, inducere*. M. Tul. de offic. lib. ij. Postremò pretio, aut mercede ducuntur. Et de senect. Sic adolescentēs senum præceptis gaudent, quibus ad virtutum studia ducuntur.

¶ *Ducere, struere, erigere*. Virg. Æneid. lib. j. Pars ducere muros, Moliri que arcem. ¶ *Ducere, existimare, iudicare*. Varro. Sexag. Auidus iudex reum ducibat esse *xanōr*, hoc modo. Virg. lib. x. Tanton me crimine dignum Duxisti? M. Tul. in Ver. diuinat. Clarissimi viri nostræ ciuitatis temporibus optimis hoc sibi amplissimum, pulcherrimumque ducebant. Lucil. lib. xxx. Non datur, admittit nemo, nec viuere ducunt, Orco spondent septimum. M. Tul. de offic. libro xij. A quatuor fontibus honestatis primo libro officia duximus.

¶ *Ducere, volvere, pertractare*. Virg. libro sexto: Sic equidem ducebam animo, rebârque futurum. Lucillius lib. xxix. Age nunc summam sumptus, ducârque æri simul, atque alieni. ¶ *Ducere, fabricare*. Varro. *γὰρ ἡ οὐρανὸν*. Nihil sunt Musæ policis vestrae quas artificē duxi.

¶ *Ducere, trahere, differre*. M. Tul. ad Casarem iuniorem lib. j. Ne res duceretur, fecimus vt Hercules Antianus in alium locum trãsseretur. Idem de offic. lib. iij. Apud prætorem criminatus est Balbum illum ducere. ¶ *Ducere, proprie proprie pro temporibus seruare*. Virg. Bucolicis: Astrum, quo segetes gauderent frugibus, & quo Duceret apricis in collibus vna colorē.

¶ *Ducere, demittere descendere*. Plautus Aulu. Vbi ille abit, ego me duco decorum de arbore. ¶ *Ducere, gerere*. Virgilius libro septimo: Hi bellum assidue ducunt cum gente Latina.

131 ¶ *Differre, est spatium temporis dare*. Virgil. Æneid. libro vi. Distulit in seram commissa piacula mortem. ¶ *Differre, diffamare, divulgare*. Lucillius libro xxx. Gaudes, cum de me ista foris sermonibus differs. Varro de

60

vita populi Romani libro iij. Si modò ciuili concordia exsequi rationem parer, rumores famam differant licebit, nolque carpant. ¶ *Differre, diuidere, vel scindere*. Virg. Georg. lib. iij. Scythiaque hyemes, atque arida differt Nubila. Terent. Adelphis: Miseram me, differor doloribus. Virg. lib. vij. At procul inde citæ Merium in diuersa quadrigæ Distulerant. Lucillius lib. xxx. Et maledicēdo multis sermonibus differs. Plaut. Aulularia: Nisi reddi mihi vasa iubes, pipulo te differā Ante ædeis. ¶ *Differre, in ordinem ponere*. Virg. Georg. lib. iij. Ille etiam seras in versum distulit vltimos. ¶ *Differre, distare*. M. Tull. in Verrem diuinatione: Ac vide quid differat inter meam opinionem, ac tuam. Lucil. lib. xxvij. Tamen aliti verruca, aut cicatrix medius papillæ differunt. M. Tull. Hortensio: Quantum inter se homines studentes moribus omni vite ratione differant.

132 ¶ *Durum, solidum*. Virg. Æneid. lib. iij. Sed duris genuit te cautibus horrens Caucasus. ¶ *Durus, nocens*. Idem Georg. lib. iij. Aut durum tinæ genus. Lucil. libro xxx. Et læuo, & duro in bello multo optimus hostis. ¶ *Durum, patiens, & perseverans*. Virgil. Georg. libro ij. Scipiadus duros bello. Et Æneidos lib. j. Durate, & vosmet rebus seruate secundis. Terent. Adelph. Nō hercle hīc quidem durare quisquam, si sic fit, potest. ¶ *Durum, immitte*. Virg. Georg. lib. ij. Quid iuuenis, magnum cui versat in ossibus ignem Durus amor? Terent. Heaut. Et quod illum infimulat durum, id non est.

133 ¶ *Decernere, est constituere, definire*. M. Tull. de officiis libro j. Quare expetenda quidē magis est decernendi ratio, quā decertandi fortitudo. Virg. Æneid. lib. iij. Decreuitque mori. Ter. Andria: Quicquid peperisset, decreuerunt tollere. Plautus Asinaria: Eos me decretum est persequi mores patris. Varro Eumenidib. Forenses decernunt, vt existimatio nomen eum in sanorum numerum referat. ¶ *Decernere, est dicere*. Plautus Amphitryone: Qui nequeas, nostrorum vter sit Amphitryo decernere. ¶ *Decernere, certare*. Virg. Æneid. lib. xi. Ipsum armis, ipsumque iubet decernere ferro. Idem Georg. lib. iij. Cornibus inter se subigit decernere amantibus. M. Tul. Philippicarum lib. iij. Quam ne seruiam animis, armisque decernere.

134 ¶ *Demissum, abiectum*. M. Tul. de offic. lib. iij. Perspicuū est enim ea, quæ timido animo, humili, demisso vultu accipit affert. ¶ *Demissum, humile, miserandum, abiectum*. Virg. Æneid. lib. iij. Deiecit vultum, & demissa voce locuta est. Lucil. li. xxvij. Re in secunda tollere animos, & in mala demittere. Cic. Tuscul. hb. v. Non est ausus elatē, & amplē loqui: humiliter, dimissēque sentire.

135 ¶ *Dimittere, permitttere, in potestatem dare.* Tul. de Rep. li. j. Tum annui consules, tum dimissi populo falces. ¶ *Dimittere, derelinquere.* M. Tul. ad Cæsarem lib. iij. Quæ si videres non de exercitu retinendo tueri, sed eo tradito, aut dimisso. ¶ *Demittere, desuper mittere.* Virg. Æneid. lib. ij. Demissum lapsi per fune. Sallust. Hist. lib. iij. Cum machinis strepitu dimissum Victoriæ simulacrum coronam capiti imponebat. Var. Meleagris: Cum etiam Thais Menandri tunicam dimissam habeat ad talos. ¶ *Dimittere, dare.* Virgil. Geor. lib. iij. Dimissæque ab Ioue gentis Nominæ. ¶ *Dimittere, mittere.* Idem Æneid. li. j. Equidem per litora certos Dimittam.

136 ¶ *Discere, est ignotam rem meditando assequi.* Lucill. libro ix. Discere labora, ne res te ipsa, ac ratio ipsa refellat. Virg. lib. xij. Discer puer virtutem ex me. ¶ *Discere, tentare.* Virgil. libro v. Et fractis discens curre remis.

137 ¶ *Defunctum* dicimus consuetudine mortuum. Virg. lib. v. Defuncta que corpora vita. ¶ *Defuncti, liberati.* Idem lib. vi. O tandem magnis pelagi defuncte periculis.

178 ¶ *Distrahere, est vendere.* Lucil. li. xxix: Diuidant, differant, dissipant, distrahant. ¶ *Distrahere, separare.* Terent. Phorm. Quod si eodem meæ fortunæ redierunt, Phannium abs te ut distrahat? M. Tul. Philip. lib. ij. Quod primum hæc natura coherentia, opinionione distraxissent. Var. de vita populi Romani lib. j. Distractione ciuium elanguescit bonum proprium ciuitatis, atque ægrotare incipit, & eodem necit. ¶ *Distrahere, diuidere, diffondere.* Virg. li. vij. Turbatus distractus equis. Varro de vita populi Romani lib. j. Metium Sufetium propter perfidiam interemit penè imperiosius, quam humanius. Nam equis ad curriculum ex vtraque parte deligatum distraxit.

139 ¶ *Dicare, dictum est constituere, consecrare.* Virg. lib. v. Vibe velim posita templis sibi ferre dicatis. ¶ *Dicare, tradere.* M. Tull. Epist. ad Cæsarem lib. j. Balbum quanti faciam, quamque ei me totum dicauerim, ex ipso scies. Lucil. lib. xxx. Iuratum se vni cui sit data adæque dicata. ¶ *Dicare, indicare, munitare.* Lucillius libro xxx. Sic vbi ad aureis fama tuam pugnam claram allatam dicasset.

140 ¶ *Detrahere, derogare.* M. Tul. de signis: Et si quæris, ut ipse de me detraham, illos ego accusatores puto. ¶ *Detrahere, tollere.* Terent. Heaut. Astiduo, accurrunt serui, foccos detrahunt. Virg. Geor. lib. iij. Obseruans nido implumeis detraxit. M. Tull. Frumentaria in Verrem: Postremo sicui ciuitati focix tantum detraxit, quantum com modum fuit. Idem de offic. lib. iij. Nunquam

committit, ut alienum appetat, & id, quod alteri detraxerit, sibi assumat. Et Hortensio: Ut ea sibi ratio vera restituat, quæ consuetudo vitiosa detraxerit. ¶ *Detrahere, extrahere.* Lucil. lib. xxix. Cum ipsi in locum descendant, cum alios detrahant.

141 ¶ *Despicere, est pro nihilo habere.* M. Tul. in Verrem actione ij. Quemadmodum tenuissimum quæque contempserit, despexerit, liberum esse nunquam duxerit. Vir. Bucolicis: Despectus tibi sum, nec quis sim quaris, Alexi. M. Tul. de offic. lib. ij. Despiciunt autem eos, & condemnant, in quibus nihil virtutis, nihil animi, nihil neruorum putant. ¶ *Despicere, desuper adspicere.* Vir. Geor. lib. ij. Qualem sæpe caua montis conualle solemus Despicere. M. Tul. Hortensio: Consolabitur eam magnitudo animi, & humanarum opinionum alta quædam despectio.

142 ¶ *Deicere, elidere.* M. Tul. ad Cæsarem iuniorem libro secundo: Adest alba nescio cuius Clodij, quam cum restitui iussisset Anconæ cum eo deiectum esset ex senatus consulto. ¶ *Deicere dicitur mittere.* Virg. lib. viij. Toto genitor quæ plurima cælo Deicit in terras. Lucillius lib. xxvij. Has è fenestris in caput Deiciunt, qui propè ad ostium adspirauerant. ¶ *Deicere, precipitare.* M. Tull. in Verrem actione ij. Si me adilitate deiecissent. Lucil. lib. xxix. Detrusus tota vi deiectusque Italia. ¶ *Deicere, auertere.* M. Tull. Philippicis: Nec verò vsquam, nec à Republica deiciebam oculos.

143 ¶ *Deducere, vocare.* M. Tull. de repub. libro j. Quare si placet deducere rationem tuam de cælo ad hæc ceteriora. ¶ *Deducere, trahere, mouere.* Sisenna Hist. lib. iij. Ab armis recedere, præsidia de locis deducere. ¶ *Deducere, deprauare, transvertere à vero & à recto.* M. Tull. Hortensio: Habet enim ipsa incertam definitam viam, & ex ea multis virtutibus, & erroribus deprauata deducitur. Virg. Georgic. libro j. Riuios deducere nulla Religio venit.

144 ¶ *Deductum, dicitur molle, suauis.* Virg. Bucol. Pascere oportet oueis, deductum dicere carmen. ¶ *Deductum, delectatione ductum.* Virgilius Bucolicis: Carmina vel cælo possunt deducere lunam. Lucillius lib. xxvj. Illuc oculi deducunt ipsi, atque animi spes illuc rapit. ¶ *Deductum, diminutum, suppressum.* Lucillius lib. xxx. Deducat hunc voce leo. cur tu ipsa venire Non vis huc?

145 ¶ *Deferre, abducere.* Virgil. Æneidos libro sexto: Defer in Italiam. ¶ *Deferre, est asferre.* Virg. Æneid lib. iij. Celeres mandata per auras Detulit. ¶ *Deferre, calatum prodere.* Lucil. lib. xxvij. Quapropter certum est facere contra, ac persequi, Et nomen deferre hominis.

146 ¶ *Destinare*, dicitur *parare*. ¶ *Destinare*, *emere*. Lucillius lib. xxvij. Facio, ad lenonem venio, tribus in libertatem millibus Destinet.

147 ¶ *Docere*, significat *disciplinam vel artem quamquam magisterio dare*. Virgil. *Æneid.* libro v. Docuit post exitus ingens. ¶ *Docere*, *dicere*. Lucillius lib. xxix. At non sunt similes, neque dant: quid si dare vellent, Acceperis ne, doce.

148 ¶ *Diligere*, manifestam habet significationem, ut plerunque. ¶ *Diligit*, *diuidit*. Plautus *Curcul.* Clypeatus elephantum ibi machara diligit. Titinius *Prælia*: Pernam totam diligit.

149 ¶ *Dextrum*, dicitur *dextera partis*. Virgil. lib. quinto: Quod tantum mihi dexter abis? ¶ *Dextrum* dicitur *felix*, *propitium*. Virg. lib. viij. Et nos, & tua dexter adi pede sacra secundo.

150 ¶ *Deprecor*, amolior, depello, propulso. Tul. de *Repub.* lib. vi. Non modo inuidia patri non erant, sed etiam Claudij inuidiam Gracchi caritas deprecabatur. Ennius: Eripite o cui nunc arumnam, à libertate para quibus seruitutem meam miseram deprecor.

151 ¶ *Diuortium*, est *rerum omnium separatio*. Cicero de *Oratore* lib. iij. Sic è communis sapientia iugo sunt doctrinarum facta diuortia. ¶ *Diuortium*, *deflexus de via*, à diuertendo. Virgilius lib. ix. Obiiciunt equites sese ad diuortia nota.

E

152 ¶ *Exigere*, vi extorquere. M. Tullius in diuinatione: Et cum esset tritici modius sestertis duobus pro frumento in modios singulos duodenos sestertis exegisse. ¶ *Exigere*, *inquinare*, *verum perdisicere*. Virgilius *Æneid.* lib. primo: Quarere constituit, sociisque exacta referte. ¶ *Exigere* est *excludere*. Plautus *Aulularia*: Itaque omneis exigit foras. Terent. *Andr.* Spectanda, an exigenda sint vobis prius. Afranius *Fratriis*: Retinebitur vir ut voluntate vna probabili pragnatem quod non exigat. Næuius *Danaë*: Indignè exigor patria innocens. M. Tul. *Philippicis* lib. ij. Clauas ademit, forasque exegit. Lucil. lib. xxvi. Vestimentis frigus, atque horrorem exacturum putet. ¶ *Exigere*, *debitum repetere*. M. Tul. *Epistola* ad *Casium*: Sed non vrgeo. Longiores enim spectabo, vel potius exigam, quando hercle ego temere exigam. ¶ *Exigere*, *scire*, *cogere*. Virgilius *Æneid.* lib. ij. Quos improba ventris Exegit cæcos rabies. ¶ *Exigere*, significat *agere*. Plautus *Captiuus*: Salue Tyndare, & tu cuius causa hanc arumnam exigo. Virgil. *Æneid.* lib. ij. Omneis ut recum meritis pro talibus annos Exigat. Terentius *Hecyra*: Illique exopto, ut reliquam vitam

exigat. Lucillius lib. xxvij. Cum cognoueris, vitam sine cura exigas. ¶ *Exigere*, *definire*, *constituere*. Virgilius *Æneid.* lib. iij. Deceuitque mori, tempus secum ipsa, modumque Exegit.

153 ¶ *Exactum*, *transcursum*, *præteritum*. Virgilius *Georg.* lib. tertio: At tribus exactis, vbi quarta accesserit æstas. Et eodem: Exactis grauida cum mensibus errant.

154 ¶ *Elidere*, *excludere* significat. Virgilius libro viij. Elisos oculos, & sicum sanguine guttur. Plautus *Rudente*: Iubeo oculos elidere, idem ut sepius faciunt coci. Lucillius *Satyr.* lib. ij. Iniuriarum hunc in fauces inuolasse, animamque elisse illi. ¶ *Elidere*, *suffocare*, vel *occidere*. Virgilius lib. octauo: Geminisque premens eliserit angues. ¶ *Elidere*, *collidere*. Virgilius *Æneid.* lib. iij. Ter spumam elisam, & rostantia vidimus astra. Cicero *Tuscul.* lib. v. Qui rebus his fractus ægritudine eliditur, potest tamen esse non miser. ¶ *Elidere*, *deicere*. M. Tul. de *Rep.* lib. ij. Ut auriga indoctus è curru trahitur, operitur, eliditur, laniatur.

155 ¶ *Exanclare*, significat *exaurire*. Plaut. *Sticho*: Næ iste ædopol vinum poculo pauxillulo Exanclauit. Idem *Pœnulo*: Sæpe exanclarum merum scitissimè. ¶ *Exanclari*, *perficere*. Pacuuius *Peribœa*: Non potest Menalippe, hic sine tua opera exanclari clauos. ¶ *Exanclari* etiam significat *perpeti*. Ennius *Andromacha*: Malo torquetis cum arumnis illum exanclari diem. Accius *Diomede*: Ferè exanclauimus Tyranni sæuum ingenium, atque execrabile. Idem *Amph.* Pertolerarem vitam, cladèque exanclarem impatibileis. Lucillius libro xxx. Quantasque modo arumnas, quantosque labores Exanclaris. ¶ *Exanclare*, *effundere*. Ennius *Eumenidibus*: Nisi patrem materno sanguine exanclando vlciceret.

156 ¶ *Eliminare*, est *exire*. Ennius *Medea* exsule: Antiqua ædilis fida custos corporis, Quid sic extra ædeis exanimata eliminat? Accius *Phœnissis*: Egredere, exi, effer te, elimina vrbe. Idem *Meleagro*: Timidè eliminator clamore, simul agnita vox ad aarcis accinit. Varro *Serrano*, *αὐτὸ ἀρχαῖστῶν*: Occipitium ariuo deo ostendo, ex oraculo elimino me. ¶ *Eliminare* rursus *excludere*. Pacuuius *Duloreste*: Vbi ille est? me miseram quoniam clamor eliminat. Pomponius: Coclauos istic manet, eliminabo extra ædeis coniugem.

157 ¶ *Euadere*, *exire*, *tendere*. Terentius *Phormione*: Quid hic cœptat, aut quod euadet hodie? Lucillius lib. xxvi. Euadat saltem aliquid aliquam, quod conatus sum. Plautus *Afinaria*: Demiror quid sit, & quod euadat sum in meum. ¶ *Euadere*, *fieri*, *præduci*.

M. Tullius Philippicarum libro ij. An verēbare, ne non putaremus natura te potuisse non improbum euadere? ¶ *Euadere, est liberare.* Sallustius Iugurthæ bello: At ni Marius signa inferre, atque euadere oppido properauisset, profectō cuncti, aut magna pars Siccentium fidem mutauissent. Virgilius lib. nono: Nostrāne euadere demens Sperasti te posse manus? Lucillius lib. xxv. Iccirco omnes euafuros censent ægritudinem. Sifenna Historiarum lib. quarto: Cohors vna post concitata, qua murus erat interruptus, euadit. ¶ *Euadere, adscendere.* Virgilius Æneid. libro ij. Euado ad summi fastigia culminis. ¶ *Euadere, apparere.* Virgilius Æneid. lib. ij. Ut tandem ante oculos euasit, & ora parentum.

158 ¶ *Excipere, est seimgere, separare.* Virgilius libro ix. Ipsum illum clypeum, cristalque rubentis Excipiam foris. ¶ *Excipere, excusare, vel calare.* Plautus Aulularia: Neque partem tibi ab eo, qui qui est, inde potesces, neque furem excipias. ¶ *Excipere, est suscipere.* Virgilius Æneid. lib. iij. Heu quis te casus deiecitam coniuge tanto Excipit? M. Tul. in Verrem de supplicis: Filiorum suorum postremum spiritum ore excipere liceret. ¶ *Excipit, opprimere, vel circumuenit.* Virgilius Æneid. lib. ij. Et scelerum furis agitated Orestes Excipit incautum. M. Tullius ad Pompeium lib. iij. Quod si est, non modò inter meum interclusum, sed me ipsum planè exceptum putabat. Et rursum: Admoniti sumus ut caueremus, ne exciperemur à Cæsare. ¶ *Excipere, rursus extrahere.* M. Tullius de Repub. lib. iij. Quos insepultos reliquissent eos, quos è mari propter vim tempestatis excipere nō potuissent, innocentes necauerint. Virgilius Bucolicis: Non ego te vidi Damonis pessime, caprum Excipere insidiis? ¶ *Excipere, manere, habere.* Virg. Geor. lib. iij. Ergo ipsas quanuis angusti terminus aui Excipiat. ¶ *Excipere, captare.* Cicero Orat. lib. iij. Quædam dari ex hac vita ad pertractandos animos hominum, & ad excipiendas eorum voluntates.

159 ¶ *Explorare, est intentius obseruare.* Virg. Æneid. lib. ix. Necnon & trepidi formidine portas Explorant. M. Tul. de offi. lib. iij. Hac vi non mutatur, nisi exploratum quidem habeat, id omnino neminem vnquam suspicaturum. ¶ *Explorare, verum inquirere.* Virg. Æneid. lib. i. Exire, locōsque Explorare nouos. ¶ *Explorare, probare.* M. Tul. in Verrē actione ij. Tum in reliquis explorata, atque prouisa. Lucil lib. xxix. Certum scio esse ita, ut dicis. nam mihi erant de illo explorata omnia. M. Tul. de senectute: Quis est tam stultus, quamuis adolefcens, cui sit exploratum, se ad vesperum esse victurum? ¶ *Explorare,* 60

secare. Virg. Geor. lib. j. Et suspenfa focis exploret robora fumus.

160 ¶ *Exercere, fatigare.* Terent. Adolph. I. sanè ego exercebo hodie, ut dignus es, siliernium. ¶ *Exercere, exagitare.* M. Tullius de offi. lib. i. Exerenda etiam est facilitas, & altitudo animi. Virg. Æneid. lib. v. Nate Iliacis exercite fatis. ¶ *Exercere, insequi.* Virgil. Æneid. lib. iij. Tum vos, ô Tyrij, stirpem, & genus omne futurum Exerete odiis. ¶ *Exercere, solidare.* Sallust. Iugurthæ bello: Nabdalfa exercito corpore. Cic. Tulc. lib. v. Equidē meos casus, in quibus me fortuna vehementer exercuit. ¶ *Exercere, imponere, imperare.* Virgil. Geor. lib. ij. Tunc denique dura Exerce imperia, & ramos compesce fluentes. Plaut. Amph. Si in me exerciturus, quæso in parietem prius domes. ¶ *Exercere, in meliorem usum & fructum formare.* Virgilius Geor. lib. i. Exerētque frequens tellurem, atque imperat aruis.

161 ¶ *Equites, cūm consuetudine aut à magistro equorum, aut sessore appellamus.* Virgil. lib. iij. Interea præmissi equites ex vrbe Latina. Et lib. x. Effulsūque equitem super ipse secutus. ¶ *Equites.* Virg. Geor. lib. iij. equos dici voluit. Impositi dorso, atque equitem docuere sub armis Insultare solo, & gressus glomerare superbos.

162 ¶ *Exterritum, expauesactū significat.* Virgilius libro v. Plausūque exterrita pennis Dat tecto ingentem. Varro Eumenidibus: Videmus populum furis instinctum tribus, Diuersum ferri, exterritum formidine. ¶ *Exterritum, accensum, inflammatum.* Virg. Geor. lib. iij. Sæuit agris, asperque siti, atque exterritus æstu.

163 ¶ *Experiri, est pati, sentire.* Virgilius lib. primo: Vos & Cyclopea saxa Experti. Terentius Hecyra: Nam fuisse erga me miro ingenio expertus sum. ¶ *Experiri, sentire.* Virgil. Æneid. lib. quarto: Nequid in expertum frustra moritura relinquat. Terentius Eunuch. Omnia prius experiri consilio, quàm armis sapientem decet. Lucillius lib. xxx. Summatim tamen experiar rescribere paucis. Plautus Asinaria: Dignos adire, atque experiri certum est mihi. ¶ *Experiri, scire.* M. Tul. Epistola ad Brutum lib. vij. His contraria, atque parata ut esse soleat, expertus sum. Virg. libro nono: Experto credite, quantus In clypeum insurgat.

164 ¶ *Exire, manifestam habet significationem, ut Terentius Eunuch: Exi foras, scelestē, at etiam restitias Fugitiue? Exire, euadere, liberari.* Lucillius lib. xxvij. Ne hoc faciat, atque ex hac ærumna exeat. ¶ *Exire, euitare.* Virgil. libro quinto: Corpore tela modò, atque oculis vigilantibus exit. ¶ *Exire, erumpere.* Virgilius Æneid. libro tertio: Non

Non sic aggeribus ruptis cum spumeus amnis Exit. ¶ Exire, prohibere. Virg. Æneid. lib. xi. Sustinet à iugulo dextram, & vim viribus exit.

165 ¶ Expedire, vile esse. Terent. Heaut. Expedit bonas esse vobis: nos, quibus enim est res, non sinunt. Lucil. lib. xxvij. Ego enim à pueritia, ut me amare expediat. Tul. de offic. lib. ij. Sape enim aut eos ledunt, quos non debeant; aut eos, quos non expedit. ¶ Expedire est desinere. Virg. Æneid. lib. iij. Et Antonio possis considerare portu Expediam dictis. Terent. Phorm. Atque id, si potes, verbo expedit vno. ¶ Expediri, liberari. Virg. Æneid. lib. ij. Flammam inter & hosteis Expedior. Terent. Hecyr. Teque hoc crimine expedit. Sienna Hist. lib. iij. Funeis expediunt, claustra foribus imposita periclitantur. ¶ Expedire, proferre. Vir. Æn. lib. j. Cereremque canistris Expediunt. M. Tul. in Verrem de suppliciis: 20 Hominem proripi, atque in foro medio nudari, ac deligari, & virgas expediri iubet. ¶ Expedire, colligere. M. Tull. ad Casarem iuniorum lib. j. Ex ceteris autem generibus tunc pecunia expeditur, cum legionibus victribus erunt, quæ sponduimus, persoluenda.

166 ¶ Enixa dicitur partu lenata. Vir. Æn. lib. iij. Triginta capitum fertus enixa iacebit. ¶ Enixa, subiugata. Vir. Æneid. lib. iij. Seruitio enixa tulimus.

167 ¶ Efferre, subdere. Lucil. lib. xxvi. Depugnabunt pro te ipsi, & morientur, ac se vltro efferent. ¶ Efferre significat proferre. Vir. li. v. Tunc fatus Anchita cestus pater extulit æquos. Et li. ij. Mene efferre pedem genitor? Lucil. lib. xxvi. Ego ubi quæ ex præcordiis versu efferro. Ennius Medea: Vrfnam ne vnuquam me de cordis cupido corde pedem extulisse. ¶ Efferre, ostendere. Virg. li. viij. Ut belli signum Laurenti Turnus ab arce Extulit. ¶ Efferre, 40 erigere, leuare. Virg. Æneid. li. v. Ostendit dextram insurgens Entellus, & altè Extulit. Lucil. lib. xxx. Continuo simul ac paulo, vehementius aura Instaurit fluctus, erexerit, extuleritque. ¶ Efferre, edere, prouehere. Vir. Geor. li. ij. Extulit hæc Decios, Marios. Lucillius li. xxvi. Non idcirco extollitur, vel ira, vel gaudij dator. M. Tul. Hortensio: Præter cæteros nostra extulit ciuitas. ¶ Efferre, extollere. M. Tul. de signis: Nimirum forsitan hæc illi 50 miterentur, atque efferant. Idem de offic. li. ij. Itaque eos viros suscipiunt, maximisque efferunt laudibus. Lucillius li. xxx. Omnia aha, in quibus efferimur rebus, ne ego multis loquar.

168 ¶ Extollere, differre. Cæcilius Plocio: Abi intro, atque ista hæc aufer, tamen hodie extollat nuptias.

169 ¶ Explere, dicitur implere. Lucr. lib. iij.

Atque explere bonis rebus, satiareque nunquam. Virg. Georg. lib. iij. Improbis ingluuiem, rarisque loquacibus explet. ¶ Explere, minere. Virg. lib. sexto: Discedam, explebo numerum, reddarque tenebris.

170 ¶ Educere, erigere. Vir. lib. vj. Aramque sepulcri Congerere arboribus, caloque educere certant. ¶ Educere dicitur exuere. Virgilius libro x. Hoc dicens, eduxit corpore telum. ¶ Educere, educare. Terentius Adelphis: Eduxi à paruulo, habui, amaui pro meo.

171 ¶ Excutere, dicitur commouere. Virgil. li. xii. Gaudetque comanteis. Excutens ceruice toros. M. Tul. de offic. li. ij. Explica, atque excute intelligentiam tuam. ¶ Excutere, emittere. Virg. ix. Excussus Aconteus Fulminis in morem. ¶ Excutere, excludere, deicere. Virg. Æneid. li. iij. Excutimur cursu, & cæcis erramus in vndis. Idem lib. ix. Excussi manibus radij, reuolutaque pensa. Lucillius libro xxx. Ipso cum domino calce omnis excutiamus. ¶ Excutere, elizere. M. Tullius Philip. lib. xij. Inuentum omnem ex tota Italia excussimus.

172 ¶ Exponere, extollere. M. Tul. de signis: Vocat ad cenam deinde ipse prætorem, exponit suas copias omnes. ¶ Exponere, deponere. Vir. li. xi. Socios de puppibus altis Pontibus exponunt. ¶ Exponere, differere. M. Tull. Philippic. li. j. Exponam vobis breuiter consilium profectionis, & regressionis meæ. ¶ Exponere, abicere. Terent. Heauton. Erat hic Corinthia anus haud impura. ei dedi Exponendam. ¶ Expositum, subiectum. M. Tul. in Verrem actione ij. Cum tibi exposita esset ad prædandum omnis Pamphylia.

173 ¶ Exornare, sadare. Terentius Heaut. Egone? si viuo aded exornatum dabo, Aded depexum; ut dum viuat, meminerit semper mei. ¶ Exornare, ornare. M. Tull. in Verrem de signis: Exornat ample, magnificeque tridinium. Terent. Eunuchus: Ita visus est dudum, quia varia veste exornatus fuit. Cicero de Orat. li. j. Qui omnes eloquentes fuerunt, orationem suam, & Reipublicæ dignitatem exornabant.

174 ¶ Explicare, ostendere, explanare. M. Tul. in Verrem de signis: Vitam alterius totam explicare. Idem de officiis li. iij. Ut quædam sibi concedantur, quod facilius, quæ volunt, explicant. ¶ Explicare, emittere, extendere. Virgilius Georg. lib. secundo: Sed trudit gemas, & frondeis explicat omnes. M. Tul. de Repub. lib. ij. Quæ virtus præter cæteras, totam se ad alienas utilitates porrigit, atque explicat. Var. Selsquilyse: Vias stelligeras ætheris explicans ære cauo sonitum hic in cothurnis. ¶ Explicare, exercere. M. Tul. de offic. lib. iij.

Explica, atque exerce intelligentiam tuam, vt videas quæ sit in ea species, forma, & notio viti boni.

175 ¶ *Exui est exsolui.* Virg. Æneid. lib. ij. Suffulit exutas vinclis ad sidera palmas.

¶ *Exui, undari.* Virg. lib. v. Magna iussa, laceratōsque Exuit. ¶ *Exuere, deponere.* Virg. Æneid. lib. iij. Et si quis adhuc precibus locus, exue mentem. ¶ *Exui, liberari.* Lucil. libro xxix. Vnde domum vix redeat, vixque hoc exuat se.

176 ¶ *Excidere, cedere.* M. Tul. Philip. lib. ij. Excident gladij ciuenta arma de manibus. ¶ *Excidere, in obliuionem dare.* Virg. Æneid. lib. j. Nec dum etiam causæ irarum, sanique dolores Exciderant animo.

177 ¶ *Eiectum, exclusum.* Virg. lib. ix. Nec non Tarquinium eiectum Porfena iubebat Accipere. Lucil. lib. xxix. Ibi erat scopios Eicere istum abs te, quamprimùm, & perdere amorem. ¶ *Eiectum, extensum.* Virg. lib. x. Eiectoque incumbit cernuus armo.

178 ¶ *Exsultare, sauire.* M. Tul. de Repub. lib. ij. Quæ sanguine altur, quæ in omni crudi delicate sic exsultat, vt vix hominum acerbis funeribus satietur. ¶ *Exsultare est gestu, vel dictu iniuriam facere.* Lucil. lib. xxx. Quin totum purges, debelles me, atque deauras, exsultes, sollicites. Virg. lib. v. Exsultantiaq; haurit Corda pauor pulfans. ¶ *Exsultare, gloriari cum iactantia.* Virg. Æneid. lib. x. Exsultat Amazon. M. Tul. Hort. Imbecillis autem est pudoris magister timor, qui, si quædo paullulum aberrauit, statim spe impunitatis, exsultat. Et de senectute: Et Annibalẽ inueniliter exsultantem patientia sua moliebat. ¶ *Exsultare, supra modum exsilire, & efferi.* M. Tul. de Republica: Est igitur quidam turbulentum in hominibus singulis, quod vel exsultat voluptate, vel molestia frangitur.

179 ¶ *Eligere, significationẽ habet aperta.* ¶ *Eligere, defutigare.* Lucil. lib. xxix. Corruptat prorsus, ac neruos omneis eligat.

180 ¶ *Excludere, liberare.* Lucil. lib. xxvij. Primùm qua virtute seruitutem excluderit. ¶ *Excludere, dicitur eicere.* Terent. Eunuchō: Excludit, reuocat, redeam?

181 ¶ *Excidere, dissentire.* Lucil. lib. xxvij. Metuo vt fieri possit, egōque ab Archilocho excido.

182 ¶ *Exspectare, dicitur manere, obseruare.* Terent. And. Exspecto quid velis. ¶ *Exspectare, sperare.* M. Tul. de offic. lib. ij. Est enim deterior, qui accipit, atque etiam ad expectandum semper paratior. Virg. Georg. lib. j. Sed illos Exspectata seges vanis cluist arstis. ¶ *Exspectare, est à Deo pscere.*

183 ¶ *Expetere, accipere.* Plaut. Amphitr. Ergo in seruitute expetunt multa iniqua.

¶ *Expetere, transferre, euadere.* Plaut. Amphitr. Suamque vt culpam immortalem expetere vt sinat.

F

184 ¶ *Felix, dicitur fortunatus, beatus.* Virg. Æn. lib. iij. O felix vna ante alias Priameia virgo. ¶ *Felix, propitijs.* Virg. Æneid. libro j. An Phœbæ soror, an nymphaarum sanguinis vna, Sis felix. ¶ *Felix, fructuosus, ferax.* Virg. Georg. lib. ij. Exiit ad cælum ramis felicibus arbor. Varro de vita populi Romani lib. ij. Contra nouo marito cum item è foco in titione ex felici arbore, & inæquali aqua allata esset.

185 ¶ *Fastigium, ima altitudo.* Virg. Geor. lib. ij. Forsitã, & scrobibus quæ sint fastigia, quaras. Varro de re rustica lib. j. Fossa ita idonea fiat, vt omnem aquam, quæ de cælo venit, recipere possit, aut fastigium habeat, vt exeat è fundo aggeris.

186 ¶ *Ferre, ostentare.* Virg. lib. xi. Captiuo siue vt se ferret in auro Venatrix. ¶ *Ferre, consuetudine portare dicimus.* Vir. lib. v. Vix illam famuli Phegeus, Sabarisque ferebant. ¶ *Ferre, habere.* Virg. lib. v. In magno munere Cylleus Ferre sui dederat monumentum, & pignus amoris. cum filium nomen suum ferre voluisset. ¶ *Ferre, pati.* Virg. Æneid. li. ij. Miserere animi non digna ferentis. Lucil. lib. xxvij. Caterùm quicquid sit, quid non sit fero æquo animo, ac fortiter prælio captiuos prædones non posses iam amplius perferre, tamen suadet, vt notat Terent. Heaut. Nam quem ferret, si parentem non refert suum? Cic. in Verrem: De prætura Siciliensi, prout Thermitani hominis facultates ferebant. Et de Orat. lib. ij. Est autem vetustum verbum, quod tamen consuetudo ferre possit.

¶ *Ferre, conferre.* Virg. lib. v. Quibus acer Eryx in prælia fuerus Ferre manum. ¶ *Ferre, disturbare.* Virg. Æneid. lib. j. Quippe ferant rapidi secum, verrantque per auras. Et lib. ij. Alij rapiunt incensa feruntque Pergama. ¶ *Ferre, dicere, nominare.* Virg. Æneid. lib. ij. Et scelus expendisse merentẽ Laocoonta ferunt. Et lib. iij. Quæ nunc Samothracia fertur. ¶ *Ferre, dare, exhibere.* Virg. Æneid. lib. iij. Sacra Dionea matri, diuisque ferebant.

¶ *Ferre, afferre.* Virg. lib. xi. Legati responsa ferunt. M. Tul. de supplicis: Prohibetur suis liberis cibũ, vestitumque ferre. Lucil. libro xxix. Colligere auxilium, tamen si est indignũ vt feram. ¶ *Ferre, dirigere, ducere.* Virg. lib. vj. Hinc via Tartarẽ, quæ fert Acherontis ad vndam. Lucil. lib. xxx. Quid sibi vult, quare sit, vt intro versus, vt ad te spectent, atque ferant vestigia, sed omnia prorsus? ¶ *Ferre, laudare.* Idem eodẽ: Et sola ex multis nuñc nostra poemata ferri.

187 ¶ *Fluere, est decurrere.* Virg. Georgic. lib. ij.

lib. ij. Hæc eadem argenti riuos, ærisque metalla Ostendit venis, atque auro plurima fluxit. *Fluere, minui, deficere.* Virg. Aeneid. libro ij. Ex illo fluere, ac retro sublapsa referri Spes Danaum. *Fluere, latius, ac liberius excrescere.* Virg. Georg. lib. ij. Tum denique dura Exerere imperia, & ramos compellere fluentis.

188 *Fatum*, significat decretum, & voluntatem. Virgilius Aeneid. libro viij. Heu stirpem inuisam, & fatis contraria nostris Fata Phrygum. Et eodem: Filius huic fato diuum, prolesque virilis Nulla fuit.

189 *Fatigare, percutere.* Virg. lib. ix. Verfaque iuuenem Terga fatigamus hasta. *Fatigare, excitare, vel increpare, vel hortari.* Virgil. Aen. li. iij. Sociosque fatigat præcipites vigilate viri. *Fatigare, instigare, cogere.* Virgilius lib. ix. Collecta fatigat edendi Ex longo rabies, & sicca sanguine fauces. *Fatigare ad lassitudinem deducere.* Virg. lib. v. Veloceis iaculo ceruos, cursuque fatigat. Et libro xj. Quos nulla fatigant Proelia.

190 *Fædum*, consuetudine est deforme. Terent. Eunuchus: Nunc tibi videtur fædus, quia illam non habet. *Fædum, execrandum.* Virg. lib. vij. Auersuque refugit Fæda ministeria.

191 *Factio*, dicitur malorum consensus, & conspiratio. Sallust. Jugurthino bello: Inter bonos amicitia, inter malos factio. *Factio* ite significat, opulentiam, abundantiam, & nobilitatem. Titinn. Sed iam metuo hercle, Cæso, ne nimis stultè fecerim Qui ex tanta factione atque opibus ea sum aulius adgredi. Plautus Aulul. Ista magnas factiones, dotes dapsoles. Idem Trinum. Vostros cum nostris factiones atque opes. Turpil. Trafilcone: Non vilitate, factione fretus intercedere. Cæcilius Philomena: Lata eorum famam occultabat factio.

192 *Ferox*, est ferus, & indomabilis, translatum à feritate. Virg. Aeneid. lib. iij. Ac frena ferox spumantia mandit. M. Tul. de offic. lib. j. Ut equos propter crebras cõtentiones præciorum ferocitate exsultantes domitoribus tradere solent. Terent. Eunuchus: Eõne es ferox, quia habes imperium in belluas? *Ferox sum illa re dicitur, ut illa re sum fretus, vel arrogans.* Titin. Fullonibus: Videram ego te virginem formosissimam esse, sponso esse superbam, forma ferocem. Paut. Milite: Ut donatum equum, qui forma est ferox. Accius: Neque vi tanta quisquam est, neque tam abundans fortunis ferox. M. Tul. Epist. ad Cæsarem lib. i. Itaque vereor, ne feroci oratione faciant tutam præclara iudicia telo. *Ferox*, significat cordatus, vel factus. Plautus Milite glorioso: Nam tu, quamvis potis sis facere, ut suat factus, & quia tecum eram, propterea animo eram ferocior.

193 *Fama*, est opinio secundum consuetudinem. Virgilius Aeneidos libro tertio: Fama

volat, pulsum regnis cessisse paternis Idomeneam ducem. *Fama, spes profuturi numinis.* Virgilius Aeneidos libro quarto: Nos munera tepis Quippe tuis ferimus, famamque fouemus inanem. *Fama est rursus infamia.* Virgil. Aeneid. lib. iij. Neque enim specie, famave mouetur. *Vnde & famosum dictum infame.* Terent. Adelph. Maledicta, famam, meum amorem, & peccatum in se trãstulit. Plaut. Aul. Qui etiam me miserum famosum facit flagitiis suis. Lucil. Satyrar. libr. xi. Quintus Opimius ille Jugurthini pater huius Et formosus homo fuit, & famosus, vtrumque Primò adolescens, posteriùs directius sese. Turpil. Pedio: Quæso omite, ac desere hanc meretricem, quæ te semel nacta semper studuit perdere, detegere, despoliare, opplerque adeo fama, ac flagitiis. M. Tul. de repub. lib. iij. Atque etiam, si qua erat famosa ei cognatio, osculum non ferebant. Sallust. Jugurt. Is postquam largitionem famosam, impudentemque. Neq. Danae. Subitò famam tollunt, siquam solam videre in via.

194 *Famosum, infamem.* Cic. de Orat. libro ij. Non pol, inquit, audeo. nam me ad famosas vetuit mater accedere.

195 *Fortis*, est celer. Luc. libr. iij. Aut quidnam tremulis facere artibus hædi Confusili incurfu possint, ac fortis equi vis. Virgil. li. xi. Quid tam egregium, si femina forti Fidis equo. *Fortis rursus formosa.* Plaut. Milite: Et quid fortis visa este? *Fortis etiam diues.* Plaut. Trinummo: Eum sororem despondisse suam in tam fortem familiam. id est, diuitem, & copiosam. Afran. Fratris: Formosa virgo est, dotes dimidium vocant Isti, qui doctis negligunt vxorias: Præterea fortis. Lucil. libro xxx. Omnes formosi fortes, tibi ergo improbus esto. *Fortis, magnarum virium.* Virgil. Aeneid. lib. j. Fortemque Cloãthum.

196 *Facessere*, est facere. Ennius Annal. libro i. Hæc effatus, ibique latrones dicta facessunt. Afran. Imis: Multa atque molesta potiri, ut dicta facessas. Virgil. Aeneid. libro iij. Imperio læti parent, ac iussa facessunt. *Facessere* significat, recedere. Enn. Eumenid. Dico vicisse Orestem, vos ab hoc facessite. Titin. Gemin. At aliquis vestrorum nuntier, Gemina, ut res suas procurer, adibus facessat. Pacuuius Teucro: Te repudio, nec recipio naturam dico facessi. Item: Facessite hinc omnes, parumper tu mane. Cicero de legibus libro primo: Paullisper facessant rogemus. Afran. Liberto. Nolo hic te videat dominus est. puer facesse hinc. Plautus Rudente: Siquidem sis pudicus, hinc facessas. Marc. Tul. Hortensio: Facessant igitur omnes, qui docere nihil possunt, quo melius, sapientiusque viuamus.

197 *Fatiscere*, est aperire, rursus deficere.

Accius *in rursu ad...*: Tamen ante fatiscar, qui tuam implorem fidem. Pacuvius Duloreste: Vt si ita sunt promerita vestra, aequiparare vt queam, Vereor nisi nunquam fatiscar facere quod qui boni.

198 ¶ *Ferus*, significat *severus*. Virgilius *Aeneidos* lib. secundo: *Ferus omnia Iuppiter Argos Transulit.* ¶ *Ferus* significat *equum nō solum fictum, sed etiam verum*. Idem eodem: *Luque feri curuam compagibus aluum Con-* 10 *torfit.* Accius *Medea*: *Pente in stabulis frenos immittēs se ris.* ¶ *Ferus* item significat *ceruum*. Virgilius *Aeneidos* libro octauo: *Pectebatque ferum, puroque in fonte lauabat.*

199 ¶ *Fuga*, significatur *citus cursus*. Virgil. *Aeneid.* lib. primo: *Vel qualis equos Threiffa fatigat Harpalice, volucremque fuga pręuertitur Hebrum.* ¶ *Fuga* item *volatum* significat. Virgilius libro tertio: *Celerique fuga sub sidera lapsę Semesam prædam, & vestigia fœda relinquunt.* ¶ *Fuga* item dicitur *nauigatio*. Acc. *Telepho*: *Remisq; nixi pro-* 20 *periter nauem in fugam Tradunt.* Virgilius *Aeneidos* libro quinto: *Ipsę iam matres, ipsę, quibus aspera quondam Vifa maris facies, & non tolerabile numen, Ire volunt, omnemque fugę perferre laborem.* Idem libro iij. *Non fugis hinc præceps, dum præcipitare potestas?* Idem libro iij. *Tendunt vela noti, fugimus spumantibus vndis.* Plautus *Asin.* *Remigio, veloque, quantum potes, festina, & fuge.* ¶ *Fuga, vehemens afflatus*. Virgilius *Georg.* libro iij. *Ille volat, simul arua fuga, simul æquora verrens.*

200 ¶ *Frigit*, correpta prima syllaba, significat *erigit*. Acc. *Meleag.* *Frigit fricantem corpus aerium occultę abstruso in flumine.* Idē eodem: *Frigit æstas rubore ex oculis fulgēs flammeo.* ¶ *Frigere & frigitre* est *cum sono subsilire*. Plautus *Cassin.* *Nam quid frigitis?* 40 *Nam quid istuc tam cupidę petis?* Afranius *Prinigno*: *Occasione certa mulier inuolat In collum, plorat, orat, occurrit nepos Pauxillus neptis porrò de lecto frigit.*

201 ¶ *Fingere*, est *iungere*. Lucilius libro ix. *Eodem poculo bibo, eodem amplector, labra labellis fingens compono.* ¶ *Fingere, componere*. Virgilius *Georgic.* libro ij. *Persequitur vitem attondens, fingitque putando.* Marc. Tullius *de finib. bon. & malor.* lib. v. *Vt alia in primo ortu perficere; alia progrediente ætate fingere.* Lucil. lib. xxvij. *Item populum salute, & fictis versibus Lucillius, quibus potest, impetit.* M. Tul. *de offic.* lib. iij. *Ficta, & commentitiã fabulam prolata dicunt à Platone.* ¶ *Fingere, parare*. Lucil. lib. xxvij. *Sed fuga fingitur, timido vadit pede percitus.* Var. *Cato*, vel de liberis educand. *Magnū est enim, vt Ariston scribit, in primordio pueruli quemadmodum incipiat, fingat id quasi* 60

cuadat. ¶ *Fingere, effigiare, vel formare, & facere*. M. Tull. *de repub.* lib. iij. *Ego verò eodē, quo ille Homerū redimitum coronis, & delibutum vnguentis emittit ex ea vrbe, quam sibi ipse fingit.* Idem *de Decorum natura* lib. ij. *Deinde in ore sita est lingua, finita dentibus: ea vocem immoderatę profusam fingit, & terminat.* Virg. *Aeneid.* lib. ij. *Nec si miserū fortuna Sinonem Finxit, vanum eriam, mendacemque improba finget.* M. Tul. *de offic.* lib. iij. *Virum bonum fingimus, de eius deliberatione, & consultatione qui primus.* Sallust. *Catilinę bello*: *Quę natura prona, atque ventri obedientia finxit.* Plaut. *Asinaria*: *Nā neque fictum vsquam est, neque pictum, neque scriptum in poematis.* Var. *in p. in nou.* *Vt hirundines figulis oblitis luto tegulas fingebant.* ¶ *Fingere, simulare mendacium*. Afranius *Fratris*: *Nunc vide, hoc quo pacto eo aurum in medium proferam, Tu Castalia cogita, tu finge, fabricare vt liber.* Virgil. *Georg.* lib. ij. *Non hic te carmine ficto, Atque per ambages.* Terent. *Andria*: *Et fingunt quandam inter se nunc fallaciam.* Virgilius libro vj. *Vel cū se pauidum contra mea iurgia fingit Artificis scelus.* M. Tul. *de finibus bonorū & malorum* libro v. *Talibus exemplis non fictę solum fabulę, sed etiam historia referat.*

202 ¶ *Facinus, factum*. Sallustius *Catilinę bello*: *Qui aliquo negotio intenti præclari facinoris, aut bonę artis famam quærunt.* Terent. *Heaut.* *Non fit sine periculo facinus magnum, & memorabile.* M. Tul. *de offic.* lib. iij. *Promissum potius non faciendum, quã tā tetrum facinus admittendū fuit.* Et de *senect.* *Nullum denique scelus, nullum malum esse facinus, ad quod suscipiendum non lubido voluptatis impelleret.* ¶ *Facinus, rursus scelus*. Plaut. *Aulul.* *Hoc est serui facinus.* Sallust. *Catil. bello*: *Sed in ea cōiuratione fuit Quintus Curtius, natus haud obscuro loco, Agrippis atq; facinoribus cooperatus.* M. Tul. *de offic.* lib. iij. *Ab hoc nulla fraus aberit, nullū facinus.*

203 ¶ *Furtum, est occulta subreptio*. Vir. *Georg.* lib. iij. *Vulcani, Martisq; dolos, & dulcia furti.* ¶ *Furtū insidię*. Sallust. lib. ij. *Hlō profect⁹ vicos, castellaq; incēdere, & fuga eultorū deserta igni vastare, neq; elata, ant securissimus metugentis ad furta belli peridoneę.* Virg. *Æn. lib.* xi. *Furta paro belli cōuexo in tramite sylvę, Vt biuias armato obsidat milite fauces.*

204 ¶ *Fures, etiã serui dicti sunt*. Vir. *Bucol.* *Quid domini faciant, audēt eū talia fures?*

205 ¶ *Fiducia, confidentia*. Vir. *Æn.* lib. ix. *Cernis quę Rutulos habeat fiducia rerū.* ¶ *Fiducia, est audacia*. Sallust. lib. ij. *Ita fiducia, quam argumentis purgatiores dimitunt.*

206 ¶ *Fatigare, cohibere, cōprimere*. M. Tul. *de offic.* lib. iij. *Qui nō verbis sunt, & disputationib⁹ philosoph, sed vinculis, & carcere fatigādī.*

¶ *Fatigare,*

¶ *Fatigare, cōmonere, perturbare.* Vir. Æn. lib. j. Quæ mare nūc terrâsq; metu, cælūq; fatigat.

207 ¶ *Frigoris*, quæ sit significatio, manifestum est. Virg. Georg. lib. j. Frigūsq; calorēque Inter. Et Lucr. Frigus, vt à fluuiis, calor ab sole, æstus ab vndis Equoris. ¶ *Frigus, metus.* Virgilius Ænei lib. j. Extemplo Æneæ soluuntur frigore membra. ¶ *Frigus, aeris natura.* Virg. Geor. lib. ij. At sceleratum exquirere frigus Difficile est.

208 ¶ *Frigidum, venenatum.* Virgil. Bucol. Frigidus in prazis cantādo rumpitur anguis. ¶ *Frigidus, mortuus.* Virg. Æneid. lib. ix. Voluitur ille vomens calidum de pectore flumē Frigidus. ¶ *Frigidum, segne, imbecille.* Virg. lib. xj. Largus opus, & lingua melior, sed frigida bello Dexterā.

209 ¶ *Ferire*, vsu significat *percutere.* Virg. Bucol. Cornu ferit ille, cauto. M. Tul. de sup. plicis: Feriūtur securi: lætaris tu in omnium gemitu, & triumphas. ¶ *Ferire, sancire, firmare.* Virg. Æneid. lib. x. Haud mora Tarcon Iungit opes, scēdūsq; ferit.

210 ¶ *Fouere*, est *nutrire, pronehere.* Virgilius Georg. lib. iij. Hinc nescio qua dulcedine læti, Progeniem, nidōsq; fouent. Et Æneid. li. j. Iam tum tenditque, fouētque. Lucil. lib. 29. Ventrem alienum mœstum fouere exmolito ordeo, vt cataplasmo. ¶ *Fouere, adspargere.* Virg. lib. xij. Fouit ea vulnus lymphā longeuus lapis ¶ *Fouere, constituere.* Virg. Georg. li. iij. Sub terra fouere larem. Vir. lib. j. Et interdū gremio fouet infcīa Dido, Insidēat quārus miserā Deus. ¶ *Fouere, tueri.* Vir. Æneid. lib. ix. Obaia non ferre arma viros, sed castra fouere.

211 ¶ *Fetum*, significat *plenum.* Virgil. Æneid. lib. primo. Loca feta furentibus austris. Et li. ij. Scēdit fatalis machina muros Feta atmīs. Var. *ἡδὴ σιαυρόν*: Non videtis vnus vt paruulus Amor ardiseta lampade. ¶ *Ferū, onere leuatum.* Virg. lib. ix. Fecerat & viridi fetum Mauortis in antro. Et Georg. lib. iij. Nec tibi fetæ More patrum niuæ implebit multaria vaccæ. Var. de vita populi Rom. lib. ij. Menfæ anteponebantur cum culina ac vino, in quo quæ veniebant ad fetam amicæ gratulatum, Diis mactabant.

212 ¶ *Fasces*, quam habeant significatiōnem, manifestum est. Virg. Geor. lib. ij. Illū nō populi fasces, non purpura regum flexit. ¶ *Fasces, consulem* posuit. Virg. Georg. lib. ij. Iniuſto sub fasce viam dum carpit. ¶ *Fasces, vnus.* Idem Bucol. Ego te hoc fasce leuabo. Idem Georg. lib. iij. Vltrōque animas sub fasce dedere.

213 ¶ *Fundere*, est *liquorem defundere.* Virg. Geor. lib. iij. Hic duo rite mero libans Carthesia Baccho Fundit humi. ¶ *Fundere, prosternere, iacere.* Virg. Æn. j. Quā septem in-

gentia victor Corpora fundat humi. Et Æneid. lib. ij. Fusus sine mente, sine vllō subiacerent. M. Tul. Philip. lib. j. Sceleratissimorū hostium exercitum fufum, cælūmq; cognoui. ¶ *Fundere, dare.* Virg. Bucol. Ipsa tibi blandos fundent cunabula flores. Cic. Tusc. lib. v. Vt aut flores, aut fruges fundat, aut baccas. ¶ *Fundere, dicere.* Virgil. Æn. lib. iij. Talia fundebat lacrymans. Plautus Aſinaria: Næ il læ acastor funerato fundit. ¶ *Fundere, fugare.* Virg. Æneid. lib. ij. Hli etiam, si quos obicura nocte per vmbra Fudimus insidiis, totāque agitauimus vrbe, Apparent. ¶ *Fundere, dimittere.* Virg. Georg. lib. iij. Ruūtque effusi carere currus. Et lib. x. Cristisq; à vertice flamma Funditur.

214 ¶ *Filum, oris liniamentum.* Lucil. li. xxxix. Surge mulier, ducito filum non malum. ¶ *Filum dicitur ducta res quæque ad tenuitatem.*

215 ¶ *Flagitium, periculum.* Lucil. lib. xxxix. Vir. li. x. Extremāq; Lauso Parcæ fila legunt.

216 ¶ *Fides*, quid sit manifestū est. Vt Vir. Æn. lib. j. Cana fides, & Vesta, vt plerunque fides chordæ appellantur. Tul. Hor. Ponendę sunt fides, & tibiæ Et Vir. l. vj. Threicia fretus cithara, fidibusque canoris.

217 ¶ *Facere*, apertam habet significatiōnem. ¶ *Facere rem diuinam*, religionibus exhibere. Plautus Aulularia: Mulsī, congialentā plenam faciam tibi fideiā. Virg. Bucol. Cūm faciam vitula pro frugibus, ipse venito.

218 ¶ *Graue, grauidum.* Virg. Æn. lib. j. Donec regina sacerdos Marte grauis. ¶ *Graue, plenum.* Vir. Buc. Non insueta grauis tentabunt pabula fetas. Et Georg. lib. iij. Et grauido superant vix vberē limen. Et Æn. lib. j. Tunc pietate grauem, ac meritis. ¶ *Graue, fecundum, ac frugiferum.* Virg. lib. iij. Quid labor aut benefacta iuuant? quid vomere terras Inuertisse grauis? ¶ *Graue secundum consuetudinem, ponderosum.* Virgilius Georgic. lib. j. Vomis & inflexi primum graue robur aratri. Terent. Heaut. Hui tam grauis hos quæso? M. Tul. de offi. lib. i. Aut certē omni pondere grauior habenda est. ¶ *Graue, amarum.* Var. Quinquatribus: Absynthium vt bibam grauem, & castoreum, leuēque robur? Virg. Et graueolentia centaurea. ¶ *Graue, multum valde*, significare veteres probant. Titin. Pfallia: Grauisque opsonio conuiuas. Nam & grauius multum intelligitur. Cæcil. Plocio: Placere hoc cœpit grauius, postquam est mortua. Acc. Deiphobo: Aut infando homine gnatula erat, aut arena, si ex sole, qui neque amico amicus vnquam grauis, neque hosti hostis fuit. Sallust. histor. lib. iij. Nanque

his præter solita vitiosis magistratibus cum per omnem prouinciam in fecunditate bienij proximi graue pretium fructibus esset. M. Tul. de officiis lib. j. Nec verò audiendi grauitè qui inimicis irascendum putant. Lucret. lib. j. Humana ante oculos hæc cum vita iaceret, In terris oppressa graui sub religione. Varro *περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς πόλεως*. Vbi graues pacantur, atque alantur pauonum greges. Graue, *grandæum*. Virg. lib. v. Hic grauis Entellum dictis castigat Acestes. Graue, *molèsum*. M. Tullius de senectute: Quod nunquam senectutem tibi grauem esse senserim. In eodem. Facilius in morbos incidunt adulescentes, grauius agrotant, tristiùs curantur. Sallust. lib. ij. Et continetur grauis. Graue, *nocens*. Virg. Georg. lib. iij. Galbanè que agitare graui. M. Tullius de offi. lib. iij. Magnū illud bellum perfuga vnus, & grauem aduersarium imperij sustulisset. Graue, *triste*. Acc. Erigona. Sed vbi ad finem vètum est, in quo illum Fors expectabat loco, ad quem Orestes grauis sacerdos ferro prompto adtiterat, Virg. li. xij. Grauiòrne nuntius aureis Vulneret. Graue, *forte*. Virg. li. xii. Ferit ense grauem Tymbræus Ostrim. Graue, *utile*. Tul. de offic. lib. i. Vt iam sint alia grauiora, atque meliora, tamen nos studia nostra naturæ regula metimur. Graue, *solidum, & firmum*. Acc. Athamæte: Veneficiis, & egresia hostiū deperisti, & graue. Idē Nyctegresia: Id quod facis, gratum, & graue est. M. Tul. Hortensio: Vnde ad agendum, aut ad dicendum copia depromi maior grauiusimorum exemplorū, quasi incorruptorum testimoniorum potest. Graue, *sapiens* cum auctoritate. M. Tul. de offic. lib. i. Quæ grauis, & fortis ciuis, & in rebus dignus principatu, fugiet, atque oderit. Et Hortensio. Quid enim aut Herodoto dulcius, aut Thucydide grauius? Graue, *necessarium*. Lucil. lib. xxix. Habeasque animo mihi admodum causam grauem fore, quæ me ab illo commodo abducat tuo.

219 *Grassari*, dicitur *supra modum sauire*. Grassari, etiam dicimus *ambulare*. Titin. Veliterna: Vnde thensam, atque mulos, sine eam pedibus grassari, cum fingere eius superbiam. Nou. Pedio: Certamus si me diplodidā recta grassatur via. Idem Ped. Nunc me res ipsa reprimat, sæpe hæc eadem grassatus via. Sallust. Jugur. Qui vbi ad gloriam virtutis via grassatur. Afranius Excepto: Consimili grassantur via, à quibus hic est omnis cultus.

220 *Garrula*, dicuntur *aves canora, & hilares*. Virgilius Geor. lib. iij. Garrula quam rignis nidum suspendit hirundo. Garrulus, est rursum *cordatus*. Varro Periplus libro primo: In hac ciuitate tum regnabat Dionysius homo garulus & acer.

221 *Gemini*, dicuntur *ex vno utero, vno die editi*. Virg. lib. ix. Geminos huic vbera circum Ludere pudenteis pueros. Geminum, rursum *simile*. Pacuius Hermiona: Par fortitudo, gemina confidentia. Gemina, *diua*. Virg. lib. vi. Sūt geminæ somni portæ, quorum altera fertur Cornea.

222 *Gerere, habere*. Virg. Æneid. lib. ii. Et nos aliquod noménque, decusque Gessimus. Gerere, *ferre*. Virg. li. vii. Bella manu, lectumque gero. Et idem eodem: Læuèque ancile gerebat. Gerere, *facere*. Virg. lib. ix. Nec tecum talia gessi, Magnanimū Ænean, & fata extrema secutus.

223 *Gradius*, consuetudine sunt, per quos ad altiora domorum, & edificiorum omnium scanditur. Virg. Æneid. lib. i. Aerea cui gradibus surgebant limina. Gradus, *pedum gradientiū vicissitudo*. Virg. Geor. li. 4. Gradibusq; sonare Compositis. Gradus, *firmitas standi*. M. Tullius de offi. lib. i. Nec tumultuantem de gradu deiiciunt.

224 *Gestire, cupere*. Lucillius libro xxx. Quanto haurire animus Musarum è fontibus gestit. Gestire, *latum esse*. Virg. Geor. libr. primo: Et studio incassum videas gestire lauandi.

H

225 *Herba*, est *viride pecorum pabulum*. Virg. Geor. lib. j. Et sulcis frumenti quæret herbam. Herbam, veteres *palmam*, vel *vicloriam* dici volunt. Virg. Geor. li. iij. Atque immemor herbæ victor equus. Accius Meleagro: Gaudet, currunt, celebrant, herbam cōferunt, donant, tenent pro se quisque, cum corona clarum constat caput. Afranius Excepto: Fit opus luculentum, hoc dici herbā det.

226 *Habere*, planum est quid significet, vt Virg. Æneid. li. iij. Habeat secū, seruetque sepulcro. Teren. Andria: Quod habui summum pretium persolui tibi. Habere, *satis esse*. Virg. li. xii. Hoc habet, hæc melior magnis data victima diuis. Habere, *tenere, occupare*. Virg. Æneid. li. ii. Hostis habet muros. Lucil. lib. xxix. Hoc tum ille habebat, & ferè omnem Apuliam. Plantus Aulularia: Postremo, hunc iam perscrutauit, nihil habet. Teren. Andria: Certè captus est, habet. Habere, *rursus habitare*. Sallust. Catilinæ bello: Credo falsa existimans ea, quæ de inferis memorantur, diuerso itinere malos à bonis loca terra, inuenta, fœda, atque formidolosa habere. Virg. Æneid. li. vii. Quæ loca, quiue habeant homines. Afranius Excepto: Vbi hic me sis quæso habet meretrix Neapolitis. Accius Philoctete: Vbi habet urbem, agrone. Plaut. Aulularia: Patri auoue huius, qui nunc hic habet. Habere. Terentius Eunuchus: Labore alieno magnam partam gloriam Verbis in se transfouet, qui habet salem, quod in te est. Ha-

est. **Habere, facere** sape. Varro *κατὰ φύσιν* noui. Saltem infernus tenebrosus *νεβελὸς ἀμύχανος* tenet, atque habet homines sollicitos, quod eū peius formidant, quàm fullo v'lulam. M. Tul. de Repub. lib. tertio: Nam cūm querebatur ex eo, quo scelere impulsū mare haberet infestum vno myoparone, eodem (inquit) quatuor orbem terrarū. **Habere, audire.** Lucillius libro xxix. Habes omnem rem. timeo ne accifer. Terent. Heauton. Habes omnē rem, pergam, quod cæpi, hoc iter. **Habere, dirigere.** Lucillius libro xxix. Hic aliō cūm iter haberet præteriens venit.

227 **Habitare, est inhabitare.** **Habitare,** vbi. Varro sermone Latino libr. iij. Vtrunque mulieres, & epicurocūm viri quoque habitant. Idem rerum diuinarū li. xvj. Hoc nomine antiquos secūdis reb. Cumas habitasse.

228 **Hiare, est aperire.** Sallust. Hist. lib. iij. Atque hiauit humus multa vasta & profunda. **Hiare, mirari, stupere.** Virg. Georg. libr. iij. Hunc plausus hiantem, Per cuneos geminatus enim plebisque patrūmq. Et Æncidos libr. vj. Incertus clamor fruitur hiantem. Varro Marci pōre: Quicumque eūdem circumstant non rident, credo ridere hiantem. Video hiantem, non audio.

229 **Horrendum, significat vitabile, & terribile.** Virgilius libro sexto: Horrendas canit ambages, antrōque remugit. **Horrendum, nouum, & admirandum.** Virgilius Æneidos lib. tertio: Horrendū dictū, video mirabile monstrum. Idem libro viij. Nascenti cui treis animas Feronia mater (Horrendum dictū) dederat. **Horrendum, ridiculum.** Virg. Georg. libro ij. Orāque corticibus fumunt horrenda cauatis.

230 **Haurire, significat exhaurire, vel implere.** Lucretius libro iij. Inuit integros accedere fonteis, Atque haurire. Lucillius libro xxx. Quantum haurire animus Musarum & fortia gessit. **Haurire, auarē sumere.** Cicero Tusc. libro iij. Cum inexplebili cupiditate, quō affluentius voluptates vndique hauriret, eo grauius, ardentiusque sitientem. Virg. lib. j. Ille impiger hausit spumantem patera, & pleno se proluit auro. **Haurire, defatigare.** Virg. Georg. lib. iij. Exultantiaque haurit Corda pauor pulsans. **Haurire, confodere.** Virg. lib. x. Per tunicam squalentem auro latus haurit apertum. **Haurire, accipere, vel audire.** Virg. lib. xij. Haud mollia fatu sublati aperire dolis, simul hæc animo hauri. Et lib. iij. Vocemque hauris auribus hausit. **Haurire, tenere.** Virg. Georg. lib. iij. Et medium sol igneus orbem hauerat.

231 **Honor, est dignitas.** M. Tull. Epistol. ad Casarem lib. j. Tu cūm ea que es ab senatu summo cum honore tuo consecutus. **Honor, gratia, & pulcritudo.** Virg. Georg. libr. ij.

Frigidis & syluis aquilo decussit honorem, Et Æneid. libr. j. Lumēnque inuenta Purpureum, & latus oculis afflarat honores. **Honor, substantia, delectatio.** Virg. Georg. lib. iij. En etiam hunc ipsum vitæ mortalis honorem. **Honor, cultura, obseruantia.** Virg. Æneid. lib. viij. Semper honore meo, semper celebrare donis. **Honor, integritas, pudicitia.** Virg. Æneid. libr. j. Et rapti Ganymedis honores. **Honor, sacrificium, litatio.** Virgilius libr. viij. Forte die solenne illo rex Arcas honorē Amphitryoniadæ magno, diuisque ferebat. Plautus Aulularia: Et quidem maiorem filium, Mihi honorem habere, quàm eius habuisset pater. **Honor, dilectus amor.** Virg. lib. xij. Per si quis Amara Tangit honos animum. **Honor, hostia.** Virg. Æneid. lib. iij. Meritos aris iactabat honores. **Honor, premium.** Virg. lib. v. Ipsi præcipue ductoribus addit honores. Lucillius lib. xxx. Cuius cum vultu, ac facie, ludo, ac sermonibus nostris, Virginis hoc præmium, atque hunc reddamus honorem. **Honor, sepultura.** Virgilius libro sexto: Cernit ibi mortuos, & mortis honore carentes. Lucillius lib. xxvij. Nullo honore displetu, nullo funere.

I

232 **Inuitare, apertam habet significantiam.** Virg. lib. v. Celeri certare sagitta Inuitant, qui fortē velint, & præmia ponit. Terentius *καὶ αὐτὸν*. Quam vellem Menædem inuitatum nobiscum esset amphus. M. Tul. in Verrem actione ij. Rogat Rubrium, vt quos ei commodum sit, inuiter. Lucil. lib. xxx. Contra hæc inuitasse, aut instigasse videntur. M. Tul. de senectute: Ad quem fruendum non modò non retardat, verum etiam inuitat, atque allecat senectus. **Inuitari, est delectari.** Virg. Geor. lib. j. Inuitat genialis hyems curasque resoluit. Turpil. Trafileone: Onera, mensam, talos, vinum, in hæc huiusmodi, quibus rebus vita amat tum inuitari solem. Idē Philopatro: Locus ipse inuitat hercle hic Veneris. M. Tul. Hortensio: Voluptates autem nulla ad res necessarias inuitamenta afferunt senibus. Idem de Rep. Idque ipsa natura non inuitaret solum, sed etiam cogetet. **Inuitare significat repleri.** Plautus Amph. Mirum si inuitauit sese in corna plusculum. Lucill. Pulcrè inuitati, acceptique benignè. Turpil. Epicl. Non inuitat plusculum hic sese vt solet. Idē Leucadia: Inuitauit plusculū hic sese in prandio. Sallust. Hist. lib. iij. Reuersi postero die, multa quæ properantes deseruerat in castris naeti, cūm se ibi cibo vinoque læti inuitarent. Lucillius xxx. Citò enim benè longinquū mortalibus morbum In vino esse, vbi qui inuitauit dapsilius se. Varro Sesquilyse: Ipsum audi vino inuitari poculis largè atque benignè.

233 *Iuxta, est proxime.* Virg. *Æneid.* lib. iij. Humilis volat æquora iuxta. *Iuxta est, coniunctim.* Varro de vita populi Rom. li. j. Cum interea in lucubrando faceret iuxta ancillas lanam. *Iuxta rursus, similiter.* Sallust. Iugurtha bello: Hyemen, atque æstatem iuxta patri. Plautus Trinummo: Iuxtaque eam curo cum mea. Varro Papiapape, *æi s; xxiij:* Qui potest laus videri verfa cum motus saepe furaces essemus atque nequissimus ibis iuxta, 10 ac P. Africanus. Plautus Aulularia: Dixi tibi mater, iuxta mecum rem tenes.

234 *Insolens, impudens, & audax,* dicitur consuetudine. M. Tul. ad Cæsarem iuniorem lib. ij. Insolens, arrogans, iactans. Idem de senectute: Nec certe verendum ne vera prædicans de se nimis videatur aut insolens, aut loquax. *Insolens rursus, non solens.* Terent. Andria: Quid tu Athenas insolens? Pacuvius Atalanta: Quæ agrigudo insolens mentem at- 20 tētat tuam? Turpilius Demetrio: Timere occēpit interdum oscitarius ineptus. Quid mihi vellem, ex insolentia nesciebam. Idē Leucad. Quem olim oderat, sectatur vltro, ac detinet, Ille insolens autem vt fastidit carnifex? Accius Diomede: Ita è fletu, & tenebris obstinatiūs Specie amissi luminis conspiciunt insolentiam. Sallust. Catilina: Quæ tamen animus aspernabatur insolens malarum artium. Cic. Orat. Sed me hercule istius disputationis insolentia, atque earum rerum, quæ quasi in arte traduntur inscitia.

235 *Ingenium, est naturalis sapientia.* Sallust. Catiline bello: Ingenium nemo sine corpore exercebat. *Ingenium veteres dixerunt, & sua spē vel natura.* Nævius Lycurgo: Vos qui regalis corporis custodiam Agitis, ite actutū in frondiferos lucos, Ingenium arbuta vine- 30 ta sunt, nō obscuritas. Sallust. Hist. lib. iij. Castriisque collatis, pugna tamen ingenio loci prohibebatur. Virg. Geor. lib. ij. Nūc locus aruorū ingeniis quæ robora cuiq; Quis color.

236 *Immane, significat ingens.* Virg. li. 6. Posuitq; immania tēpla. *Immane, sædum.* Accius Andromeda: Immane te habeat templi, obuallatū ossibus. *Immane rursus minime bonum, & nocēs.* Accius Medea: Prima ex inmani victū ad māfuetum applicans. Virg. Geor. li. iij. Immane ante pedes hydrū mortura puella. Accius Philocteta: Phrygiā minorē esse immanē Graciā. M. Tul. de rep. lib. 50 iij. Quippe si ita sensit, vt loquitur, est homo impurus: sin aliter, quod malo, oratio est tamē immanis. Idē de off. lib. j. Quo detestabilior eorū immanitas, qui & lacerauerunt omni scelere patriā. Virg. *Æn.* lib. j. Pygmalio scelere ante alios immanior omneis. Var. Meleagris: Adde hydrā Lernā, & draconē Hesperidum, quōd bestia fuerunt immaues.

237 *Intestatus, est qui sine testamento perit.* 60

Intestatus est rursus, cuius verbis fides nō habetur. Pomponius Pictoribus: Ipsus cum vno seruo senex intestato proficiscitur.

238 *Inuadere, est appetenter incipere.* Virg. lib. xij. Aut pugna, aut aliquid iadudū inuadere magnū. Lucilius lib. xxx. Vt femel in celi pugnās te inuadere vidi. *Inuadere rursus, quasi in vadum ruere.* Acc. Athamāte: Vt profugiens hostem, inimici inuadam manus.

239 *Iubere, est cogere, aliquid vt fiat.* Virg. lib. xj. Ac Nilum dicere iussit. *Iubere, est velle.* Lucil. Satyr. lib. vj. Saluere iubere. *Iubere, salutē mittere amico.* Terent. Andria: Iubeo Chremetē. Virg. *Æn.* lib. iij. Sed votis, precibusque iubent exposcere pacem.

240 *Impurus, est aliquo vitio maculatus.* M. Tul. in Verr. actione ij. Quā multus istū ingenuis, quā multis matribus familiās in illa tetra, atque impura legatione vim attulisse existimatis? Lucil. lib. xxvj. Cōiugē infidāque, flacitā familiā, impurā domū. *Impurus, improbus.* M. Tul. de Rep. lib. iij. Sed mēti vtiq; nostrę minimē audiēdus. Quippe si ita sensit, vt loquitur, est homo impur. Terē. Eun. Mei loci, atq; mei ordinis, hominē haud impurū.

241 *Imbuere, est initiare vel initiare.* Var. Ephebo *æi s; xxv:* Quid te facere oportet litteris imbutū solis Mineræ. M. Tul. de offic. lib. j. Pleriq; autē parētū præceptis imbuti, ad corū cōsuetudinē, morēsque deducimur. Virg. li. vij. Promissi dea facta potens, vbi sanguine bellum Imbuir. *Imbuere, est inficere.* Accius Philocteta: Cūm ex viperino morfa venæ viscerū Veneno imbuta terros cruciatu cient: Hoc in doctis intellectibus habemus. Cicero de finibus bonorum & malorū: Accedit mors, quæ quasi saxum Tantalō sera per impendat: tum superstitio, qua qui est imbutus, quietus esse nunquam potest.

242 *Illico significat, statim mox.* Pacuvius Medo: Repudio auspiciū, regrediundū est illico. Cæcilius Notonicallione: Illico ante ostiū hic enimus. *Illico, illō.* Turpilius Leucadia: Sed quā lōgē est cūm isti illico, id est, in eum locū. Nævius Belli Pœnici lib. vj. Septimūdecimū annū illico sedēt. Acci⁹ Euryface: Illico, in quā habitat ouis, quā propiti⁹. Cassius Hemina li. j. Et quia quōd itent, nesciebant, illico manserunt. Idem: His persuadet, vt illico manerent. pars illico manent. Cæcilius Notonicallione: Manete illico.

243 *Ignoscite, est veniā dato.* Virg. Geor. li. iij. Ignoscēda quidē, scirēt si ignoscere manes. *Ignoscite rursus, noscite, vel discite.* Var. Gloria *æi s; xvij:* Vōsq; in teatro, qui vultitate aurib⁹ Huc aucupatū cōcurrifis domo, Adeste, id est à me, quæ feram, ignoscite, Domum vt feratis è teatro litteras.

244 *Iter, est via.* Virg. lib. vj. Hac iter Elysiū nobis. *Iter, nauigatio.* Terent. Hecyra: Ain?

ra: Ain' tu tibi hoc incommodū euenisse iter?
Non hercle verbis Parmeno dici potest [tan-
tū.] Quātū re ipsa nauigare incommodū est.

245 ¶ *Innocens*, est bonum, & nulli nocens.
Virgilius Aeneidos lib. iii. Litūsq; rogamus
Innocuum. ¶ *Innocens*, rursus integer & in-
corruptus. Sallust. Iugurtha: Vbi, quae Metellus
agebat, ex nuntiis accepit, simul de innocen-
tia eius certior Roma factus, diffidere suis
rebus, ac tum demum veram deditionem fa-
cere conatus est.

246 ¶ *Indulgere*, augere. Lucillius lib. xxix.
Tu qui irā indulges nimis, Manus à muliere
abstinere melius est. ¶ *Indulgere*, veniam da-
re. Virgil. lib. x. Tolle fuga Turnum, atque
instantibus tripe fatis. Haecenus indulisse
vacat. ¶ *Indulgere*, dare, detinere. Virg. Aeneid.
lib. iii. Indulge hospitio, caussaeque in nocte
morandi. Et eodem: Indulgent vino, & ver-
tunt crateras ahenos. ¶ *Indulgere*, spatium ma-
ius dare. Virg. Geor. lib. ij. Sin tumulis accliuē,
solum collēsque supini, Indulge ordinibus.

¶ *Indulgere*, temperare, clementem esse. Virgil.
Geor. lib. ii. Si non tanta quies iret, frigidūq;
calorēque inter, & exciperet caeli indulgen-
tia terras. M. Tullius de officiis libro iii. Ma-
gnus vir in primis, & qui perindulgens in pa-
trem, idem acerbē seuerus in filium.

247 ¶ *Inane*, vacuum, sine pondere. Virg. Geor.
lib. iii. Atque illis iam saepe rotē ducantur in-
anes. ¶ *Inane*, concanum. Virg. li. v. Galeam an-
te pedes proiecit inanem. ¶ *Inane*, vacuum, si-
ue leue. Virg. Geor. lib. iii. Instabileis animos
ludo prohibebis inani. Et Aeneidos li. iiii. Et
inania murmura miscent.

248 ¶ *Iacet*, significantiam habet mani-
festam. Virg. Bucolicis: Silenum pueri som-
no videre iacentem. Et: Strata iacet passim
sua quaeque sub arbore poma. M. Tul. de sup-
plicis in Verrem: Partis hi, quos videtis, iace-
bant in limine. ¶ *Iacet*, plenum est, oneratum.
Virg. Geor. lib. iii. Sed iacet aggeribus niuis
informis & alto Terra gelu latē. ¶ *Iacet*, per
plurimum porrigitur. Virg. Geor. lib. iij. Tantū
campi iacet. ¶ *Iacet*, sordet, nec latus est. Lucil-
lius libro xxx. Et sua perciperet retrō relicta
iacere. Lucretius libro j. Humana ante o-
culos frēde cū vita iaceret in terris. ¶ *Iacere*,
significat emittere. Vnde & iaculum. Virgil. li.
v. Sublatāque procul dextra comixa coru-
scat, Et iacit. M. Tul. in Verrem de signis: In
quem scyphum de manu iacere conatus est.

249 ¶ *Iacit*, habet positū. Virg. Geor. lib. iij.
Omnis in hanc certam regio iacit arte salu-
rem. M. Tul. Philippicarum lib. j. In quo tem-
plo quantum in me fuit, ieci fundamenta pa-
cis. ¶ *Iacit*, facit. Lucil. lib. xxvj. Aggere in ia-
ciendo, si quo est vineis actis opus.

250 ¶ *Improbū*, sicuti est manifestum, est
nimis probū. Cicero Epistol. ad Caesarem

lib. j. Debes odisse improbitatem eius, quia
impudentissimum nomen delegerit. ¶ *Impro-
bum*, seuum. Virg. lib. x. Lauit improba teter
Ora cruor. Et Geor. lib. iij. Tum piscibus a-
tram Improbis ingluuē, ranisque loquaci-
bus explet. Lucillius lib. xxx. Improbior mul-
tō, quā de quo diximus antē: Quanto blan-
dior, hoc tanto vehementius mordet. ¶ *Im-
probū*, turpe. Lucillius li. xxx. Omnes for-
mosi, fortes; ergo improbus esto.

251 ¶ *Iactare*, est dimittere, dependere. Virg.
lib. vij. Et dextro iactata recumbit in armo.
¶ *Iactare*, voluere. Virg. Aeneid. lib. j. Atque il-
lum taleis iactantem pectore curas. ¶ *Iacta-
re*, plagis sternere. M. Tul. in Verrem actione
ij. Iactatur domi suae vir primarius, & homo
honestissimus, pro se quisque manus affert.

¶ *Iactare*, fatigare. Virg. Aeneid. lib. j. Iactatos
a quore toto Troas, Et: Iacteturque odiis Iu-
nonis iniquae. ¶ *Iactare*, ambitiosius gloriari.
Virg. lib. vj. Quem iuxta sequitur iactantior
Ancus, Nunc quoque iam nimium gaudens
popularibus auris. Idem lib. x. Ecce paro, vos-
ces dum iactat in certis. Lucil. li. xvij. In re ia-
ctanda ipsa ridicula id atque ad se deret. ¶ *Ia-
ctare*, iactata mittere. Virgil. Aeneid. lib. iij. Et
flammas, ac lumina iactant. ¶ *Iactare*, excute-
re, commouere. Varro Eumenidibus: Tibi nunc
semituri teretem comam volentem iactant
tibi galli.

252 ¶ *Inuoluere*, significat volutum superimpo-
nere. Virg. Geor. li. j. Scilicet atque Ossa fron-
dosum inuoluere Olympum. ¶ *Inuoluere*, te-
gere. Virgil. Aeneid. li. ij. Vertitur interea cae-
lum, & ruit oceano nox Inuoluens umbra
magna terramque, polūmq; Myrmidonū-
que dolos. ¶ *Inuoluere*, implicare. M. Tul. ad
Caesarem iuniorem li. j. Sed quod videret no-
mine pacis bellum inuolutum fore. ¶ *Inuolu-
tum*, occupatum, comprehensum. Varro Sexage-
si: Adest fax inuoluta incendij.

253 ¶ *Interpres*, dicitur obscuri disertor. Virg.
Aeneid. li. iij. Troiugena interpres diuūm.
¶ *Interpres*, auctor. Virgil. Aeneid. libro iij.
Tūque harum interpres curarum, & conscia
Iuno.

254 ¶ *Imponere*, significat supra ponere. Virg.
Aeneid. lib. iij. Vidit Thuriem cum
dona imponeret aris. ¶ *Imponere*, dare. Virg.
Aeneidos libro iij. Finemque imponere
curis.

255 ¶ *Intentum*, sulcitum, suspensum, sollicitē,
diligenter intuentem. Virgilius li. v. Intenti
expectant signum. ¶ *Intentum*, extensum. In
eodem: Confidunt transiris, intentaque bra-
chia remis.

256 ¶ *Intendere*, innectere, illicare. Virgil.
Aeneidos li. ij. Et stuppea vincula collo In-
tendunt. M. Tullius Hortensio: Quaero enim
non quibus intendam rebus animum, sed

quibus relaxem. Idem de supplicis: Tabernacula carbascis intenta velis collocabat. Et de senectute: Intentum enim animum tanquam arcum habebat, nec languēs succumbebat senectuti.

257 ¶ *Imago* dicitur *similitudo*. Virgil. *Aeneidos* li. ij. Atque ipsius umbra Creula: Visa mihi ante oculos, & nota maior imago. ¶ *Imago*, *vagina*. Virgil. vij. Curuam seruans sub imagine falcem.

258 ¶ *Increpat*, & *increpat* paria sunt: & est aut incutiare, aut insultare. Virgil. *Geor.* lib. 4. Aestatem increpitans feram. Et lib. x. Hostis amare, quid increpitans, mortemque minaris? Et libro nono: Quem Turnus pariter cursu, teloque secutus increpat his victor. M. Tullius Hortensio: Tum Pseudomenus, & foritam, & totam dialecticam aut illudis, aut increpas. ¶ *Increpare*, *sonare*. Virgil. lib. viij. Iterum atque iterum fragor increpat ingens. Et libro nono: At tuba terribilem sonitum procul are canoro increpuit.

259 ¶ *Inuehi*, dicitur *vehi*. Virgil. lib. v. Centauro inuehitur magna. ¶ *Inuehi*, *aggredi*, *increpare*. M. Tul. ad Caesarem iuniorem lib. iij. Itaque in eum palam vehementer est inuectus.

260 ¶ *Immittere*, *dimittere ad prolixitatem*. Lucillius lib. xxx. Neque barbam immiseris istam. Virg. *Aeneid.* lib. iij. Respicinus, dira illuuias, immissaque barba.

261 ¶ *Inducere*, *ingere*, *immittere*. M. Tul. de offi. lib. iij. Hinc ille Gyges inducitur à Platone. ¶ *Inducere*, *persuadere*. Lucil. lib. xxvij. Hymnis ego animum sic induco, quod tu ab insano auferas. ¶ *Inducere*, *instituere*, *confirmare*. Lucil. libro xxvij. Ad quod animum induxit semel, & ut ille omnino putat. ¶ *Induci*, *delectari*. Lucil. libro xxvj. Veterem historium inductus studio, scribis ad amores tuos. ¶ *Induci*, est aliquibus fallacis decipi. Lucil. li. xxx. Quid quarimus acie Inductum cantu, custoditum.

262 ¶ *Insultare*, dicitur *insilire*. Virg. *Geor.* li. iij. Insultare solo, & gressus glomerare superbos. ¶ *Insultare*, *iniuriosus aliquid dicere*. Lucil. lib. xxi. Insulta miseram te quoque in me.

263 ¶ *Interficere*, *occidere*. Lucillius lib. 29. Prius non tollas, quam Tulli animum ex nomine, atque hominem ipsum interfeceris. M. Tul. de offi. lib. iij. Ab iisdemque, quæ nocent, interficiuntur. ¶ *Interficere*, *perdere*, *concremare*. Virgil. *Geor.* li. iij. Fer stabulis inimi cum ignem, atque interfice melle. ¶ *Interficere*, *consumere*, *finire*. Lucil. lib. xxviii. Piscium magnam, atque altitium vim interfecisti, ut nego.

264 ¶ *Interpellare*, *dicere*, *ducere*. Lucil. lib. xxvij. Verum tu quid agis? Interpella me, ut

sciam ¶ *Interpellare*, *adire*, *commouere*.

265 ¶ *Ire*, est *ambulare*. Virg. *Geor.* lib. iij. It tristis arator. ¶ *Ire*, *incumbere*. Lucil. lib. 28. In medium Chremes, in summum ire admenetus.

266 ¶ *Insigne*, dicitur *magnum*, vel *prestans*. Virg. *Aeneid.* lib. j. Insignem pietate virum. ¶ *Insigne*, *utile*, *necessarium*. Lucil. xxvij. Cocus non curat caudam insignem esse, illa dum pinquis fiet. Sic animum amici quarunt, parafiti autem diuitias.

267 ¶ *Impedire*, est *implicare*, *inuolueri*. Virg. lib. v. Haud aliter Teucrum nati vestigia cursu Impediunt. ¶ *Impedire*, *sordidare*, ac *probrum ducere*. Plautus *Amphitryone*: Immo hunc ego Thebani ciues, qui domi uxorem meam Impudicitia impediuit.

L

260 ¶ *Lauum*, *aduersum*. Virgilius *Bucolicis*: Saepe malum hoc nobis, si mens non leua fuisset. ¶ *Laua*, *prospera*. Virg. *Georg.* li. iij. Si quem Numina laua sinunt, audirque vocatus Apollo.

269 ¶ *Lac*, *succus maternus*, quo animalia nutriuntur. Virgil. *Bucolicis*: Et lac subducitur agnis.

270 ¶ *Lactes*, dicuntur *intestina*. Titinn. *Psaltia*: Particula, cerebellum, lactes agninas. Plaut. *Cure*. Ita cibi vacuitate venio laxis lactibus. Idem *Pseudolo*: Vna opera alligem fugitium canem agninis lactibus.

271 ¶ *Legere*, sicut est in consuetudine, significat *oculis scripta percurrere*. Virg. *Bucolicis*: At simul heroum laudes, & facta parentis iam legere. ¶ *Legere*, *accedere*. Virg. *Geor.* lib. ij. Ades, & primi lege litoris oram. Et *Aeneid.* lib. xj. Implicuere inter se acies, legitque virum vi. ¶ *Legere*, *trifsum colligere*. Titinn. *Veliterna*: Hodie hostes fugauit, spolia placide posterius leget. Virg. lib. x. Extremaque Lauo Parca: sula legunt. Et *Geor.* l. j. Atque omnis nauita poto Humida vela legit. Cecilius *Fallacia*: Officulatim Parmenonem de via liceat legam. Varro *Virgula diuina*: Sed pancarpineo cibo coacto Libamenta legens cauduca victus. ¶ *Legere*, *praterire*. Virgilio auctore dicimus *Aeneidos* lib. iij. & lib. v. Litoraque Epeiri legimus. Et *Fractolq;* legunt in gurgite remos. ¶ *Legere*, est *uagare*, *praestringere*. Virg. *Aeneid.* li. ij. Pars cetera potum Pone legit. ¶ *Legere*, etiam *eligere* dicitur. Idem *Bucolicis*: Ipse ego cana legam tenera languine mala. Turpil. *Epiclero*: Quoniam legere te optimum esse atque æquissimum, quacum atas vegeta, & iubendum esse tibi. M. T. de offi. lib. iij. Cetera autem, quæ secundum naturam esse in vita legere, si ea virtuti non repugnare diligentius intendentes inuenimus.

¶ *Lege-*

¶ Legere, *surripere* significat. Vnde & sacrilegium dicitur, id est, de sacro furtum. Virgil. Bucolicis: Nam quæ sublegit tacitus tibi carmina nuper. Turpil. Boëthiabus: Qui verba venatur, mea pestis ars cadat, & sermonem hinc sublegam. Lucil. li. xxviii. Omnia visca tuis manibus leget. Plaut. Aulul. Sed leno egreditur foras. Hinc ex occulto sermone satus sublegam. ¶ Legere, *rursum videre*; hoc & aequilegi. Virgil. Æneid. lib. vi. Quin protinus omnem Perlegerent oculis, ni iam premissus Achates Afforet. Et eodem: Longo ordine possent Aduersos legere.

272 ¶ *Lustra*, dicuntur *ferarum habitacula*. Virgil. Georg. lib. ij. Non absunt illic saltus, ac lustra ferarum. Et Æneid. lib. ij. Cum vitam in syluis inter deserta ferarum Lustra, domosque traho. ¶ Lustra etiam *lupanaria* dicuntur. Plaut. Afinar. Lustris studet. Idem, Apud scortum corruptela, & liberis lustris studet. Idem Casina: Vbi in lustra iacuiisti: Egone in lustra? Turpillius Lindia: Quibus te in rebus despoliasti fordam, in lustris latet. Afranius Priuign. Vxorem quatit firmamentum familiaris, Scias abesse ab iis lustris ingenium procul. Cicero Philippicis libro ij. Cum omnes impunitates, impudica in domo quotidie susceperis, vino lustrisque confectus.

273 ¶ *Linquere*, est *dimittere*. Virg. Æneid. lib. iij. Linquimus Orthygiae portus, pelagique volamus. Et lib. ix. Inque salutatam linquo. Varro *rusticorum*: Ille nobiles quondam canes hinc liquit homines omnes in terra pila. ¶ *Linquere*, *desuere*. Virg. Georg. lib. ij. Huc summis linquuntur rupibus amnes. Idem Æneid. lib. iij. Nam quæ prima solo ruptis radicibus arbos Vellit, huic atro linquuntur sanguine gutta.

274 ¶ *Limare*, *exquirere*, & *delimitare*, secundum consuetudinem à lima dictum. Plautus Menæchmis: Ianuam lima proterunt. Idem Bacchidibus: Limaces viri, quod atterant, & consumant. ¶ *Limare* etiam dicitur *constringere*. Plautus Bacchidibus: Nec cum quoquam acceperis alio mercedem annuam iussi abesse, nec cum quoquam limares caput. Idem Scematio: Nam pater tuus nunquam cum illa etiam limabit caput. Liuius Tereus: Crede cum illos soli mea voluntate nunquam limabit caput. Cæcil. Pausimacho: Hoc à te postulo, Ne cum meo gnato posthac limassis caput. Turpilus Lencadia: Veritus sum, Ne amoris causa cum illa limassis caput.

275 ¶ *Liquidum*, *suaue*, *dulce*. Varro Eumenidibus: Frigus per ossa cornus liquida canit anima. ¶ *Liquidum*, est *purum*. Virgilius libro sexto: Liquidumque per aera lapsa. Varro Serrano, *est* *in* *re* *per* *se*: Hunc vocas, sed & liquida vita incuria vestra fecem. ¶ *Liquidum*, *prosperum*. Plautus Pseudolo: Ab

sinistra auspicio liquido, atque ex sententia Confidentia est inimicos meos me posse perdere. ¶ *Liquidum*, rursum significat *molle* & *fluxum*. Plautus Milite: Liquidius, cultusque, quam vêtus est fauonius. Idem Casina: Quondam prognatis in sortiendo fors deliquerit. Varro Diuinarum rerum libro tertio: Lucius Scipio, cum aurum factum haberet vt vinea fulmine, ita est ictus, vt ista esset integra, aurum colliquisset. Idem de proprietate scriptorum: Quid est tanti, aut quid aliud eius generis feruifactum colliquisset, & in forma esset infusum? Virgilius Æneid. lib. i. Aut cum liquentia mella Stipant. Næuius Lycurgo: Iam solis aestu candor cum liqueceret. ¶ *Liquerit* significat *reliquerit*. Accius Stasiast. Cum subidæ delio de lore hoc animo corpus liquerit. Næuius Belli Pœnici lib. ij. Blandè & doctè percontaris, quo pacto Troiam urbem liquerit.

276 ¶ *Laudare*, est *verbis efferre*. Virgilius: Laudato ingenia rura. ¶ *Laudare* etiam significat *nominare*. Virgilius Georgic. libro ij. Aut illaudati nescit Bufiridis aras: id est, nec nominandi. Plaut. Captiuus: Id vt scias, Iouè supremum testem laudo, Hegio.

277 ¶ *Lustrare*, *expiare*. Virgilius Bucolicis: Et cum solennia vota Reddemus nymphis, & cum lustrabimus agros. Lucillius Satyrarum libro secundo: Lustratus piatus.

¶ *Lustrare*, *circumspicere*. Virgilius Æneid. lib. tertio: Omnia collustrans, hanc primo ab littore classem Conspexi venientem. Cicero Tusculan. libro quinto: Ego autem omnia collustrarem oculis. Est enim ad portas Agragianas. ¶ *Lustrare*, est *circumire*. Virgilius libro viij. Lustrat Auentini montem. Næuius Egistho: Tum autem lasciuum Nerei simum pecus Ludens ad cantum clausum lustratur. ¶ *Lustrare*, *sequi*. Virgilius Bucolicis: At mecum raucis tua dum vestigia lustris.

¶ *Lustrare*, *patet facere*. Sallustius Catil. libro i. Si lustrantur, si erumpunt omnia, muta iam istam mentem. Virg. Æneid. libro iij. Postera Phœbea lustrabat lampade terras. ¶ *Lustrare* dicimus & scortari, à *lustris*. Plautus Pseudolo: Luxantur, lustrantur, comedunt quod habent. Lucillius lib. xxx. Quem sumptum facis in lustris circum oppida lustrans. ¶ *Lustrare*, *perspicere*, *agnoscere*. Virgilius libro viij. Ille os, oculosque loquentis landudum & tacito lustrabat lumine corpus. M. Tul. de offi. lib. iij. Sed cum omnia ratione, animoque lustraueris.

278 ¶ *Limen*, *locus standi datus*. Virg. li. vj. Corripiunt spatio audito, limenque relinquunt. ¶ *Limen*, *omnis ingressus*. Virg. Æneid. li. ij. Limen erat, cæcæque fores, & peruius vsus. Varr. Virgula diuina: Ad quos cum vocis lucis veni, vt eos vsq; ad limina nitidabilis.

¶ Limen nõ solum, quod sub pedibus est, dicitur, sed etiã quod *superius est ingressus*. Nou. Macco exũle: Limen superum, quod mihi misero sæpe confregit caput: inferum autem, vbi ego omneis digitos defiegi meos.

279 ¶ *Leuare, soluere*. Virgil. *Æneid.* lib. ij. Atque arcta leuari Vincla iubet Priamus.

¶ *Leuare rursũm, releuare*. Cic. *Tusc.* lib. v. Alia nulla potuit inueniri leuatio. Virg. *Bucol.* Ego hoc te fasce leuabo. M. Tul. *Epist.* ad Cæsarem: Iam amplitudinem, gloriamque tuam magno mihi ornamento fore existimo; quod me leuas cura. Pacu. *Peribœa*: Neque tuum te ingenium moderat, neque fraternum ira exsilium leuat. Var. Virg. *diu.* Quos nos iacta nouo leuata pascat. ¶ *Leuare etiam minuere*. Acc. *Meleagr.* Caue lassitudo poplirum cursum leuet. Idem *Nyctegresia*: Illos suapte induxit virtus: tu laudẽ illorum leuas. Var. *de iudic.* Quẽnam te esse dicam feram, qui manu corporis feruidos fontium aperis lacus sanguinis, tẽque vita leuas ferreo ense? Virg. *Georg.* lib. ij. Omne leuandum Prodimus. Turpil. *Demet.* Nunc me ex aliorũ ingenis iudicat, Intercapedo quorum amicitias leuat. Var. *Quinquatr.* Ablynthium vti bibã grauem, & castoreum, leuẽque robur.

280 ¶ *Lautum*, significat *lotum*. Terentius *Phorm.* Tene ad symbolum venire vnctũ, atque lautum ẽ balneis? ¶ *Lautum, nudum*. Lucil. li. xxvi. Malis necesse est lautum ẽ mensa purẽ capturus cibum. ¶ *Lautum, abundans, copiosus*. Var. *de iudic.* *de iudic.* Video quod habeat satis, si vix putant lautum. ¶ *Lautum etiam inquinatum, vel maculatum*. Virg. *Georg.* lib. ij. Lauit ater vulnera sanguis. Acc. *Staphis*: vel *Tropæo*: Vulnere retro deformatum suo sibi lautum sanguine tepido. ¶ *Lautum, elegans, suauis*. Terent. *Eunucho*: Facetẽ, lautẽ, lepiddẽ, nihil suprà. *Afran.* *Vopisco*: Equidem te nunquam mihi Parasitum, verum amicũ, æqualem atque hospitem Quotidianum, & lautum etiam conuiuiam domi. M. T. in *Verrem* actione ij. Romani vt ex Sicilia redij, comites istius, atque amici, homines lauti, & urbani. Et Hortens. *Quæ* est igitur philosophia? Socrate nec dubito quid, quacũque sit laetitia, cui ictum elegantẽ magnificẽ, neque minus quã deceret, colere instituisent.

281 ¶ *Lentum*, significat *cardium*. M. Tul. *de repub.* li. v. Marcellus vt taceret pugnax; maximus vt consideratus, vt lentus. Et Hortens. Hunc Crassum qui lentius (vt scitis) dicere solebat, ad imitationem quasi nostri generis contendisse. ¶ *Lentum, securum, otiosum*. Virgil. *Bucol.* Nos patriam fugimus, tu Tityre lentus in vmbra. ¶ *Lentum, flexuosum*. Virgil. *Bucol.* Lenta salix quantũ pallenti cedit oliuæ. Idem *Geor.* i. Atq; Amerina parant lætæ retinacula vici. ¶ *Lentum, patiens, placidum*.

M. Tul. Hortensio: Qui, cum publicas iniurias lentẽ tulisset, suam non tulit. ¶ *Lentum, facile*. Lucil. *Satyr.* li. xi. Cotta senex Crassi pater huius Panæti Magnus tritico fuit numparius soluere nulli lætus. ¶ *Lentum, tenax*. Plautus *Menæchmis*: Nimis lenta sunt vincula. Vig. *Geor.* lib. iij. Et visco, & Phrygia feruant pice lentius Ida. ¶ *Lentum, frigidum*. Virg. *Geor.* lib. i. Noctẽ leues melius stipula, nocte arida prata Tondentur, noctis lentus nõ deficit humor. Cic. *Orat.* lib. ij. Neque enim est facile perficere, vt irascatur ei, cui tu velis, si vel iudex, vel ipse ferre id lentẽ videare.

282 ¶ *Locum, decus* significare vult Accius *Diomed.* Non genus virum ornat, generi vir fortis loco. ¶ *Locus*, significationis manifeste est. Virg. *Æneid.* li. iij. Hac loca vi quondã. Et: Hic locus vrbis erit. ¶ *Locus, genus, nobilitas, dignitas*. Acc. *Euryface*: Atque, vt vides, non tenui de loco. Sallustius *Catilina*: Natus haud obscuro loco.

283 ¶ *Languor, est corpus, & inertia*. M. Tul. *de offi.* li. j. Nihil autem magis cauendum est senectuti, quã ne languori se, desidiaque dedat. ¶ *Languor, defectio, & dissolutio*. Vir. li. ix. Purpureus veluti cum flos succisus aratro Languescit moriens. Idem lib. x. Qualẽ virgineo demessum pollice florem, seu molles viola, seu languentes hyacinthi.

284 ¶ *Longum, est per planũ porrectum*. Virg. *Geor.* li. ij. Tum longo nullus lateri modus. ¶ *Longum, altum, erectum*. Virg. *Æneid.* li. ix. Stant longis innixi hastis, & leuta tenentes. ¶ *Longum, diuturnum, perseverans*. Virg. *Æn.* lib. iij. Et longum Andromache testatur amorem. ¶ *Longum, seuum, perniciosum*. Virgil. *Æneid.* li. j. Infelix Dido, longũque bibebat amorem.

285 ¶ *Longẽ etiam valde*. Virgil. libro v. Ante omnes stupet ipse Dares, longẽq; recusat. M. Tul. in *Verrem* de prætura Siciliensi: Hic longẽ primus ciuitatis est Epicrates. Et de offi. lib. i. In his & nobilissimi philosophi longẽ principes. Lucil. lib. xxx. Cui vbi decimutia meã epitegina appedi longẽ opera ante alia omnia. Silen. *Hist.* lib. iij. Egregias & longẽ præstantes, ac metuendas aduersariorum opes esse. Terentius *Adelph.* Et errat longẽ, mea quidem sententia. ¶ *Longẽ etiam significat aut temporis prolixitatem*, vt Virgil. *Geor.* li. ij. Nec longũ tempus, & inges Exiit ad cælum ramis felicibus arbor. Aut spatij estimationẽ. M. Tul. in *Clodium*, & *Curionem*: Credo, postquam tibi speculum allatum est longẽ, & à pulcris abesse sensisti. Virg. lib. xij. Longẽ illi Dea mater erit, quæ nube fugacẽ Femineã regat.

286 ¶ *Luxuria, est contra pudorẽ, & supra modum profusio*. M. Tul. *de offi.* lib. j. Intelligimus quã sit turpe diffuere luxuria, delicatẽ ac molliter

molliter viuere. ¶ *Luxuria, intempestua ab un-*
dantia. Virg. Geor. li. j. Luxuriam segetum
tenera depalcit in herba. M. Tul. de Orat. li.
j. Et omnis luxuries stilo depascenda. Virg.
Geor. li. j. Aut si luxuria foliorum exuberat
ymbra. Cic. de Orat. Gemmare vites, sitire a-
gros, latas segetes, luxuriosa frumenta.

287 ¶ *Laxum, liberū, & remissum.* Vir. Æn.
li. j. Et premere, & laxas sciret dare iussus ha-
benas. Idem Geor. li. ij. Et cum se latus ad au-
ras Palmes agit laxis per purum immisus
habenis. ¶ *Laxum, non angustum, sed spatij ma-*
ioris. Virg. Geor. li. ij. Et primum laxos tenui
de vimine circlos Ceruici subnecte. M. Tull.
de offic. li. j. Et admittenda hominum cu-
iusque modi multitudo, adhibenda est cura
laxitatis.

288 ¶ *Locandi, significatio manifesta est,*
vt aut operis locandi, aut fundi. M. Tul. E-
pist. ad Casarem li. ij. Vel quod locatio ipsa
pretiosa. Idem in Ver. Frumentaria: Ac Seno-
nis Meneni nobilissimi hominis vxoris fun-
dus erat colono locatus. ¶ *Locare, constitue-*
re. Vir. Æn. li. j. Hinc alta theatri Funda-
menta locant alij. Lucil. li. xxx. Virtutis hæc
tuæ artis monumenta locantur. ¶ *Locare,*
marito dare. Plaut. Aulul. Virginē habeo gran-
dem dote cassam, atque illocabilem. ¶ *Lo-*
care, parare. Lucil. li. xxvij. Hæc tamen con-
uentus, tela, infidiasque locaui.

289 ¶ *Latum, hilarum, secundum consue-*
tudinem. Vir. Geor. li. j. Et lætæ pecudes, &
ouantes gutture corui. ¶ *Latum, ferax.* Vir.
Geor. li. j. Lætus ager: nullo tantum se Mœ-
sia cultu lætat. ¶ *Latum, pingue.* Vir. Geor.
li. ij. Glande sues læti redeunt. ¶ *Lætum,*
gratia plenum. Virg. Æn. li. j. Lumenque iu-
uente Purpureum, & lætos oculis afflarat ho-
nores. ¶ *Lætum, plenum, distentum.* Virgil.
Geor. li. ij. Læta magis pressis manabunt v-
bera mammis.

290 ¶ *Lassum, dicitur fatigatum.* Lucil. lib.
xxx. Leonem agrotum, ac lassum. ¶ *Lassum,*
marcens, grauatum. Vir. Geor. ix. Lassoue papa-
uera collo Demisere caput.

M

291 ¶ *Maclare, precipitare.* Acc. Antenor.
Qui aut illorum copias fundam in campo,
Aut nauis vram, aut castra maclabo in ma-
re. ¶ *Maclare, honorare.* Acc. *διδουεραξικω* li.
j. Sapientiaque inuictæ gratia, atque hono-
ris Pater, honestè rem maclauit aurea. ¶ *Ma-*
clare, est immolare. Vir. Geor. li. iij. Et nigram
maclabis ouem, lucumque reuises. Lucr. li. v.
Et nigras maclant pecudes, & ignibus Diui.
Acc. Erigone: Quod vnam me suis arcite-
nens telis maclasset Dea. Var. de vita populi
Romani libro j. Quod Calendis Iuniis &
publicè, & priuatim fatuam pultè Diis ma-
clat. ¶ *Maclare, est magis angere.* Vir. li. ix.

Maclæ noua virtute puer. Cic. Tul. lib. j. Ma-
clæ virtute. Accius Philoctera: Vt dixi, maclæ
his, armisque maclæ virtutem patris. Lucill.
Satyr. li. v. Maclæ, inquam, virtute, simulque
his versibus esto. Turp. Boethontibus: Maclæ
virtute esto. Pacu. Dulorestæ: Maclæ esto vir-
tute, operaque, oménque approbo. M. Tull.
de repub. Ferunt laudibus, maclant honori-
bus. ¶ *Maclare, malo afficere, significat.* Plaut.
Amphit. At ego certè cruce, & cruciatu
maclabo, exi foras, macligja. Idem Aulular.
Do date maclantem malo, & damno viros.
Nou. Gallin. Maclato te misce virginis ver-
benis maclat villam in fortuito. Põp. Prac.
posteriorè: At te Dij omnes cum cõsilio, cal-
ue, maclassint malo. Acc. Epigono: Maneas
adhifante exilio maclæ pelopis externis. Et
Enn. Telepho: Qui illum Dij, Deaque mag-
no maclassint malo. Afranius Priuigno: A
fulica penè peristi, Dij te maclassint malo.

292 ¶ *Modicum, in consuetudine paucillū*
volumus significare. ¶ *Modicum, veteres*
moderatum, & cum modo dici volunt. Plaut.
Bacchid. Quibus ingens in animo vibile
est modicum & sine venilitate. Idem Persa:
Modicè & modestè est melius vitam viuere.
Et Milit. Modicè sapias. Enn. Hecuba: Quæ ti-
bi in concubio verecundè & modicè morè
gerit. Acc. Bacch. Agite modico gradu iaceat
nilus leuis. Turp. Demiur. Ego æpol docta
dico, quæ mulier volet Sibi summum amicū
esse indulgentem, & diutinum, Modicè, at-
que parè eius serui ad cupidines. M. Tul. de
repub. li. ij. Statu esse optimo constitutam
remp. quæ ex tribus generibus illis regali, &
optumati, & populari confusa modicè, nec
puniendo irriter animum immanem, ac fe-
rum. Varro *de i. v. x. p.* Sapiens & bonum ferre
potest modicè, & malum fortiter, ac leuiter.
Var. Tithon. *de v. x. p.* Si multum lusi, modicè
ambis. Sallust. Jugurth. bello: Animus bel-
li ingens, domi modicus, libidinis & diuitia-
rum victor.

293 ¶ *Mitis, est tranquillus, & leuis.* Virg. li.
vii. Mitis vt in morem stogni, placidæque
paludis. Lucil. lib. xxx. Et illud quoque mite
malum, blandum atque dolosum. Tul. Hort.
Aut Theopompo acius, aut Theophrasto
mitius inueniri potest? ¶ *Mitis, est maturus.*
Plaut. Mil. Mitissimè quidem sustibus. Virg.
Bucoli. Sunt nobis mitia poma. Turp. Lindia:
Misero mihi mitigabat sandalio caput. Pac.
Dul. Nec grandiri frugum ferum posse, nec
mitescere. M. Tul. de Repub. lib. iij. Cùmq;
autumno terras ad concipiendas fruges pa-
tescuerit, hyeme ad concipiendas relaxarit, a
fistula maturitate alia mitigauerit, alia tor-
ruerit. Idè de senect. Facit perlepe ipsa sibi au-
dientia disertis senis compta, & mitis oratio.

294 ¶ *Mator, est quæ quoduis animal partu.*

edit. Virg. Georg. lib. iij. Mater Cyrene, mater. ¶ Matrem veteres etiam *nutricem* dici volunt. Plaut. Menach. Ita forma simili pueri, ut mater sua Non internosse possit, quae mammam dabit, Neque adeo mater ipsa, quae illos pepererat. Virg. Aeneid. lib. viij. Et lambere matrem Impavidos. id est, nutricem.

295 ¶ *Merum*, est *solum*. Terent. Phor. Nihil habet nisi spem meram. Var. τοῦ πατρὸς τὸ παδίον, καὶ πατρὸς πατρίδας: Ac liberos parare cui necesse sit, non est merum, nec tu adepol quid simulas tuis? Plaut. Aflinar. Aurum atque argentum merum est. Fixus hic apud nos est animus tuus clauo Cupidinis. Varro Selsquilylisse: Diogenem postea pallium solum habuisse, & habere Vlysses meram tunicam, pileum idem non habere. Idem Eumenid. Tu non infans, quod tibi vino corpus corrumpis mero. ¶ *Merum*, *syncerum*. Pompon. Piscatoribus: Nescio quid non est hoc merum, quod hic plorat. Var. Marci. Eodem coniecisse mera miracula nescio quae. Cic. de Orator. lib. ij. Ecce tibi exortus est Ilocrates magister istorum omnium, cuius est ludo tanquam ex equo Troiano meri principes exierunt.

296 ¶ *Meret*, *meretur*. Virg. lib. x. Qualem meruit Pallanta remitto. Et lib. iij. Si bene quid de te merui. M. Tul. ad Caesarem iuniorum lib. ij. Quem periisse ita de Reputentem consulem doleo. Lucil. li. xxx. Publica lege ut mereas, praesto est tibi quae stes. Varro Eumenid. Quia plus, inquit, merere debet, in quo est virtus. ¶ *Meret* rursus *dolet*. Virg. Aeneid. lib. iij. Sola domo meret vacua. ¶ *Meret*, *militat*. Lucil. Satyr. li. xv. Dum miles hybernas ac meret terfa ex aetate quasi annos. Idem li. xi. Annos hic errat iam plures miles hyberna, Nobiscum meret. Virg. li. v. Merui quoque, saepe furores Compressi. Var. de vita populi Romani li. iij. Qui in exercitu donati essent, & aro publico mererent. ¶ *Meret*, *humillimum*, & *sordidissimum* questum capit. Varro Rerum humanarum li. xx. Qui in ordine erat, is aet militare merebat, & ob mercedem, laborem, vel infamiam corporis locat. Lucil. lib. j. Et mercede meret religiones. Varro Agathone Duloreste: Qui merita hominem, & seruum facit. vnde & *mercenarij*, & *meretrices* dicuntur. Idem Eumenidibus: Primum iste qui meret sestertios vicinos.

297 ¶ *Medicamentum*, est quo homines, vel animalia caetera curantur. M. Tul. de offi. li. iij. Si quis medicamentum cuiusdam dederit, ad aquam intercutem. ¶ *Medicamentum* rursus *venenum*, ut Graece φαρμακον: vel producta eius verbi prima syllaba, quod apud Medos venefici sint plurimi, secundum Virgilium Geor. libro ij. Media fert succos tristis, tardumque saporem Felicis mali. Et in sequen-

tibus: Pocula siquando saeva infecere nouerca, Miscueruntque herbas. Var. καὶ ἐξ αὐτῶν: Querit ibidem ab Annibale, cur biberit medicamentum. quia Romanis, inquit, me Prusias tradere volebat.

298 ¶ *Minutum*, est, ut saepius, *breue*. ¶ *Minutum* est, *obscurum*, & *seropulosum*, ut a Graecis dicitur λεπτομαρτῆς. Cicero de finibus bonorum & malorum li. j. Ecce autem mali, minuti, & angusti, & omnia semper desperantes, aut maleuoli, inuidi, difficiles, lucifugi, maledici, monstruosi.

299 ¶ *Malignum* significat consuetudine, *maleuolum*. ¶ *Malignum*, *obscurum*. Virg. lib. vj. Quale per incertam lunam sub luce maligna Est iter in syluis. ¶ *Malignum*, *gracile*, *minus* fer. ax. Virg. Georg. ij. Difficiles primum terrae, collisque maligni.

300 ¶ *Moliri*, est *facere*. Vir. Aen. lib. j. Molirive moram, & veniendi exposcere causas. Idem: Res dura, & regni nouitas me talia cogunt Moliri. M. Tul. Philippicis: Quem nihil aliud agere, nihil moliri, nisi necem ciuium, atque imperum ciuitatis videre. Idem de senectute: Iners non fit, verumetiam sit operosa, & semper agens aliquid, & moliens. ¶ *Moliri*, *retinere*, *morari*, ac *repigrare*. Caecil. Progammo: Ita quod laetitia me mobilat, maior molitur metu. Lucil. li. vij. Mutilatur, molimur, subducimur. ¶ *Moliri*, *exstruere*, dictum a molibus. Virg. Aeneid. lib. j. Molirique arcem, & manibus subuoluere saxa. Acc. Philoctete: Vbi horrifera, & soni stridor gelidas molitur niues. Vnde *demoliri* dictum est destruire. M. Tul. de offic. lib. j. Hanc Scaurus demolitur, accessionem adiuxit adibus. Calfius Hemina de censoribus li. ij. Et iam aurea in Capitolio signa, quae erant, demoluntur. M. Tul. de offic. lib. ij. Demoliri ea, quorum altitudo officeret auspiciis.

301 ¶ *Molle*, est *non durum*. Virg. lib. viij. Mollibus est stratis opera ad fabrilis surgit. Idem Geor. li. ij. Quid nemora Aethiopum molli canentia lana? ¶ *Molle*, *reccens*, *nouum*. Virg. Bucolic. Sunt nobis mitia poma, Castaneae molles. ¶ *Molle*, *opportunitum*. Virg. Aeneid. lib. iij. Sola viri molles aditus, & tempora noras. Idem: Et quae mollissima fandi Tempora. ¶ *Molle*, *leue*, *coetennendum*. Vir. Geor. li. iij. Tua Maccenas haud mollia iussa. M. Tul. de senectute: Quod ferendum est molliter sapienti. ¶ *Molle*, *no arduum*, *nec erectum*. Vir. Buc. Quae se subducere colles Incipiunt, mollique iugum dimittere cliuo. ¶ *Molle*, *dulce*, *incondum*. Virg. Geor. li. ij. Mollisque sub arbore somni. M. Tul. de legibus libro ij. In animos teneros, atque molles influere, quam varios canendi sonos. Idem de senectute: Omnis absterferis senectutis molestias: sed etiam effeceris mollem, ac incondam senectutem. ¶ *Molle*,

¶ *Molle, placidum.* Accius Teleph. Remisque nixi propter nauem in fugam Tradunt, subter saxa ad læuam, quã mons mare Molliat. M. Tullius de senectute: Et Annibalem iuueniliter exultantem patientia sua mollebat.

302 ¶ *Mirari, significat nouo aliquo obstupesceri.* Virgil. Æneid. lib. i. Artificumque manus inter se, operumque labore Miratur. ¶ *Mirari, delectari, accendi.* Virg. Georg. lib. iij. Seu quis Olympiaca miratus premia palmæ Pasce equos. ¶ *Mirari.* Virgilius lib. viij. Ille operum custos, illum admirantur, & omnes Circumstant.

303 ¶ *Micare, est fortiri digitis.* M. Tul. de offi. lib. iij. Dignum esse dicunt, qui cum in tenebris mices. & eos, quas ipse quasi sorte, aut micando victus alteri cedit. Varro Parmenone: Micandum erit cum Græco, vtrum ego illius numerum, an ille meum sequatur. ¶ *Micare, per vias sine ordine mouere.* Virg. Georg. lib. iij. Micat auribus, & tremat artus. Idem libro decimo: Semianimique micant digiti, ferrumque retractant. Et Georg. libro quarto: Et linguis micat ore trifidulis. Lucilius lib. xxx. Omnia tumendo mucro videas feruente micare ¶ *Micare, fulgere.* Virgil. Æneid. libro primo: Micat ignibus æther. Et libro secundo: Ardentes clypeos, atque ara micantia cerno.

304 ¶ *Mittere, manifestam habet significationem.* Virgilius libro septimo: Mittitur & magni Venulus Diomedis ad urbem. Et Georgic. tertio: In saltus vtrunque gregem, atque in pascua mittes. Et: Mitte in Venerem pecuaria primus. ¶ *Mittere, est excludere.* Virgil. Æneid. lib. i. Mæstumque timorem. Mitire. Sisenna Histor. lib. tertio: Mulierem missa fide, ac pietate propter amoris nefarii lubricinam exstitisse. ¶ *Mittere.* Virgilius Bucolicis: Hos illi (quod nec bene vertat) mittimus hædos. ¶ *Mittere, omittere.* Terentius Adelph. Hera lacrymas mitte. Virgilius lib. xi. Mitto ea que maris bellando exhausta sub altis. Lucil. lib. xxx. Hoc missum face, illomet vtere libenter. M. Tullius de offic. lib. tertio: Manlium missum fecit. tantum temporibus illis iusurandum valebat. Plaut. Aulularia: Iam scrutari mitto: redde huc.

305 ¶ *Mandare, significationem habet notam: vt Virgil. libro octauo: Multa patri madata dabat portanda.* ¶ *Mandare, commendare.* Virgil. Æneid. lib. iij. Furtim mandat alendum Threicio regi. M. Tul. de offic. li. ij. Dein scriptis non ea, que nunc, sed actiones nostras mandarem, vt sæpe fecimus.

306 ¶ *Maturum, dicitur celer.* Virgil. Æneid. li. j. Maturare fugam, regique hæc dicite vestro. Acc. Menalippo: Est res aliqua, que presente his prius maturè institit. M. Tul. de

offi. lib. tertio: Venit ipse maturè, scalmum nullum videt. Varro Endymion. Qui vt vigilatè maturè cepisti, in eo retinueri s. ¶ *Maturum, grane, sapiens.* Virgilius lib. v. Hoc Helymus, hoc xui maturus Acestes. M. Tul. de senectute: Iam constantis ætatis, & senectutis maturitas. ¶ *Maturum, mite, coltum.* Virg. Bucolicis: Triste lupus stabulis, maturis frugibus imbres. Varro Eumenidibus: Discumbimus mustati: dominus matura oua ad cænam committit.

307 ¶ *Metus, dicitur, sicuti plurimum, timor.* Virgilius libro sexto: Et metus, & malè suada fames. ¶ *Metus, religio.* Virgil. li. vij. Sacra coma, multosq; metu seruata per annos.

308 ¶ *Manere, est loco insistere.* Virgilius li. decimo: Manet imperterritus ipse Hostem magnanimum opperietis. M. Tul. in Verrem: Qui iudicia manere apud ordinem senatorium volunt. Idem de offic. Cysilum quendam suadentem, vt in vrbe manerent. ¶ *Manere, imminere, deberi.* Virgilius libro septimo: Te, Turne nefas, te triste manebit Supplicium. M. Tul. Philip. lib. xij. Sin autem me aliud fatum manet. ¶ *Manere, expectare.* Terent. Eunuch: Quam mox irruimus: mane. Omnia prius experiri consilio, quam armis sapientem decet. ¶ *Manet, inhaeret, infixum est.* Virgil. Æneid. li. i. Manet tela mente repositum. Plautus Afinaria: Vale. aliquanto amplius valerem, si hic maneres.

309 ¶ *Monstrum, dicitur horrenda magnitudo.* Virg. Æneid. lib. ij. Monstrum horrendum, informe, ingens. ¶ *Monstrum, monstracionem.* Virg. Æneid. li. iij. Monstra delum refero.

310 ¶ *Maculosum, sordidum, immundum.* Lucil. li. xxx. Hæc vestimentis maculosis tum aspici iste. ¶ *Maculosum, est varium.* Virgil. Æneid. libro i. Succinctam pharetra, & maculosa tegmine lyncis.

311 ¶ *Macula, turpitudine.* M. Tul. in Verrem actione ij. Cuius vt adolescentiæ maculas, ignominiasque præteream. Lucilius lib. xxx. Quæ scis scire tuas omnes maculasq; notatque. ¶ *Macula, in retibus plaga.* M. Tul. de supplicii in Verrem actione ij. Reticulumque ad nares sibi admouebat, tenuissimo lino, minutis maculis, plenum rosæ.

312 ¶ *Metiri, est transire.* Lucilius lib. xxx. Vir mare metitur magnam fluctibus tradit. Virg. Georg. li. quarto: Et iuncto bipedum curlu metitur equorum.

313 ¶ *Manica, dicuntur vestium.* Virg. li. xi. Et tunica manicas, & habent redimicula mitra ¶ *Manica, quibus manus vincuntur.* Lucil. li. xxx. Si laqueis, manicis, pedicis mens irrita est. Virgil. Æneid. lib. ij. Manicas atq; arcta leuari Vincla iubet Priamus. Plaut. Afin. Vbi manus manica complexæ sunt.

314 ¶ *Mæstus, triste, miserabile.* Virg. Æneid.

lib. ij. Et mastas expromere voces. Lucillius xxi. Cohibet & domi mastus se Albinus. ¶ Mastum, *enochim fame*. Lucillius libro xxix. Ventrem alienum, mastum, fouere ex molito ordeo, uti cataplasma.

315 ¶ Mutare, *develinquere*. Lucil. libr. xxvj. Mihi quidem non persuaderetur, publicè ut mutem meos. ¶ Mutare, *transferre*. Lucil. lib. xxvij. Doctior ceteris isalaminis mutes aliquò tecum sacra facta vitia. ¶ Mutare, *aliud pro alio accipere*. Lucil. libro xxvj. Publicanus verò, ut Astæ stam scripturarius pro Lucillio, id ego nolo; & vno hoc non mutò omnia.

316 ¶ Mouere, manifestum est, quam habeat significationem. ¶ Mouere, *excludere*. M. Tul. de offi. libr. iij. Atqui quodam quasi veneno perficiat, ut veros heredes moueat, in eorum locum ipse succedat.

317 ¶ Meditari, est discere, perdoceri. Plaut. Amph. Prius ipse mecum etiam volo hic meditari, si hoc pro hoc loquar. ¶ Meditari, *excogitare*. Terent. Andria: Venit meditatus alicunde ex solo loco.

N

318 ¶ Nobile, ad dignitatem generis refertur. Sall. Lucius Catilina, nobili genere natus fuit. ¶ Nobilis dicitur & *notus*. M. Tul. de offi. lib. ij. Testis est Phalaris, cuius est præter ceteros nobilitata crudelitas. Lucil. Satyr. li. vij. Phryne nobilis illa ubi amatorem improbius quæ. Varro *de rei agrorum*: Tum contremula aquilenta apud alta litora Oriris, ac reluces nobilis omnibus. Acc. Diomede: Me Argos referam: nam hic suam nobilis, necui cognoscar noto. Teren. Heauton. Mea est potens, magnifica, sumptuosa, nobilis. Virgil. lib. iij. Est locus Italiae medio sub montibus altis Nobilis. M. Tul. in Verrem actione ij. Oppidum est in Hellesponto Lampacum. id in primis Asiae provinciae clarum, & nobile. Lucil. l. xxix. Tum illud Epiphoni, quod etiam tum nobile est. Vnde nobilitarent, notificarent dictum est. Titinnius Prælia: Magisque fame obiectarent, ne eam malefactis nobilitarent. Accius Telepho: Nam is demum miser est, cuius nobilitas miserias debilitat. Pacuvius Duloreste: Hiccine is est, quem fame gratia ante omneis nobilitat viros?

319 ¶ Numerum, ordinem. M. Tul. de Deorum natura lib. ij. Nihil est enim ut orationem numero moveri possit sine consilio, in quo nihil est temerarium. Virg. Æneid. li. iij. Digerit in numerum. ¶ Numero, *signo*. Acc. Oenomaio: Numero te expurgasti. Idem Antigona: Ne istum numerum amittas subitum oblatum. Turpil. Demetrio: Nūquam nimis numero quenquam vidi facere, quam facto est opus. Idem Lindia: Ego interim in turba foras subduxi cum hac me, Nequis ad numero mihi videbat currere. Varro *de rei agrorum* Quid

puer rogasset, & petasatus capite annuisset: ac discedens numero venire ait adolescentem. Afran. Priuigno: Numero inepti pertimuitis cassam terriculam aduersarij. Plaut. Amphit. Numero mihi in mentem fuit. Var. Cato, vel de liberis educandis: Ut qui contra celeriter erant nati, ferè munerariis premuniabant: quod, qui citò facturum quid se ostendere volebat, dicebat numero id fore, quod etiam in partu precabantur numeri, & quam deam solent indigetare etiã pontifices. ¶ Numeros modos. Virg. Bucol. Numeros memini, si verba tenerem. Tul. de offi. li. iij. Perfectum atque absolutum est, & ut idem dicunt, omnes numeros habet.

320 ¶ Niti, est conari sub onere. Virg. Geor. li. iij. Post valido nitens sub pondere faginus axis Increpat. Cic. Tusc. li. i. Num illud, quod Sisyphus versat Saxum, sudans nitendo, neque proficit hilum? ¶ Niti, *sultum esse*. Lucil. libro xxvi. Summis niti natura opibus; at ego contra, ut dissimilis siem. ¶ Niti, est *incumbere*. Virgil. lib. vi. Ille vides pura iuuenis qui nititur hasta. ¶ Niti rursum, *ambulare*. Pacuvius Peribœa: Ardua per loca agresti, ac trepidate gradu nititur. Virg. Æneid. li. ij. Pressit humi nitens. Varro Pranso parato: Contra coactus seruus latratu canum Ferrus bisulcis vngulis nitens humu. ¶ Niti, *volare*. Virg. Æneid. lib. iij. Hic primum paribus nitens Cyllenius alis Constitit.

321 ¶ Nare, est natate. Virg. li. viij. Et fluvium vinculis innaret Cœli a rupis. ¶ Nare rursum *volare*. Virg. Geor. lib. quarto: Hinc ubi iam emissum caueis ad sidera cœli Nare per æstatem liquidam suspexeris agmen. ¶ Nare iterum *trepidare*. Virg. Geor. li. iij. Conditque natantia lumina somnus.

322 ¶ Necessitudo, pro necessitate. Sallust. Iugurthæ bello: Etiam iam ante Iugurthæ filia Boccho nupserat, verum ea necessitudo, quæ etiã timidos fortes facit. Idem eodẽ: Coactus rerum necessitudine, statuit armis certare. Var. Modio: Assè vinum, assè pulmentarium sededas, quò natura aurigatur, non necessitudo. Sisen. Hist. li. iij. Id me neque metu, neque calamitatis necessitudine inductum facere.

323 ¶ Necessitas, *vis quadam, quæ alterum cogere inuitum potest*, ut plerunque. ¶ Necessitas, *affinitas*, vnde & hoc iure coniuncti necessarii appellantur. C. Cæsar, cum Plautiam suam rogationem: Equidem mihi videor, pro nostra necessitate, non labore, non operam, non industria defuisse.

324 ¶ Nomen, est proprium vocabulum singulorum. Virg. lib. vij. Cui nomina mille, Mille nocendi artes. Et: Nomen aui referens Priamus. ¶ Nomen, *decus, dignitas*. Virgil. Æneid. lib. j. Auuiamque humeris caput, & sine nomine corpus. ¶ Nomen etiam, *debitum* dicitur.

325 ¶ *Nota*, dicitur *probrum*. Lucil. li. xxx. Quem scis scire tuas omnes maculasque notasque. ¶ *Nota, signum*. Virg. Georg. libr. iij. Continuóque notas, & nomina gentis incurrunt. ¶ *Nota, distinctio*. Virg. lib. quinto: Carulea cui terga nota.

326 ¶ *Nudum*, cōsuetudine, sine tegmine dicitur. Virg. lib. v. Nudatósque humeros oleo perfusa nitescit. ¶ *Nudum, in sepulchrum*. Virg. libro v. Nudus in ignota Palinure iacebis arena.

O

327 ¶ *Occupatus, impeditus*, vt Græcè dicitur ἀσπληνός, id est, vacuus non est. Plautus Amphitruo occupatus. Cic. Tul. lib. j. Vt si occupati profuimus aliquid civibus nostris, profimus etiā, si possumus, otiosi.

328 ¶ *Occupare*, est propriè *præuenire*. Cic. Tul. li. v. Quod idem melioribus etiam verbis Metrodorus occupavit. Titinius Veliter na: Ergo occupa foras exire, vt præsit linteū. Virg. lib. xij. Et venienti Ebulo, plagamque ferenti Occupat os flammis. Accius Eurysace: Quemadmodum impetu occupemus facere vltro in regem fidē per eos, & nisi clamoris regem, aut ferre ab regina occupo puerum. Turp. Trasileone: Cello occupare, & me in colloquium conferre horum: Ennius Hectoris Lyris: Hector re summa armatos educit foras. Castriisque castra vltro iam ferē occupat. Pacuvius Dulorestes: Is quis est? qui tunc si tu illum occupas, leto dabis. Varro Ephebo, *ἄελ ἡμῶν*: Crede mihi plures dominos serui comedere, Quam canes: Quod si Actæon occupasset, & ipse prius suos canes comedisset, & non negasset saltatoribus in theatro fieret. Idem Eumenidibus: Prius quam responderem, foris nescio quis occupat res indicare. ¶ *Occupare, detinere*. Plaut. Epidico: Atque id non decem occupatum tibi erit argentum dies. Pacu. Atalanta: Super satis agere, vt ne in mare animum occupes. M. Tul. de officiis libro primo: Et in ea funditus delenda occupati sunt, & fuerunt. Vir. Geor. li. iij. Manicisque iacentem Occupat. Var. Eumenid. Cum in eo essem occupatus, atque in schola curaret, vt scribit Scantius homo per Dionysia. ¶ *Occupare etiam, inuenire, tenere, vel possidere*. Plaut. Trinummo: Familiam optimam occupavit. M. Tul. Hortensio: Et Paulum Marcelli occupavisse. Vir. Æneid. lib. sexto: Occupat Æneas aditū custode sepulchro. M. Tul. Philip. xij. Agri Lucani possessiones occupavit. ¶ *Occupare, collocare*. Pomp. Pistorib. Quæ tu letam mecum, nulla deinde victoria tam Græca mercede illico curavi, vt occuparem. M. Tul. in Verrē actione ij. Præterea pecunias occupauerat apud populos, & syngraphas fecerat.

329 ¶ *Opinio, est fama*. M. Tullius ad Cæsarem iuniorem libr. j. Erat opinio bona de Plautio, bona de Lepido. ¶ *Opinio, suspitio*. Var. Eumenid. Qui omnes me bimatram agitare clamitantes, opinionem mihi infanix meæ confirmant. Accius Eurysace: Opinione factum est, quanto minus stirpem educabant, tantò vereremur magis eos esse. Tul. de offi. lib. iij. Qui primū hęc natura coherentia, opinione distaxissent. ¶ *Opinio, spes, opinatio*. Tul. ad Cæsarem iuniorem: Post hac quod voles à me fieri scripto, vincam opinionem tuam. Idem de offi. ij. Opinionem afferunt populo, eorum similes fore, quos sibi delegerint ad imitandum. Varro Endymionibus Sic ad vos citius opinione vestra abundè miser cecidi. Sisenna Hist. lib. iij. Popedius opinione frustrata.

330 ¶ *Obscenum, est immundum*. Virg. Æneidos li. iij. Obscenas pelagi ferro fœdare volucres. M. Tul. de offi. lib. j. Alter ne libero quidem, si rerum turpitudini adhibetur verborum obscenitas. Varro Agathone: Plagamque obscenis verbis nouæ nuptulæ aures restaurant. ¶ *Obscenum, vitabile*. Virg. Æneid. lib. iij. Obscenamque famem, quæ prima pericula, vito. Idē xij. Ne me terrete timentem Obscena volucres. Accius Astryanacte: Hunc alta spinem regionum fac, ac desister exercitum motari, nec me ab domuitione marce retur obsceno homine. Cic. Tusc. lib. ij. Vna & obscenas voluuntates, de quibus multa ab illis habetur oratio. ¶ *Obscenum significat maledicum*. Acc. Oenomao: Vos ite actutum, atque opere magno edicite per urbem, vt omnes, qui arcana, astetumque accolunt ciues, omnibus faustis angustam adhibent fauentiam, ore obscena dicta segre gent. Lucil. lib. xxix. Deum rixa vertat verba obscena.

331 ¶ *Obitus, significat mors, vel occasus*. Virgilius Georgicorum libro primo: Nec frustra signorum obitus speculamur, & ortus. ¶ *Obitus rursus aduentus*. Accius Antigona: At, at, nisi me fallit in obitum sonitus. Turp. Epidico: Equis est, qui interrumpit sermonem meum obitu suo?

332 ¶ *Omen dicitur auspiciū prosperum*. Virgil. Georg. libro iij. Omine quo firmans animum, sic incipit ipsa. ¶ *Omen significatio aduersa*. Virgil. lib. xij. Nève omine tanto Persequere.

333 ¶ *Olim*, trinam habet significationem temporum *præteriti*. Virg. Buc. Meos olim si fistula dicat amores. ¶ *Olim temporis futuri*. Virg. Æneid. lib. j. Hunc tu olim cælo spoliis Orientis onustum Accipies secunda. Lucil. Satyr. li. xix. Sic tu illos fructus quæras aduersa hyeme olim, Quæis vti possis, hæc de lectare domive. Turp. Philop. Deinde cum ad te redierit res olim post mortem patris.

Africanus Suspecta: Non amatorem olim defensorem per eum voler.

334 ¶ *Optare*, est precibus à dys aliquid postulare. Vir. Æneid. li. vij. Et reor, & siquid veri meus augurat, opto. ¶ *Optare, eligere*. Lucil. Satyr. li. xix. Aurum vis, hominēve habes hominem: quid ad aurum? Quare (vt dicimus) non video hic quid magnopere optem. Sallust. Hist. li. iij. Atque cum cupio laudatum accensum, quæ præmiorum spes, quibus cum optauisset, ire iubet. Vir. Æneid. li. iij. Optauitque locum regno. M. Tul. de offi. li. j. Quæque maiori parti pulcherrima videantur, ea maximè optant. Terent. Eunuch. Hoc si effeceris, Quoduis præmium donum à me optato. Varro Marcipore: Diogenes, qui amicos, qui ab Alexandro rege iussus optare, quid veller se facturum.

335 ¶ *Offendere*, est percutere. Turpil. Paratruula: Caput vt offendit ad limen pol. Lucil. li. xxix. Crus lapide, nihil est, credam si te offenderit. Varro Marcipore: Dein mittit virile veretrum in flumen, offendit buccam bolumnio. ¶ *Offendere, ledere*. M. Tul. de supplicis li. iij. Cum iste cum pallio purpureo, parique tunica versaretur in conuiuiis cum mulieribus, non offendebantur homines in eo, neque molestè ferebant. Lucil. li. xxvij. Nam hic quidem reditum [suum] talem portendebant, neque alia in re vlla offenderet. ¶ *Offendere, inuenire*. Pacu. Ilioa: Quos ego ita, vt volui, offendo incolumis. Afran. Homine: Ea memoriter cum venero confecta vt offendam. Quadrigarius Annal. li. ij. Inde postquam aliquantum recessit, offendit montem loca munita, resque omnes habere, quæ militibus opus sunt, ligna, aqua, pabulum. Et Teren. Eun. Offendi adueniens quendam mei loci, atque ordinis hominem. M. Tul. du signis: Quod nondum perfectum templum offenderant, neque ponere, neque vulgò ostendere voluerunt. Lucil. lib. xxvi. Si quod verum, inusitatum autem *inuenire* offenderam. M. Tul. de Repu. li. ij. Sed imitator Architam illum Tarentinum, qui, cum ad villam venisset, & omnia aliter offendisset, ac iusserat. Plaut. Amphit. Eo more expergefatum, adueniens tenebrosum offendi dominum. Varro Sexagesi: Romā regressus, ibi nihil offendi, quod ante annos quinquaginta, cum primum dormire cepi, reliqui.

336 ¶ *Obscurum*, est sine lumine. Vir. Georg. li. j. Si nigrum obscuro comprehenderit acra cornu. ¶ *Obscurum, ignobile*. M. Tul. de offi. li. ij. Qui magna sibi proponunt obscuris orti maioribus. ¶ *Obscurum, absconditum, lateus*. Virg. nono: Vidimus obscuris primum sub vallibus urbem.

337 ¶ *Observare, suspicere, magnificare*. Tul. 60

de offic. li. j. Sicut aliquo honore, aut imperio affectos obseruare, & colere debemus. ¶ *Obseruare, celare, & intus tegere*. Plaut. Aulul. Vbi is obiit mortem, qui mihi id aurum credit, Cæpi obseruare. ¶ *Obseruare, cognoscere*. Virg. Æneid. lib. ij. Et vestigia reuò Obseruata sequor per noctem. ¶ *Obseruare, curiose, & suspiciter circum adspicere*. Plaut. Aulul. Oculos ego istos improbè effodiā tibi, Ne me obseruare possis; quid rerum geram. ¶ *Obseruare, captare*. Virg. Geor. li. ij. Quos durus arator Obseruans nido implumeis detraxit. Lucil. li. xxvij. Quòd si obseruas hominem, qui pro commodo, & regno gaudeat. Ter. And. Perterrefacias Dauum, obserues filium Quid agat.

338 ¶ *Occurrere* dicitur obuium fieri. Vir. Æn. li. vi. Hic illi occurrit Tydeus. ¶ *Occurrere, subuenire, commouere*. M. Tul. de supplicis: Occurrebat illa ratio.

339 ¶ *Offerre, inuenire*. Lucil. li. xxvi. Homines ipsi hanc sibi molestiam vltro, atque ærumnam offerunt, ducunt vxores. ¶ *Offerre, asserre*. Lucil. li. xxix. Vt nunc hac re mihi opem, atque auxiliū offeras. ¶ *Offerre, ostendere*. Vir. Æneid. li. vi. Strictamque aciem venientibus offert.

340 ¶ *Obducere, aperire*. Luc. lib. xxix. Vos interea lumen afferte, atque aula obducite. ¶ *Obducere, tegere*. Vir. Bucol. Obducit pascua iunco.

341 ¶ *Orator*, significatione manifesta est. ¶ *Oratores, legatos*. Virg. Æneid. li. xi. Centū oratores prima de gente Latina Ire placet.

342 ¶ *Orare*, est precibus postere. M. Tull. Verinarum in diuinatione: Rogare & orare, ne eos supplices adspenarer. ¶ *Orare, agere*. M. Tul. de offic. lib. ij. Vt veram amici causam esse malit, vt orandæ litis tempus, quoad per leges liceat, accommodet.

343 ¶ *Oppido, valde*. Plaut. Amp. Oppidò interij. obsecro hercle quantus, & quam validus est.

344 ¶ *Oppetere, occumbere, mori*. Virg. Æn. li. j. Queis ante ora patrum Troiæ sub menibus altis Contigit oppetere. ¶ *Oppetere, incidere*. Plaut. Afin. Atque illa viua viuus vt pestem oppetas.

345 ¶ *Obesum, pro vberis & crasso sapius ponitur*. Vir. Georg. li. ij. Argutumque caput, breuis aluus, obesaque terga. ¶ *Obesum, gracile, & exile*. Næuius Alcestide: Corpore, peccatorèque vndique obeso, ac mente exfensa, tardigemulo senio oppressum.

P

346 ¶ *Proprium, diuturnum*. Sisenna Hist. libro iij. Tum subito tacuit: atque metu, & suspitione propria capere non poterat quietem. ¶ *Proprium est suum vniuersiulque*. Virg.

Virgil. lib. vij. Hunc mihi da proprium virgo
fata nocte laborem. Varro Caprino prælio:
Nam virtutem propriam mortalibus fecit;
cætera promiscuè voluit communia habere.
¶ Propriū significat rursus *perpetuum*. Sifen-
na Hist. lib. iij. Victoriis propriè spem, vi-
ctis aduersè fortunæ maiorem formidinem
obiecit. Plautus Cistellaria: Atque illum ama-
torem tibi proprium futurum in vita. Virgil.
lib. vj. Propria hæc si dona fuissent. Idem lib.
iij. Da propriam Tymbræe domum. Terent.
Andria: Ego deorum vitam propterea sempi-
ternam arbitror, Quod voluptates eorū pro-
priæ sunt. Accius Armorum iudicio: Nam nõ
facile sine deū opera propria humana sunt
bona. Idem Medea: Fors dominatur, neque
vita vlli propria in vita est. Lucillius Satyr. li.
xvij. Cætera cõtemnit, & in v̄sura omnia ponit
Non magna: proprium verò nil neminè
habere. Mar. Tul. de Repub. lib. iij. Et noster
Plato, magis etiam quàm Lycurgus, omnia
qui profus iubet esse communia, nequis ci-
uis propriam, aut suam rem vllam addiceret.
Afranius Vopisco: Dij tibi dent propria que-
cunque exoptes bona. Lucil. lib. xxvij. Cũ
sciam nihil in vita proprium mortali datum
esse.

347 ¶ *Præuertere, præuenire*. Virg. Æn. libr.
iij. Volucrẽmq; fuga præuertitur Hebrum.
¶ *Præuertit, reuocat*. Plaut. Amph. Ibi me incla-
mar Alcmena, iam ea res horrore afficit, he-
rilibus præuertit metus, accurro, vt sciam, quid
velit. ¶ *Præuertere iterum significat, antepo-
nere*. Plautus eodem: Illuc redeundum est mi-
hi, ne me vxorem præuertisse dicant præ-
publica.

348 ¶ *Promittere, est polliceri*. Virg. Æn. lib.
ij. Promissũ vltorem, & verbis odia aspera mo-
ui. M. Tul. ad Cæsarem iuniorẽ: Promissa
tua memoria teneas. ¶ *Promittere etiam si-
gnificat ad magnitudinem nutrire*. Plaut. Rudẽ-
te: Capillum promittã optimũ est, incipiã-
que hariolari. Virg. Æn. lib. iij. Promissaque
barba. Var. Modio: Quod tum erant in Gra-
cia coma promissa, rasa barba, pallia trahen-
tes.

349 ¶ *Protelare, est percutere, perturbare*. Ter.
Phor. Neu te iratus suis sæuis dictis protelet.
Sifenna. Hist. li. iij. Romanos impetu suo pro-
telant, prolectos persequuntur. ¶ *Protelare
rursus adiunare*. Lucil. li. vj. Quem neque Lu-
canis oriundi montibus tauri Ducere prote-
lo validis ceruicibus possent. Idem li. xij. Hũc
iuga mulorum protelo ducere centum Non
possunt. Cato Originũ lib. v. Sed protelo tri-
ni boues vnum aratrum ducent. Varro Cato,
vel de liberis educandis: Remotissimum ad
discendũ formido, ac nimius timor, & omnis
perturbatio animi: contrã delectatio protelo
ad discendum. ¶ *Protelare etiam excludere*.

Turpilius Lemniis: Propter peccatum pau-
xillum indignissimè Patria protelatum esse
sæuitia patris. Sifenna Hist. lib. iij. Dux co-
hortes de subsidio procedunt, atque equites
protelant.

350 ¶ *Prodere, significat deferre*. Virg. Æn.
lib. ij. Prodere voce sua quẽquam, aut oppo-
nere morti. ¶ *Prodere rursus, differre, vel ex-
cludere*. Virg. Æn. lib. j. Nos tua progenies, celi
quibus annuis arcem, Nauibus, infandum,
amissis, vnus ob iram Prodimur, atque Ita-
lis longè disiungimur oris. Lucil. Satyr. lib. v.
Possĩsne elabi an prodenda dies? Terent. An-
dria: Aliquot saltẽ nuptiis prodat dies. ¶ *Pro-
dere, etiam protendere, vel edere*. Virg. Æn. lib.
quarto: Italiam regeret, genus alto à san-
guine Teucris Proderet. M. Tul. de supplicis
in Verrem: Ius imaginis ad memoriam, po-
steritatẽque prodendam. Et de senectute:
Non accipere modo hæc à maioribus volue-
runt, sed etiam posteris prodere.

351 ¶ *Periculum, est salutis discrimen*. Virgil.
Æn. lib. tertio: Obscãnamque famem, qua
prima pericula, vito. Lucil. lib. xxix. Adde a-
lios omnes meo periculo ex ordine. ¶ *Peri-
culum, experimentum*. Sifen. Histor. lib. quarto:
Periclitantur tormenta, ac tela, multaque ge-
nera machinamentorum. M. Tul. de republ.
lib. tertio: Sed vt ipsi seu animum periclitan-
tur, seu vident quid se putent esse facturos.
Terent. Eunuchus: Fac periculum in litteris.
M. Tul. de Deorum natura libro ii. Sicut ex
quibusdam stirpibus, & herbis, quorum vtili-
tates longinqui temporis vsu, & periclitatio-
ne percepiimus. Lucil. lib. xxix. Cuius si in pe-
riculo feceris periculum. Plaut. Amph. Verũ
periclitatus sum animum tuum. Sallust. Catilina
bello: Tunc vero periculo, atque nego-
tiis compertum est. ¶ *Periculosum, maius, &
vehemens*. M. Tul. de officiis libro primo: Gra-
uioribus autem morbis periculosas curatio-
nes, & ancipites adhibere coguntur.

352 ¶ *Pressum, subtile*. M. Tul. Hortensio:
Quis te autem est, aut fuit vnquam in partiũ
dis rebus, in definiendis, in explanandis pres-
sior? ¶ *Pressum, onustum, grauatum*. Virg. Geor.
lib. primo: Ceu pressæ cum iam portum teti-
gere carinæ Puppibus.

353 ¶ *Premere, defodere*. Virg. lib. x. Sulcũ-
que sibi premat ipsa carina. ¶ *Premere: clau-
dere*. Virg. lib. x. Pressiue oculos, aut vulnera
laui Veste tegens. ¶ *Premere, insequi, fugare*.
Virg. Æn. lib. j. Hac fugerent Graii, preme-
ret Troiana iuuentus. ¶ *Premere, urgere*. Vir.
Georg. lib. iij. Ingentem clamore premes ad
retia ceruum. Et lib. vj. Æn. lib. Faunisque pre-
munt te iussa parentis. ¶ *Premere, significat
immiti cum pondere*. Virg. Georg. libro quarto:
Et spumantia cogere pressis Mella fauis. Idẽ
Æneidos libro x. Et lauo pressit pede talia

fatus Exanimem, rapiens immania pondera baltei. ¶ Premere rutiū, *refrenare*, vel *cohibere*. Virgil. *Aeneid.* libro j. Imperio premit, & vinculis, & carcere frenat. Idem: Et premere, & laxas sciret dare iussus habenas. Item libr. ix. Sic memorat, vocemque premit. ¶ Premere, *regere*. Virgil. libro ix. Canitiem galea premimus. Et libro xj. Quos Simois premat ille viros. Varro Modio: Capitis coronæ vaccitis luei face vt languore statili viridis Premat. 10
 ¶ Premere, etiam *remouere*, vel *exfringere*. Virg. Georg. j. Et turis opaci Falce premes ymbra. ¶ Premere, *occidere*. Virgil. lib. xj. Armigerūque Remi premit. ¶ Premere, *aduersari*. Virg. libro x. Numina nulla premunt, mortali vitemur ab hoste Mortales. ¶ Premere, *calcare*. Virgil. *Aeneid.* libro secundo: Veluti qui sentibus anguem Pressit humi niteis. ¶ Premere, *deponere*. Virg. Georg. libro secundo: Quod superest, quacunque premes virgulta per agros.

354 ¶ Pretium, *pœna exitium*. Liuius Achilles: Si malos imitabo, tum pretium pro noxa dabis. ¶ Pretium dicitur, *quod re empti datur*. Virg. *Aeneid.* lib. quarto: Vrbem exigua pretio posuit. Terent. Eunnuch. Pretium sperans, ilico producit, ac vendit. M. Tul. Verrinarū actione ii. Et parentis pretium pro sepultura liberū posceret. Lucil. libro xxviii. Nec parcat villo pretio. ¶ Pretium, *pro premio*. Sallust. Jugurthæ bello: Vicit tamen in senatu pars illa, quæ vero pretium aut gratiā anteferebant. Næu. Danae: Quia vt quisque est meritis præfens pretium pro factis ferat. Terent. And. Quod habui summum pretiū persolui tibi. Virg. *Aeneid.* libro v. Et palmæ pretium victoribus. Lucil. libro xxx. Cui vultu, ac facie, ludis, ac sermonibus nostris Virginis hoc pretium, atque hunc reddemus honorē.

355 ¶ Patibulum, *est crux*. Sallust. Histor. lib. iij. Inquis notissimus quisque aut malo dependens verberabatur, aut immutato corpore improbi patibulo eminens affigebatur. ¶ Patibulum, *sera qua ostia obcluduntur*, quod hac remota valvæ pateant. Titin. Fullon. Si quisquam hodie præter hanc Posticum nostrum pepulerit, patibulo hoc Ei caput defringam.

356 ¶ Petere, *significat poscere*. Virg. *Aeneid.* lib. viij. Mittitur & magni Venulus Diomedis ad urbē, Qui petat auxiliū. Lucil. lib. xxvi. Ferri tantum, si roget me, non de, quantū auri petit. ¶ Petere, *commemorare*. Vir. *Aen.* li. viii. Quid causas petis ex alto? ¶ Petere, *percutere, ferire*. Virg. Bucol. Iam cornu petit, & pedibus qui spargat arenā. ¶ Petere, *appetere*. Virg. lib. viii. Notūmq; petiuit Coniugis infusus gremio per membra toporē. ¶ Petere, *sequi*. Virg. li. v. Quæ petit, & summis annixus virib⁹ vrget. Lucil. xxvii. Rerū explicatorē mittā, miserum

médicū petā. ¶ Petere, *abducere*. Virgil. lib. vi. Tartarū ille manu custodē in vincula petiuit. ¶ Petere, *inquirere*. Virg. lib. viij. Euandru petimus. ¶ Petere, *cupere, appetere*. Virg. lib. iij. Pulcrāmque petunt per vulnere mortē. Lucil. libro xxvj. Sin autem hoc vident, bona semper petere sapiētē putāt. ¶ Petere, *eligere*. Vir. *Geor.* lib. iij. Principio sedes apibus, itatiōque petēda. ¶ Petere, *obtinere*. Virg. *Aen.* lib. j. Quæ proxima, litora cursū Cōtendunt petere. ¶ Petere, *manere, expectare*. Vir. li. viij. Troianos hæc mōstra petunt. ¶ Petere, *tenere*. Virg. *Aen.* lib. j. Sūmissi petimus terrā, & vox fertur ad aures.

357 ¶ Propter, *significat eius causā*. Virgil. *Aen.* iij. Te propter Libyę gētes, Nomadum que tyrāni Odere. ¶ Propter, *alicuius rei causā*. Var. Sæquiul. Quod Minerva propter stetit, significare cum propter doctrinā. ¶ Propter, *iuxta*. Virg. Georg. iij. Et viridi in cāpo tēplū de marmore pōnā Propter aquā. Varr. Cato, vel de liberis educādis: Attestatus est Fortunā propter cuius aram mea hostia erat cæsa, id quod postea verū esse. Terēt. Adolph. Nimiū istuc abiisti, hic propter hunc assiste. M. Tull. de senectute: Sic adolefcētiæ voluptate propter intuens magis fortasse lætatur: sed delectatur etiā senectus procul eas adspiciēs. Idē de republ. li. j. Eū quoq; vt salutauit, propter Tuberonē iussit adfidere. Var. Sæquiul. ysse: Quod Minerva propter stetit, significare eū propter doctrinam. Idem Eumenidibus: Propter eam porticū situm erat dolium. Sisenn. Histor. li. iij. Partem cohortium propter mare collocat in litore.

358 ¶ Ponere, *est deponere*. Virg. *Aen.* li. j. Pōnūtque ferocia Pœni Corda volente Deo. ¶ Ponere, *est sumere, continere*. M. Tul. de offi. li. ij. Mirētūq; in ea tantū me opera, & tēporis pōnere. ¶ Ponere, *constituere*. Virgil. Georg. iij. Tēplū de marmore pōnā. ¶ Ponere, *obseruare*. Vir. *Geor.* li. iij. Aut parco sale cōtingūt, hie miq; reponūt. Et *Aen.* li. j. Manet alta mente tepostū Iudicium Paridis. ¶ Ponere, *desinere*. Virg. lib. viij. Cū venti posuere, omniūque repentē refedit Flatus.

359 ¶ Pernix, *significat celer*. Virg. *Geor.* li. iij. Talis & ipse iubam cernice effudit equina Cōiugis aduētū pernis Saturn⁹. Lucil. l. xxvii. Fuimus pernice, eternū id nobis sperātes fore. ¶ Pernix, *perseuerās*. Virg. *Geor.* li. iij. Et inter Dura iacet pernix in strato saxa cubili.

360 ¶ Pullū, *est æstatis nouella*. Virg. *Geor.* iij. Continū pecoris generosū pullus in aruis. ¶ Pullū, *non album*. Virg. *Geor.* li. iij. Reice, ne maculis infuscet vellera pullis Nascētū. Tit⁹ Liuius: Vestis pulla, pro purē ampla. M. Tull. de signis: In hac officina partē dici cū tunica pulla, & pallio solebat sedere. Var Sæquiul. ysse: Vbi nitide Pheebi veste pulla candidi modestē amictus pascunt pectore.

361 ¶ *Plaga*, sunt verbera. Vir. Geor. lib. iij. Plagis que perempto Tonſa per integram ſoluntur viſcera pellem. M. Tul. de ſuppli-
ciis: Plagis conſectum dico à liſtoribus tuis,
pater ante oculos tuos concidiſſe. ¶ *Plagæ*,
vulnera. Virg. lib. xij. Et venienti Ebiſo, pla-
gæ amque ferenti Occupat os flammiſ. Idem
Georg. lib. iij. Multa gemens ignominiam,
plagæ que ſuperbi victoris. M. Tul. de ſuppli-
ciis: Atque etiam ipſi adoleſcentes cum Sex-
to de plaga, & de vno illo icſtu loquebantur.
¶ *Plaga*, ſpatium immenſum. Virg. Æneid. j. Æ-
theria quos laxa plaga Iouis ales aperto Tur-
babat celo. Varro lege Mænia: Admirantes,
quod ſereno inde tenuiſſet oculis. cæli rima-
ri plagas. ¶ *Plagæ*, ſunt retia, quibus capta im-
plicantur. Virg. Æneid. lib. viij. Retia rara, pla-
gæ. M. Tul. de offic. lib. iij. Sântne igitur inſi-
diæ, tendere plagas, etiam ſi excitaturus non
ſis: ¶ *Plaga*, ſpatium ampliſſimum. vel cæli vel a-
gri. Virg. Geor. lib. iij. In medio dirimit pla-
ga ſolis iniqui. ¶ *Plagæ*, ruſum macule retia-
les. Virgilius Æneid. lib. iij. Retia rara, pla-
gæ, late venabulo ferro, Maſſili que ruunt e-
qtes: ¶ *Plaga*, aliquando pars lecti, aliquando a-
mmis. Pacu. Atalâta: Et ſi metuo pietate plaga
palâ. vt ſit plaga, quâ nunc dicimus clauû. Var-
ro Prometheo: Eburneis lectis, & plagis ſi-
gillatis. Afran. Palâm facio Demea, & plagu-
lam de lecto, pellis dimitte ordine.

362 ¶ *Putare*, colligere, conferre. Plautus Au-
lularia: Cur putatur ratio cum argentario?
¶ *Putare*, dicitur purgare, rarefacere. Virgilius
Geor. lib. ij. Fingitq; putando. ¶ *Putare*, apta-
re. Titin. Fullo. Date penſam lanam, qui non
reddet tempori Putatum recere, facite vt mul-
tetur malo. ¶ *Putare*, animo diſputare. Virg. Æ-
neid. lib. vj. Multa putas, fortémque animo
miferatus iniquam. Ennius Thyefte: Ibi quid
agat, ſecum cogitat, parat, putat. Cæcil. Exfu-
le: Non hæc putas, non hæc in corde verſan-
tur tibi? Plautus Amphitryone: Quo id, ma-
lum, pacto poteſt? nam mecum argumentis
puta. ¶ *Putare*, eſtimare. Terentius Andria: Re-
cè putas. M. Tullius Epistolis ad Cæſarem
lib. ij. Quod ſapientes homines, ac boni pu-
tant. Lucil. lib. xxix. Perge amabo, ac, ſi potes,
face dignam me vt vobis putem.

363 ¶ *Piare*, dicitur impiare, contaminare.
Virgilius libro vj. Diſtulit in ſeram commiſ-
ſa piacula mortem. ¶ *Piare*, expiare, purefacere.
Vir. lib. vj. Duc nigras pecudes, ea prima pia-
cula ſunto. ¶ *Piare*, condere, conſecrare. Virg. li.
vj. Prodigis acti cæleſtibus oſſa piabunt.

364 ¶ *Paſſum*, perpeſſum. Virgilius Æneid.
lib. j. O paſſi grauiora. ¶ *Paſſum*, dicitur genus
liquoris, quod ex vna paſſa cogitur. Virgil. Geor.
libro ij. Et paſſo piſticia vtilior. ¶ *Paſſum*, di-
ſperſum, ſolum. Virgilius Æneidos libro j. Cri-
mbus Iliades paſſis. Terent. Phorm. Capillus

paſſus, nudus pes, ipſa horrida. Cæcilius Sy-
naristoſis: Heri verò proſpexiſſe eum ſe ex
tegulis, Hæc nuntiaſſe, & flammeum expaſ-
ſum domi. ¶ *Paſſum*, extenſum, patens. vnde &
paſſus dicimus, quod greſſibus mutuis pedes
pateſcunt. Enn. Annalium lib. x. Aegro cor-
de, comis, paſſis late palmis pater. paſſis pal-
mis ait pro patentibus, & extenſis. Neq. Iphi-
genia: Paſſo vel hoc vicinum aquilone hor-
tum fer foras.

365 ¶ *Parcere*, eſt veniam dare. Virg. lib. vj.
Paſcere ſubiectis, & debellare ſuperbos. Lu-
cillus lib. xxx. Quanti nos faciant ſocij cum
parcere poſſunt. ¶ *Parcere*, ſeruare. Virg. il. li. x.
Argenti atque auri memoras que multa ta-
lenta. Natis parce tuis. Lucil. lib. xxvij. Parcât
illi magis cui poſſint, cui fidem eſſe exi-
ſtiment.

366 ¶ *Pax*, ſignificantiam habet notam.
Virg. vij. Pars mihi pacis erit dextram teti-
giſſe tyranni. ¶ *Pax*, venia. Virg. Æneid. lib. 3.
Sed votis, precibusque iubent expoſcere pa-
cem. ¶ *Pax*, propitiatio. Virg. Æneid. libro iij.
Exorat pacem Diuſim.

367 ¶ *Præſtare*, facere. M. Tul. de offic. lib.
ij. Emptorem indemnem damno præſtari
oportere. ¶ *Præſtare*, dicitur conſuetudine be-
neſcium dare. ¶ *Præſtare*, exhibere. M. Tul. ad
Cæſarem iuniorem lib. ij. Tu ſi meam fidem
præſtiteris, quod conſido te eſſe facturum.
¶ *Præſtare*, antecellere. Vir. li. xij. O præſtans a-
nimi iuuenis. Salluſt. Cariliſe bello, Omneis
homines, qui ſtudent ſeſe præſtare cæteris a-
nimantibus. Terent. Eunuchus: Dij immorta-
les, homo homini quid præſtat. M. T. in Ver-
rem Sicilienſi: nimirum illi non ingenio ſo-
lum his patronis, ſed fortuna etiam præſti-
terunt. Lucil. lib. xxvij. Si facies præſtat facie,
ſi corpore corpus. M. Tul. de offic. li. ij. Quid
enim eſt per Deos immortales optabilius ſa-
pientia? quid præſtabilius? Et Hortenſio: Ita-
que nec in philoſophia cupiam ceſſit, & vitæ
grauitate præſtitit. Varro Quinquatribus: An
hoc præſtat hero filius Diogenes? ¶ *Præſtat*,
vtile eſt. Virg. Æneid. lib. iij. Præſtat Tinacrij
metas luſtrare Pachyni. Lucillus lib. xxx. Vri-
peudem te, aſinumque, vt deniq; naſci præ-
ſtiterit. M. Tul. de ſeneſtute: Nec vos quidem
Titi Pontij centurionis vires habetis, num
idcirco ille eſt præſtantior vobis?

368 ¶ *Pium*, dicitur religioſum. Virgil. Dij
meliora piis. ¶ *Pium*, caſtum. Virg. lib. vj. Qui-
que pij vates.

369 ¶ *Præcipuere*, eſt iubere, vel monere. Vir.
lib. xj. Ipſi numerumque modumque carinis
præcipiunt. Et libro nono: Namque ita diſce-
dens præceperat optimus armis Æneas. Te-
ren. Adelphis: Nam quid tu hic agas, Vbi ſi-
quid bene præcipias, nemo obtemperat. Lu-
cil. lib. xxvj. Porro amici eſt bene præcipere,

tueri, bene prædicare. M. Tul. de offi. lib. iij. Nec omnino quicquam de eo genere præcipiendum fuisset. Et Hortensio: Præcipiunt hæc istis, & facit nemo. Præcipere, præuenire. Virg. lib. xj. Exultatque animis, & ipse iam præcipit hostem. Et libro sexto: Omnia præcepi, atque animo mecum ante peregi.

370 ¶ *Pulsatum* significat, *percutsum*. Vir. li. vj. Pulsatusve parens, aut fraus innixa clientis. M. Tul. de suppliciis: Lictores circumstant valentissimi, & ad pulsfandos, verberandosq; homines exercitatissimi. Pulsatum, violatum, Virg. lib. xij. Pulsatus referens infecto fœdere diuos.

371 ¶ *Producere*, dicitur *longius ducere*. Vir. Aeneid. lib. ij. Abnegat excisa vitam producere Troia. Lucilius lib. xxix. Si retinere huc voles, si longius te producturum, & diutius. M. Tul. de senectute: Coniuiumque vicinorum quotidie compleo, quod ad multam noctem, quam maximè possumus, vario sermone producimus. Varro *ἄνευ λόγος*: Valete, & me palmulis producite. Producere, *prosequi*. Virgilius lib. viij. Nec te tua funera mater produxi. Producere, *instituire*. Terent. Adelph. Seni animam primùm extinguerem ipsi, qui illud produxit scelus. Lucil. lib. xxvj. Ducunt vxores, producunt quibus hæc faciant liberos. Producere, *deducere*. Terent. Adelph. O, quin egomet produxi. Producere, *foras ducere*. Terent. Heaut. Produxi, ac vendidi. M. Tul. in Verrem frumentaria: Quid opus est Lollio? nemo tuorum amicorum, nemo abs te productus, nemo interrogatus. Lucil. lib. xxx. Producunt me ad te, tibi me hæc ostendere cogunt.

372 ¶ *Proluuius*, & *illuuius* significantiam habent parem: & est *immunditia*. Virg. Georg. lib. iij. Fœdissima ventris Proluuius. Et: Respicimus, dira illuuius. Terent. Heauton. Pannis oblitæ, Neglecta, immunda illuuiæ.

373 ¶ *Proluuium*, *profusio*. Terent. Adelph. Quod proluuium? quæ hæc subito largitas?

374 ¶ *Proiectum*, dicitur *dimissum*, & *derelictum*. Virgil. lib. vj. Proiecit tela manu. Idem Bucolicis: Non ego vos posthac viridi proiectus in antro. Proiectum, *longè iactum*, *extensum*. M. Tul. de signis: Sed quod erat huiusmodi loco, atque ita proiecta in altum. Virgil. Aeneid. lib. iij. Proiectaque saxa Pachyni Radimus. M. Tul. de republ. lib. ij. Iustitia foras expectat, & proiecta tota est, atque eminent. Et Orat. lib. iij. Brachium procerius proiectum, quasi quoddam telum orationis. Proiectum, *subtractum*. M. Tul. Philip. lib. iij. Quid hoc, sicut facit clam te ex vrbe proieceris?

275 ¶ *Perstringere*, *obstantebrare*. Plautus Mihi gloriofo: Prestingat oculorum aciem in acie hostibus.

376 ¶ *Perstringere*, *attingere*. M. Tul. de si-

gnis: Ignoscite, rei magnitudo me breuiter perstringere atrocitatem cūminis non finit. Perstringere, *radere*. M. Tul. Philippic. lib. iij. Cuius quidem vomere portam Caputæ penè perstrinxisti.

377 ¶ *Poscere*, *accipere*. Varro Parmenone: In argumentis Cæcilius poscit palmam, in ethesin Terentius, in sermonibus Plautus. Poscere, significat *petere*. Virgil. lib. xij. Poscit equos, gaudetque tuens ante ora frementis. Plaut. Aulul. Vbi siquid poscas, vsque ad rauim poscas prius. Varro *ἡσῆσι σταυρῶν*: Non sub tillis ac plaudes, & ab aratro posces astitam coronam. Poscere, *pronocare*. Virgil. li. viij. Aut acrem dubites in prælia poscere Turnum. M. Tul. prima & secunda actione in Verrem: Poscunt maioribus poculis. Poscere, *aduersari*. Vir. li. v. Equidè sic poscere vètos Iamdudū & frustra cerno te tēdere cōtrā.

378 ¶ *Proferre*, *palam facere*. Lucil. lib. xxvij. Proferat ergo iam vester ordo scelera, quæ in se admiserit. Proferre, *protendere*. M. Tul. de Rep. lib. iij. Sapientia iubet proferre opes, amplificare diuitias.

379 ¶ *Penetrare*, *cum vi ingredi*, sicuti plerunque. Penetrare, *exire*, *proripere*. Plautus Trinummo: Quo illic homo fortasse penetravit ædibus.

380 ¶ *Pariter*, *ex æquo*. Næuius Decuma: Quid prophanari modo, si treis menses in eade, vt pariter dispertiam. Afra. Abducta: Dispartiantur patris bona pariter. Pariter, *conuenienter*. Titin. Prælia: Ne tu istum ædopolinedia extulisti pariter, vt dignus fuit. Pariter, *similiter*. Afranius Homine: Tibi in vtraque parte pollet, & pariter potest. Pacuuius Nyptris: Pariter te esse erga illum video, vt illum te erga scio. Plaut. Aulularia: Is ex se huc reliquit, qui hic habitat, filium Pariter moratum, vt pater, atque auus eius fuit.

381 ¶ *Posterius*, dicitur *tardus*, vel *secundò*. Posterius, *minus*. Plautus Asinaria: Posterius istuc dicis, quam credo tibi.

382 ¶ *Postulare*, intelligitur apertissimè quam habeat significationem, vt est *poscere*. Ter. Andr. Alios mores postulat. Et: Dehinc postulo, et, si æquum est, te oro Daue. Postulare, *velle*. Plautus Asin. Vbi piem pietatem, si istoc more morata tibi postulem placere, mater, mihi quo pacto præcipis? Idem Aulul. Nam qui heri ex sententia seruire seruus postular. Paret, *obsequitur*. Virgil. Aeneid. lib. j. Paret amor dictis caræ genitricis. Paret, *videtur*, *ostenditur*. Virgil. lib. x. Cui pecudum fibræ, cæli cui sidera parent.

383 ¶ *Portenta*, dicuntur, *quæ aliquid portentant*, vt sæpe. Portenta, *inania quædam* & *irridenda*. Cic. Tuscul. lib. j. Aut quid negotij est hæc poetarum, & piëtorum portenta conuincere?

384 ¶ *Protinus*, vbicunque lectum est, cōtra vsum intellectus cōmunis, quo statim significare creditur, positum inuenitur, vt sit protinus porro, ac sine intermissione, continuo, quod iunctum tenus, eius significantiam cōfirmat aduerbii. Virg. nanque in quocunq; loco posuit protinus, sub hoc sensu intelligendū reliquit. Et quoniam nonnulli veterum pro eo, quod protinus est, *protinam*, vel *protinus* cōuertunt, exempla de his necessaria decerpenda sunt. Afra. Epist. commissa: Tum protenis restā domum digredimur. Plaut. Atraba: Dare pedibus protinam sese ab his regionibus. Idē Curcul. præpositione addita: Ostium vbi prospexi, exinde me ilico protenam Dedi, quasi in longam fugam. Neuius Colace: Vbi vidi exanimabiliter timidis pedibus protinā me dedi, id est longius fugi. Varro etiam de lingua Latina lib. sexto: Vel protinam, vel protinus continuatione, vel præterita, vel futurę longitudinis dicit: & tamen quoniam (vt mihi videtur) potest eius aduerbii enunciatio varia, significantia eius mutata pro locis, exēplis testibus designanda est. ¶ *Protinus*, *insequenter*, *deinceps*. Virg. Georg. lib. quarto: Protinus ærii mellis caelestia dona Exsequar. Et Aeneid. Protinus Antæum, & Lucam prima agmina Turni Persequitur. Et: Protinus Orsilocho, & Burem duo maxima Teucrum Corpora. Et: Protinus acrias Phæacum abscedimus arces. ¶ *Protinus*, *inquit*, & *continuē*. Siffenna Hist. lib. primo: Noctē consumpta postero die per incertas vias Eferniā, inde Romam protinus profugerāt. Idem lib. quarto: Castra de Panix conuertit in montes, vt crebro ferculis protinus procedendo, posset intra fines Aelculapiorum peruenire. Tubero Hist. lib. primo: Siquid a parentibus acceptū protinus antiquē memoriæ tradiderunt. Vir. lib. x. Huic frater subit Alcanor, fratremque ruentem Sustentat dextra traicēto missa lacerto: Protinus hasta fugit, seruātque cruenta tenorem. Idem: Mos erat Hesperio in Latio, quem protinus vrbes Albanæ coluere sacrū. Et Aeneid. lib. tertio: Hæc loca vi quondam, & vasta conuulsa ruina (Tantum æui longinqua valet mutare vetustas) Desiluisse ferunt, cum protinus vtraque tellus Vna foret. Et li. octauo: Felix si protinus illum Aequasset nocti ludum, in lucēque tulisset. ¶ *Protinus*, *statim*. Virg. Aeneid. lib. quarto: Protinus ad regem cursum detorquet Hiarbam. ¶ *Protinus*, *longē porro*. Virg. lib. septimo: Cornūque recuruo Tartaream intendit vocem, qua protinus omue Intonuit nemus, & syluæ intonutere profunda. Idem lib. octauo: Nam memini Hesionæ visentem regna fororis Laomedontiadem Priamum Salamina perentē Protinus Arcadiæ gelidos inuisere fineis. ¶ *Protinus*, *valde*. Virg. Bucolicis: En ipse ca-

pellas Protinus æger ago, hanc etiam vix Tityre duco. Vt sit animo & corpore valde æger: aut, si aliud enuntiat, refertur ad illud, vt sit longē, porro ago. At ipsum, *hactenus* [tenus legendum] licet vt præpositionem accipiat, & vt præpositionem variet, tamen maxime finem, terminūmq; designat. Virg. Georg. lib. ij. Hactenus aruorum cultus, & sidera calli. Idem lib. xj. Laterum tenus hispida nanti Frons hominem præfert. Idem lib. ij. Capula tenus abdidit ensem. Idem Georg. lib. iij. Et crurum tenus a mento palearia pendent. Idē Aeneid lib. iij. Et pulcro pectore virgo Pubetenus.

385 ¶ *Parumper*, vt sepe: *interim*, & *paruo tempore*. ¶ *Parumper*, *cito*, & *velociter*. Virg. lib. vj. Pulsūque parumper Corde dolor, tristi gaudet cognomine terra. Ennius Annalium lib. j. Te nunc sancta precor Venus, & genitrix patris nostri, Vt me de cælo visas cognata parumper. Idem eodem: Inde tuetur ibi lupus, femina conspicit amneis. In cæpo celeri passu premens parumper, Coniicit in syluā sese.

R

386 ¶ *Restare*, dicitur *superesse*. Terent. Andria: Restat Chremes, qui mihi exorāus est. M. Tul. de senectute: Nec cum æqualibus solūm, qui pauci admodum restant, sed cū vestra etiam atate. Virg. Aen. lib. ij. Aut quid iā misero mihi denique restat? ¶ *Restare*, *resistere*. Virg. Aen. lib. iij. Hospes: Hoc solum nomen, quoniam de coniuge restat. M. Tul. de finibus bonorum, & malorum: Nullam quærentes voluptatem Stoici restant.

387 ¶ *Religio*, est *deorum cultura*. Vir. Aen. li. vij. Religione patrum multos seruata per annos. ¶ *Religiosus* quoque dies *infames*, vel *infastos* libro vndecimo commentariorū grammaticorum Nigidius appellauit. M. Tul. ad Atticum: Nō maiores nostri funestiores diē esse voluerunt Aliensis pugna, quā vrbs capta, quod hoc malum ex illo. itaque aliter religiosus etiam nunc dies, aliter in vulgus. ¶ *Religio*, *metus*, vel *solicitudo*. Varro *ad Pompeium*, *de iure civili*: Nō sit thesaurus non auro pectus solum, Non demunt animis curas, ac religiones, Persarum montes, non atria diuitis Crassi. Lucretius lib. j. Humana ante oculos foedē cum vita iaceret In terris oppressa graui sub religione. Virg. lib. viij. Iam tum religio pauidos terrebat agrestes Diræ loci. Terent. Andria: Dignus es cum tua religione hac odio. Nodum in scirpo queris. Lucil. lib. xvij. Anno vertente dies tetri, miserī ac religiosi. M. Tul. de offic. lib. ij. Ita est habendum religioni contrarium, nocentem aliquando & nefariū, impiūmq; defendere.

388 ¶ *Rarum*, consuetudine infrequens significat. Virg. Aen. lib. nono: Qua rara est acies, interlucetque corona. M. Tul. de offic. lib. j. Si

ad hoc genus castigandi raro, inuitique veniamus. ¶ *Rarum, electum.* Virg. Georg. libro iij. Hic rarum tamen in dumis olus.

389 ¶ *Ruere, est decipi.* M. Tul. de offic. li. iij. Si hoc non est emptorem pati ruere, & per venditorem in maximam fraudem incurrite. ¶ *Ruere significat cadere.* Virg. Aeneid. lib. ij. Ruit alto à culmine Troia. M. Tul. de supplicis: Quæ cum accidunt, nemo est, qui intelligat ruere illam Remp. ¶ *Ruere, effundi.* Virgilius libro sexto: Vnde ruunt totidem voces responsa Sibyllæ. Idem Georg. lib. iij. Ruit arduus æther. ¶ *Ruere, irruere sine caute- tela.* Virg. lib. x. Quod moriture ruis, maioræq; viribus audes? Lucil. lib. xxx. Ruis hæc, & colligis omnia furtim. ¶ *Ruere, eruere, leuare.* Virgil. lib. xj. Et confusa ruebant Ossa focis. Idem Aeneid. lib. j. Totumque à sedibus imis Vnà eurûsque, notûsque ruunt. ¶ *Ruere, diruere, complanare.* Virg. Geor. lib. primo: Quid dicâ, iactô qui semine cõminus arua Insequitur, cumulosque ruit malè pinguis arena? Terent. Adelphi. Ceteros ruere, agerem, raperem, runderem, & profternerem. ¶ *Ruere, erigere, extollere.* Virg. Georg. lib. ij. Et ruit atram Ad cælum picea crassus caligine nubem. Idem Aeneid. lib. secundo: Vertitur interea cælum, & ruit oceano nox. ¶ *Ruere, diuidere.* Virgilius Aeneid. lib. j. Et spumas falis ære ruebant.

390 ¶ *Rigidum, frigidum.* Virg. Georg. lib. ij. Tellurem borea rigidam spirante moueri. ¶ *Rigidum, erectum.* Virg. Bucolicis: Tunc rigidas nutare cacumina quercus. Idem Geor. lib. primo: Et curuæ rigidum falces formantur in ensẽ. ¶ *Rigidum, durum.* Virg. Georg. lib. ij. Vestesque rigescunt Induta, cæduntq; securibus humida vina.

391 ¶ *Relatum, dicitur perlatum, dictum.* M. Tul. ad Cæsarem iuniorem lib. j. Sed hæc videbimus, cum legati responsa retulerint. ¶ *Relatû, conuersum.* Virgil. lib. ix. Multa dies, variûsque labor mutabilis æui Rettulit in melius.

392 ¶ *Reddere, reponere.* Plautus Mustel. Tepestas venit, confingit tegulas, imbricæque. ibi dominus indiligens reddere alias neult. ¶ *Reddere, dicitur acceptum restituere.* Terent. Phorm. Si quid quis reddit, magna habenda est gratia. ¶ *Reddere, facere.* Lucil. lib. xxix. Plures excutit, teclaque & testudines reddit. ¶ *Reddere, aduehi.* Virg. Aen. vi. Redditur his primum terris. ¶ *Reddere, exponere, & dare.* Plaut. Aulul. Tibi ego rationem reddam stimulorum leges?

393 ¶ *Remi, sunt nauales pedes, sicuti plerûque remus remigis.* Virg. v. Quâ deinde Cloâthus Consequitur melior remis, sed pondere pinus Tarda tenet.

394 ¶ *Referre, recensere.* Virg. Bucol. Cogere

donec oues stabulis, numerûq; referre Iussit. ¶ *Referre, adscribere.* Var. Eumen. Forêses discernunt, vt existimatio nomẽ meũ in sanorũ numerum referat. ¶ *Referre, perferre, indicare.* Virg. Aen. lib. ij. Referes ergo hæc, & nuntius ibis Pelidæ genitori. Lucil. li. xxvj. Quod is intelligebat posse haud paucos retuli. ¶ *Referre, ostendere.* Lucr. li. j. Vnde refer nobis victor quid possit oriri, Quid nequeat. ¶ *Referre, reuocare.* Virg. li. xj. Ille pedẽ referẽs, & inutilis, inque ligatus Cedebat. M. Tul. de signis: Cũ iã satis perspexisse videretur, tollere incipiunt, vt referret. Idẽ de offi. li. ij. Vt eò, vnde digressa est, referat. Plau. A. fin. Quo magis te in altũ capellis, astus te in portum refert. ¶ *Referre, reddere.* Virg. viij. O mihi præteritos referat si Iuppiter annos, Qualis eram. Lucil. lib. xxix. Quod te intromisi, gratiam referat mihi.

395 ¶ *Rimari, dicitur scrutari, quarere.* Virg. lib. xj. Et parteis rimatur apertas. Idẽ lib. vij. Quod cuiq; repertũ Rimati telũ ira facit. Paucui. Atalata: Cũ incultos peruestigans intrinmate sinus. Acc. Hione: Aut itagnorũ humorẽ rimaretur loca. Var. lege Menia: Admirantes quod sereno lumine tonuisset oculis cæli rimari plagas. ¶ *Rimari, expleri.* Virg. li. vj. Rimaturque oculis, habitatq; sub alto Pectore. ¶ *Rimari, inhabitare.* Virg. Georg. lib. j. Dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri.

396 ¶ *Rumpere, significatiã habet manifestã.* Virg. vij. Rûpimus inuitẽ tua vincula, vt plerûque. ¶ *Rûpere, defatigare.* Terent. Hecyr. Vt me ambulãdo rumperet. Afran. Epist. Ego misera risi clãdestino rûperet. Lucil. lib. xxx. Quæ quodã populi oris aures pectora rûpit. Idẽ lib. xxvij. Cõtẽptũ cum me ruperim, summa omnia fecerim. ¶ *Rûpere, discere.* Virg. Buc. Frigidũ in pratis cãtãdo rûpitur anguis. ¶ *Rûpere, reuerti proferre, diu tacita dicere.* Vir. li. x. Quid me alta silentia cogis Rûpere? Ter. Eunuc. Iã me rûpere hoc mihi licet gaudiũ. ¶ *Rumpere, introire.* Idẽ eadẽ. Cessio huc intrõ rumpere?

397 ¶ *Rogare, postere.* Luc. li. xxvj. Ferri tãtũ si roget me, non de, quãtũ auri petit, si se cupit, & si quoq; à me, quẽ roget nõ impetret. Plau. A. fin. Spectãdũ ne cui annulũ det, neq; roget. ¶ *Rogare, dicitur deprecari, postere.* Tul. Verr. in diuinatione: Rogare & orate ne eos supplices aspernaret. Virg. Aen. j. Litũsque rogamus. Innoctũ. ¶ *Rogare, quarere, seiscitari.* M. Tull. ad Cæsare iuniore li. j. Roga ipsum quẽadmodũ ego eũ Arimini acceperim. Ter. Andr. Accedo ad pedissequas, Quæ sit rogo. ¶ *Rogare, instituire.* M. Tul. Philipp. li. ij. Ego ad eã belli ciuili causam attuli, ego leges perniciosas rogauit. Lucil. lib. xxvij. Consilium patriæ, legũque oriundus rogator.

398 ¶ *Remissum, latum.* Mar. Tull. de Orator. Quis vnquam leges præter hunc tragicas pœnã

pende comicè, tristes remissè? ¶ Remissum, significat concessum. Virgilius lib. x. Manibus, & cineri, si qua est ea cura, remitto. ¶ Remissum, missum. Lucil. lib. xxix. Cohibet domi mæstus se Albinus: repudium quod filia remisit. ¶ Remittere, delectare. M. Tul. Hortens. Quæro enim non quibus intendam animum rebus, sed quibus relaxem, ac remittam. Idè de se recte: Sed tamen est lenis sermo quietus ac remissus.

399 ¶ Recipere, promittere, polliceri. Varro Bimargo: Ebrius est Marce, ad vases enim Homeri ruminari incipis, cum ad eos scripturum te scio receperis. ¶ Recipere, exstinguere, prosternere. Virgilius lib. ix. Pectore in aduerso totum cui cominus ensē condidit assurgenti, & multa morte recepit. ¶ Recipere, dictum est datum accipere. ¶ Recipere, accipere. M. Tul. de offic. lib. iij. Cysillum quandā suadentem, vt in vrbe manerent, Xerxēque reciperent, lapidibus obruerunt. Varro Meleagris: Quem idcirco terra non cepit, & cælum recepit. ¶ Recipere, reuocare. Lucil. lib. 29. Primum ex aduorlo, si quod est cenaculum, quod recipiat te. Virg. Æneid. lib. ij. Sic ore effata recepit Ad sese. M. Tul. de offic. libro iij. Qui cum ad diem se recepisset, admiratus eorum fidem tyrannus. ¶ Recipere, exceptum facere. Plaut. Trinum. Vbi nunc adolecēs habet Posticulum, hoc recepit cum ædeis venderet. Cic. de Orat. lib. ij. Sed dicis te, cum ædes venderes, ne in rutis quidem, & cælis solum tibi paternum recepisse.

400 ¶ Redundare, redire. ¶ Redundare, abundare, superesse. Lucil. lib. xxviii. Primò redundat aurum, & thesauri patent. M. Tul. de offic. lib. iij. Nunc fugientes conspectum sceletorum, quibus omnia redundant. Et Hortens. Tum intelligas, quam illud non sit necessarium, quod redundat.

401 ¶ Redire, manifestam habet significantiam. Terent. Andria: Redeo inde iratus, atque regrè ferens. ¶ Redire, referri, reuocari. Lucil. lib. xxvij. Si tamen non ad te hoc rediuit, hoc carebis commodo. Virg. Geor. lib. ij. Redir agricolis labor actus in orbem.

402 ¶ Rursus, significat iterum. Virg. Æneid. lib. ij. Rursus in arma feror. ¶ Rursus, retro. Virgilius Geor. lib. iij. Rursus cura patrum cadere. Varro Andab. Mortales multi rursus, ac prorsus meant. Ennius Andromeda: Rursus prorsus reciprocet fluctus feram.

403 ¶ Rumor, vt plerūque, opinio est. Sallust. Histor. lib. ij. Ad hæc rumoribus aduersa in prauitatem, secunda in casum, fortunam in temeritatem declinando corrumpebāt. ¶ Rumor, fauor, auxiliatio. Virg. lib. viij. Ergo iter inceptum peragunt rumore secundo. id est, prospero fauore, & auxilio fluminis. Fenestella Annal. lib. xxij. Itaque vt magistratum tri-

buni inierunt. C. Catò turbulētus adolecēs, & audax, nec imparatus ad dicendum, initionibus assiduis inuideat, & Ptolemæo, qui iam profectus ex vrbe erat, & P. Lentulo consuli parenti iam iter cogitare, secundo quidem populi rumore cepit. Ennius Annal. li. vij. Legio reditu rumore ruinas Mox auferre domos populi rumore secundo.

S

10 404 ¶ Sublatum, susceptum. Virg. libro ix. Troiæque labores Sablatum erudit. ¶ Sublatum, dicimus remotum. Virg. lib. xij. Sine hæc aut mollia fatu Sublatis aperire dolis. M. Tullius Philip. lib. j. Non modò regno, sed etiam regni timore sublato. Lucil. lib. 30. Sublatus pudor omnis, licentia fœnus referatur. M. Tul. de offic. lib. iij. Sustulit quos obflare intelligebat. ¶ Sublatum, erectum. Virg. libro v. Sublatæque procul dextra connixa corruscat. Terent. Heeyra: Quia vobis paululū accessit pecunia, sublatis animi sunt. Lucil. li. xxx. Hic vt muscipula tenta, atque vt scorpiæ cauda sublata. M. Tul. Hort. Eloquentiam tueri, quam tu in cælum Hortens, credo, vt ipse cum ea simul ascendetis, sustulisses.

405 ¶ Sufficit, significat consuetudine sat est. Virg. Æn. xij. Idq; dudum dum terga dabant pallantia Teucris Sufficiat. ¶ Sufficit, subministrat. Virg. Æn. libro ij. Ipse pater Danaï animos, viresq; secundas Sufficit. ¶ Sufficit, durat. Virg. lib. v. Nec nos obniti contra, nec tendere tantum Sufficimus. Idem ix. Nec sufficit vmbro ictibus. ¶ Sufficere, ab iniiciendo. M. Tul. Hortens. Vt ij, qui conuiuij purpuram tuo sufficiunt, prius sanè medicamentis quibuldā.

406 ¶ Suspensum, placidū, silens. Terent. Phor. Hæc vbi ego audiui, ad fores Suspenso gradu placidè ire perrexi. ¶ Suspensum, dicitur altè ligatum. M. Tul. in Verrem, Caput obnubito, arbori infelici suspendito. Virg. lib. v. Quo tendit ferrum malo suspendit ab alto. ¶ Suspensum, sollicitum. Virg. Æneid. lib. ij. Suspensi Buripylum scitarum oracula Phœbi Mittimus. M. Tul. Philip. vij. Aberrat à sententia, suspensus à curis maioribus.

407 ¶ Species, dicitur effigies, facies. Liu. Aegist. Iam ne oculis specie lata viri optabili. ¶ Species, factum, spectaculum. Virg. Æneid. lib. ij. Non tulit hanc speciem furiosa mente Coræbus. ¶ Species, imago. Cic. de offic. lib. iij. Tum scitis quia is bonum iudicet quod honestum, quæ autem huic repugnent specie quadam utilitatis. ¶ Species, pulchritudo. Varr. Eumen. Quæ casta atas, quæ vestis adolescentium, Quæ generis species.

408 ¶ Segne, tardum. Virg. Geor. iij. En age segnes Rumpere moras. Et segne dissimile. Virg. Æn. iij. Haud illo segnior ibat Aeneas.

60 409 ¶ Saltus, consuetudine à saliendo di-

citur. Virg. viij. Tum demum saltu præceps,
fese omnibus armis In fluuium dedit. ¶ Sal-
tus, *campi spatium*. Virg. Georg. lib. iij. Saltibus
in vacuis pascit, & plena secundū Flumina.

410. ¶ *Subiicere*, est *subitus iacere*, *supponere*.
Virg. Geor. l. iij. Et ramea costis Subiiciunt
fragmenta Et libro xj. Caudamque remul-
cens, Subiecit pautantem vtero. M. Tul. Phi-
lip. lib. ij. Cervicisque suas ei subiecit securi,
qui multi minoribus in peccatis occiderunt.

10 411. ¶ *Servare*, *liberare*. Virg. Aeneid. lib. iij.

Servatum ex vndis Strophadum me littora
primum Accipiunt. ¶ *Servare*, dicitur *custodi-
re, tueri*. Virg. Aeneid. lib. ij. Servate domum,
servate nepotem. Idem libro nono: Sola do-
mum, & tantas servabit filia sedes. ¶ *Servare*,
solicite, & *suspiciosè observare*. Lucil. lib. xxx.

Quid servas, quò eam, quid agam? quid id
artiner ad te? Plautus Asinar. Tuus sermo ser-
uet, Veneri an eas det, an viro. Virg. Georg.
lib. j. Hoc metuens caeli menses, & sidera ser-
ua, quod est Menādri: *ἐπιπὼ τὸν ἄλιον τὰ τ' ἀστέρα*.
¶ *Servare*, *inhabitare*, *possidere*. Virg. Geor. iij.
Centum quæ sylvas, centum quæ flumina
servant. Idem: Immanem ante pedes hydrū
moritura puella Servantem ripas. ¶ *Servare*,
tenerè. Virg. lib. vij. Curuam servans sub ima-
gine falcem.

412. ¶ *Supremum*, significat *extremum*. Virg.
lib. xj. Qui supremum comitentur honorem.
¶ *Supremum*, *sursum*, *altum*. Virg. Geor. lib. iij.
Clamore supremos Implerunt montes. Te-
rent Adelph. Proh supreme Iupiter. Plautus
Amphit. Vt Iouis supremi vultis hosteis pacē
expectam.

413. ¶ *Sæuum*, *iratum*. Vir. Aeneid. libro j. Et
sæuum ambobus Achillem. ¶ *Sæuum*, dicitur
immitte. Vir. Aeneid. lib. j. Sævæ memorem Iu-
nonis ob iram. Lucillius lib. xxx. Et sævo ac-
daro in bello multo optimus hostis. Idem li-
bro xxvj. Quod quæ te in tranquillum ex se-
uis transfer tempestatibus. ¶ *Sæuum*, *forte*.
Virg. Aeneid. j. Sævus vbi Acacida telo iacet
Hector. ¶ *Sæuum*, *potens*. Idem eodem: Non
illi imperium pelagi, sævūque tridentem,
Sed mihi forte datum. ¶ *Sæuum*, *durum*. Virg.
lib. v. Cūm sævo scopulo multa vix arte re-
uulsus. Lucil. lib. xxx. Idque tuis factis sævis,
& tristibus dictis.

414. ¶ *Superare*, est *vincere*. Terent. Eunu-
cho: Superat ipsam Thaidem. Virgil. Bucol.
Quid si idem certet Phœbum superare ca-
nendo? Superare, *abundare*. Virg. Georg. lib. j.
Si superant fetus, pariter frumenta sequen-
tur. ¶ *Superare*, *vincere*, *superesse*. Virg. Aeneid. li.

ij. Quid puer Aescanius, superatne, & vescitur
aura? Idem ij. Satis vna superq; Vidimus ex-
cidia, & captæ superavimus vrbi. ¶ *Superare*,
superesse. Virg. Georg. iij. Præterea superat gre-
gibus cūm læta iuventus. ¶ *Superare*, *ascende-
re*. Idem eodem: Superant montes, & flumina
tranant. Et: Grauido superant vix vberè li-
men. ¶ *Superare*, *occidere*. Virg. Aeneid. j. Clam
ferro incautum superat.

10 415. ¶ *Stratum*, significat *iacens*. Virg. Geor.
iij. Sternunt se somno diuerso in litor epho-
cæ. ¶ *Stratum*, *deiectum*. Virg. lib. x. Sternitur
infelix Acton. Idem Bucol. Strata iacent pas-
sim sua quæque sub arbore poma. ¶ *Stratum*,
placatum, *lenitum*. Virg. Buc. Omne tibi strati
filet equor. ¶ *Stratum*, *tectum*. Virg. Georg. iij.
Multorum stipula, filicūmque manipis Ster-
nere subter. Et Aeneid. viij. Sternitur omne
solum telis. ¶ *Stratum*, *compositum*, *extructum*.

20 Virg. Aen. j. Miratur portas, strepitūque, &
strata viarum.

416. ¶ *Secundum*, est *numero*, aut *ordine secun-
dum*. ¶ *Secundum*, *iuxta*. Virg. Geor. li. iij. Sal-
tibus in vacuis pascunt, & plena secundum
Flumina. ¶ *Secundum*, *prosperum*. Vir. lib. x. Et
servare modum rebus sublata secundis. M.
Tul. de offic. lib. j. Sic homines secundis re-
bus effrenatos. Terent. *εὐτυχία*. Sic mihi se-
cundæ res de amore meo essent. M. Tul. ad
Cæsarem iuniorem lib. ij. Scriptum erat e-
questre prælium valde secundum, in his po-
tius aduersum. ¶ *Secundum*, *lene*, *placidum*.
Vir. Georg. li. iij. Merisusque secundo defluit
amni.

417. ¶ *Summissum*, significat *humile*. M. T.
de officiis libro j. Neque summissum & abie-
ctum, neque sese efferentem. Vir. Aeneid. lib.
iij. Summissi petimus terram, & vox fertur
ad aureis. ¶ *Summittere*, *subdere*, *supponere*. Lu-
cil. lib. xxvij. Summittas alios si quos possis
censeas. ¶ *Summittere*, *demittere*. Virg. Bucol.
Pascite vt ante boues pueri, summittite tau-
ros. Idem Geor. lib. iij. Tu modò quos in spē
statuis summittere gentis.

418. ¶ *Seuerum*, *triste*. Var. Eumen. Tertia
pœnarū Infamia, stans nexa in vulgi pecto-
re, fluctuati intōsa coma, sordido vestitu, o-
re severo. ¶ *Seuerū*, *grauè*, *ensorium*. Vir. li. vij.
Romulidis, Tatiōque leni, Curibūque seue-
ris. ¶ *Seuerum*, *asperum*, *trucem*. M. Tul. Hortē-
sio: Aliud ex syluis seuerum, & triste. Virg. li.
vij. Qui retrica horrenteis rupes, montēmq;
seuerum. ¶ *Seuerum*, *sævum*, *implacidum*, *vita-
bile*. Virgilius Geor. libro iij. Invidia infelix
furiis, annēmq; seuerum Cocyti mutuēt.
M. Tullius de officiis libro iij. Et, qui peri-
dulgens in patrem, idem acerbè seuerus in
filium.

419. ¶ *Soluere*, vsu significat *enodare*. Virg.
vii. Soluite crinales vittas, capite orgia mecu.
¶ *Soluere*,

¶ Soluere, *debitū reddere*. Sallust. Catil. bello: Argentū are solutum est. M. Tul. in Verrem diuinatione: Pro quo frumento pecunia omnis soluta non est. ¶ Soluere, *dimittere*. Virgilius Georg. ij. Solue mares, mitte in Veneream pecuaria primus. ¶ Soluere, *à curis liberam esse*. Virgilius Georg. ij. Risūque soluto. Idem Æneid. i. Soluite corde metum Teucri. ¶ Soluere, *contemnerē, despicerē*. Virgil. Æneid. iij. Soluique pudorem. ¶ Soluere, *excipere*. Idem lib. x. Nec populos soluo.

420 ¶ *Superbum, arrogans, truculentum, asperum*. Virgil. Æneid. lib. ij. Stirpis Achilleæ, factus, iuuenemque superbum. Idem lib. x. Te Turne superbum Cæde noua quærens. ¶ Superbum, *uitabile*. Virgilius lib. vij. Foribusq; affixa superbis Ora virūm tristi pendebant pallida tabo. ¶ Superbum, *elatum, altum*. Virgilius Georg. lib. ij. Et gressus glomerare superbos. Idem vij. Atina potens, Tybātque superbum. ¶ Superbum, *ornatum*. Virg. Æneid. lib. ij. Barbarico postes auro, spoliisque superbi Procubuerē. ¶ Superbum, *opulentum*. Virgil. ix. Simul enī superbum Ramnetem aggreditur, qui fortē tapetibus altis Extructus. ¶ Superbum, *iniquum*. Virg. lib. ix. Quos illi bello profugos egere superbo.

421 ¶ *Stare, consistere* omnium consensu dicitur. Virgilius libro tertio: Stare locō nescit. Plautus Amphit. Ita statim stant ad signa omnes. ¶ *Stare*, iterum *honore* significat. Titinius Veliterna: Atque illud ante patrum comeder, fundi stabunt sentibus. Cæcilius Syracusis: Hic amet, familia fame pereant, ager autem ster sentibus. Virgil. Æneid. libro xij. Iam puluere cælum Stare vider. ¶ *Stare*, *erigi, prominere*. Lucil. libro xxix. Hic corpus solidum inuenies, hic stare papillas Pectore marmoreo. ¶ *Stare, fidem habere*. M. Tul. de offi. libro ij. Facere promissa, stare conuentis, reddere deposita. ¶ *Stare, valere, & consistere, & fixum esse*. Varr. Flextabulis, *adē ēna, xij. v.* Atque si addam quanta misericordia mea heredibus meis stet, quod miseris subleuauerim. Virgilius libro x. Stat sua cuique dies. Idem libro ij. Stat casus renouare omnes. ¶ *Stat etiam plenum est*. Lucil. Satyrarum lib. v. Interea stat sentibus pectus. Virg. Bucolic. Stant & iuniperi, & castaneæ hirsutæ. Varrō Eumenidibus: Denique avarus, Quis sanus? cui si stet terra, & traditus orbis, Furando tamen, ac morbo stimulatū eodem, Ex sese ipse aliquid querat, cogatque peculi. Sifenna lib. ix. Cælum caligine stat.

422 ¶ *Spissum, densum* dicimus. Virgilius Georgic. ij. Sin in sua posse negabunt Ire loca, & scrobibus superabit terra repletis Spissus ager. Cicero de Oratore libro ij. Et principia tardā sunt, & exipus tamen spissi, & producti esse debent. ¶ *Spissum* significat

tardē. Cæcilius Dardano: Nihil ego spei credo, omneis res spissas facit. Titinnius Gemina: Longus sermo habet, reuertetur spissa. Afranius Incendio: Itaque spissum videtur fieri, non possunt domi meum Virum expectare, quem mihi studeo iam dudum dari. Idem Matertera: Quod defessa expectando domi sedi, quod spisso venire visum est mani mihi. Plautus Pœnulo: Eheu quos ego habui ariolos haruspices, Qui si quid boni promittunt, pro spisso venit. Id quod mali promittunt presentaneum est. Næuius Gymnast. At enim tu nimis spisse, atque tardē incendis. Turpillius Caneph. Ita est, verum haud facile est venire illi, vbi spissa est sapientia. Spissum est iter adipisci aut posse, nisi cum magna miseria. Varro Mysteris: Nascimur enim spissius, quàm emorimur. Vix duo homines decem mensibus edolatum vnum reddunt puerum: contra vna pestilentia, hostica acies puncto temporis immanis acetuos facit. Ex libro tertio: *est spissum, est spissitas*: Et ne erraremus, estropas esse multas, omnino tutum esse, sed spissum iter. Pacuius Hermiona: Habet hoc lenectus in se, cum pigra est ipsa, vt spissa omnia videantur confieri.

423 ¶ *Statim, mox* dicitur. Cicero Verrinis: Statim Meisanam litteras dedit, vt Telestinus ad se continuō veniret. ¶ *Statim* producta prima syllaba à stando *perseueranter*, & *equaliter* significat. Terentius Phorm. Bina talenta capiebam statim. Plautus Amphit. Nec recedit loco, quin statim rem gerat. Idem eadem: Ita statim stant signa omnia. Ennius Aiace: Quis est cum Achuis gesserunt statim. Afranius Augure: Quanquam non istis exercere in locis hic noster delaborat cum puer statim.

424 ¶ *Superstites*, dicimus qui *super sunt* mortuis. ¶ *Superstites* veteres posuerunt *incolumes*. Terentius Andria: Deos quæso vt sit superstes. Plautus Asinaria: Sicuti tuum vis vnicum gnatum tuæ superesse vitæ sospitem, & superstitem. Virgilius libro x. Liceat superesse nepotem. Accius Alcmæone: Suos deseruit liberos, superstites sunt.

425 ¶ *Spurcum, seuum, vel sanguinarium*. Afranius Diuort. Mulier nouerca nomen huc adde impium, Spurea gremio vestigia haud dici potest. Lucillius Satyrarum libro quarto: Eterninus fuit Flacco ore, vna equidem Samnis Spurco homo, vita illa dignus locoque, Cum Pacidiano componitur, optimus multo Post homines natos gladiator qui fuit vnus. Afranius Fratriis: Commemorabo, ostendam illius facta, & spurca improbi. Idem Diuortio: O dignum facinus adolescentis optimas Bene conuenientes, concordēs eum vires: Repente viduas faciat, spur-

citia patris. Varro lib. xx. rerum humanarū: Ne quis lectorem spurcum, hominem libe-
rum prehendere iussisse velit. § Spurcum, ve-
hemens, asperum. M. Tul. ad Cæsarem iunio-
rem libro ij. Cū iter facerem, elaternam
tempestate spurcissima. Varro Eumenidib.
Nunc de te, inquit, meliusculam spem ha-
beo, qui rem spurcissimam gustare nolue-
rim. § Spurcum, significat obscenū, impurū,
lutulentū. Plautus Afinaria, Tot noctes red-
dat spurcas, quot puras habuerit. Pompon.
Prosti. Quæ pedibus nubere poterant, equi-
tes sperat spurcæ. § Spureum, etiam fatidū.
Plautus Menæch. Nec isto loco spurcatus na-
sum odore inlutibili. Lucretius lib. vj. Dein-
de videre licet, quā multæ homini res A-
critter infestāt sensus, spurcæque, graueſque.
Idem eodem: At contrā nobis cœnum re-
terrima cū sit Spurcicies. Lucil. lib. xi. Præ-
tor noster adhuc, quā spurcus est ore, quod
omnis Extra castra, vt stercus, foras eiecit ad
vnum. Idem lib. xxvij. Quæque aspectu sunt
spurca & odore.

426 § Siccum, dicitur aridum, & sine humo-
re. Virgilius libro v. Summa perit icopuli, sic-
cæque in rupe resedit. § Siccum, exercitum. Lu-
cillus libro xxvj. Cum stadio in gymnasio in
duplici corpus siccaſsem pila. § Siccum dicitur
& sobrium, inauditū. Plautus Afinar. Sic-
cum, frugi, continentem, amantem vxoris
maximè. Idem Pseudulo: Vno modò cupi-
dæ estis: ego vos, vestrōſque adeo pantices
madefactis, cū ego sim hic siccus. Cicero
Academic. lib. ij. Alius adultis, alius senibus,
alius agris, alius siccis, alius vinolentis. Varr.
Cato, vel de liberis educandis: Persæ propter
exercitationes puertiles modicas, eam sunt
consequuti corporis siccitatem, vt neque
spuerent, neque emungerentur, sufflatōve
corpore essent. § Siccum, firmum. M. Tullius
de senectute: Nullo imbri, nullo frigore ad-
duci, vt capite aperto sit summam esse in eo
corporis siccitatem.

427 § Seges, est frumenti fructus. Virgilius
Æneid. ij. In segetem veluti cū flamma
furentibus austris. § Segetem, terram. M. Tul.
Hortensio: Vt enim segetes agricolæ subi-
gunt aratris multo antè, quā serant. § Se-
getem etiam ipsam terram dicimus. Virgilius
Georg. iij. Nec pecori opportuna seges, nec
commoda Baccho. Idem Æneid. lib. iij. Are-
bant herbæ, & victum seges ægra negabat.
Plautus Aulularia: Tibi ego rationem red-
dam stimulorum seges? id est, in qua stimuli
eripi possunt. Accius Oenom. Ferte ante au-
roram radiorum ardentem indicem cum so-
mno in segetem agrestis cornuto scient, vt
rorulentas terras, ferro fidas proſcindant gle-
bas, quæ aruo ex molli excitēt. Idē Androm.
Quod beneficium haud sterili in segete rex

te obesse intelligis? Lucil. Satyr. lib. vij. Solam
auram aduersam segetē immutasse, statim-
que. Varro ἀμμος ματρη εἰς, ἀπὲς οὐραγ, υἱεύς: Ete-
nim quibus leges præbeat domum, escam,
portionem, quid desideremus?

428 § Sumere, est accipere, tollere. Virgilius
libro v. Sume pater. Sallust. Ingurthæ bello:
Epistolam super caput in puluino temere
positam sumit. M. Tul. de signis: Iste vnum-
quodque vas sumere in manus, laudare, mi-
rari. Lucillus lib. xxvij. Omnia viscatis ma-
nibus leget, omnia sumet, Crede mihi presse
auferet omnis. Et Plautus Aulularia: Non e-
quidem ego qua voluptate sumpsi, neque te-
rīgi § Sumere, suscipere. Lucil. lib. xxvj. Hunc
laborem sumas, laudem qui tibi, ac fructum
ferat. Cicero de finibus bonorum & malo-
rum lib. ij. Verū hoc loco sumo de verbis
his eandem vim voluptatis. § Sumere etiam
significat eligere. Lucil. Satyr. libr. iij. Et spa-
tium curādo corpori honestum Sumemus.
Plautus Aulular. Syluani lucus extra murum
est auis, Creber salictis oppletus, ibi sumam
locum. Lucillus Satyrarum lib. x. Honorum
est Iudicium crassis, vt nos describimus antè
Hoc est, quid sumam, quid non, in quoque
locemus. Et lib. xix. Sume diem, qui est visus
tibi pulcherrimus vnus. Sallustius Ingurthæ
bello: Scilicet, vt in tāta te ignarus omnium
trepidat, festinet, sumat aliquem ex populo
monitorem officij sui. M. Tullius Hortensio:
Quare velim dari mihi Luculle iubeas indi-
cem tragicorum, vt sumam, qui fortè mihi
desunt. § Sumere, conducere. M. Tul. de offic.
lib. iij. Quoad enim peruentum est eò, quò
sumpta vis est, non domini nauis, sed nau-
gantium.

429 § Sufferre, est sustinere. Virgil. Æneid.
lib. ij. Nec claustra, nec ipsi Custodes sufferre
valent. Accius Myrmdonibus: Ego me non
peccasse planè ostendam, aut pœnas sufferā.
§ Sufferre, significat dedere, vel supponere. Plau-
tus Casina: Intro ad vxorē meam, sufferā-
que meum tergum ob iniuriam. Idem Pœnu-
lo: Vt enim, vbi mihi vapulandum sit, tu co-
rium sufferas. Accius Nyctegresia: At ego il-
lum eripiam, aut illi pœnam sufferam. Afran.
Prodigo: Nam me pudet, vbi meum loquitur
Numerius, aliquid suffero, Græcè irridet
me ilico.

430 § Surgere, crescere, augere. Virgil. Geor.
lib. i. Quæ sine nec potuerit seri, nec surgere
messes. Idem Æneid. lib. iij. Ascantium sur-
gentem, & spes hæredis Iuli Respice. § Sur-
gere, erigi. Sallustius Histor. libr. v. Sella sur-
gere, caput aperire solitum. Terentius Adel-
phis: Vt triduo hoc perpetuo prorsum è le-
cto nequeat surgere. Virgilius libro octauo:
Surget & ætherij spectans orientia solis Lu-
mina.

431 ¶ *Sacrum*, est *sacratum* vel *religiosum*. Vir. lib. vi. Cererique *sacrum* Polybetem. Et lib. vij. Sceptumque, *sacerque* tias. ¶ *Sacrum* etiam *sceleratum*, & *detestabile*, ita & *consecratum*. Afranius Fratrii: O *sacrum* scurram & malum. Plautus Pœnulo: Venditque has omnes, & nutricem, & virgines Præsenti argento homini, (si leno est homo) Quantum hominum terra sustinet, *sacer*rimo. Virg. Æneidos lib. iij. *Auri* facta *fames*. Lucillius Satyrarum lib. xv. Adde istos *sacer* illoto colfo fax syrofenix, *Quid* *facere* est solitus. Turpilii Demetrio: Sed etiamne *irrides* me *peffime*, ac *sacer*rimo? Idem Lindia: Ab hinc *triēnium* *sacer*rumum *domicilium* hoc quidem contulit leno. Varro Lege Mænia: *Signata* *sacra* esse *desierunt*, posteaquam homines sunt facti.

432 ¶ *Saucij*, dicuntur proprie *vulnerati*, non *mæsti*, sicuti vult *consuetudo*. Acc. Phœnissis: Vbi nunc *vestra* *mœnia* Omnes *saucios* *conuulsi*, vt *curentur* *diligenti*us. Turpil. Epiclero: *Patrocinantem* vbi *factum* *audierit* *saucius*. Sallustius Hist. lib. secundo: *Auidisque* ita, *promptisque* *ducibus*, vt *Metellus* *ictu* *tragulæ* *sauciaretur*. Virg. Æneid. lib. ij. *Qualis* *mugitus* *fugit* *cum* *saucius* *arā* *Taurus*. Idem libro septimo: *Saucius* at *quadrupes* *nota* *intra* *tecta* *refugit*. Varro de *vita* *populi* *Romani* libro iij. Itaque *multis* *ciui-*
bus *ex* *utraque* *parte* *saucis*, *multis* *occisis* *fugatur*.

433 ¶ *Supplicium*, dicebatur *dammatio*, vel *pœna*. Virg. Æneid. libro quarto: *Mediis* (si *quid* *pia* *numina* *possunt*) *Supplicia* *hausurū* *scopulis*. ¶ *Supplicium* *rursum* *supplicatio*. Sal. Catilina bello: *In* *supplicis* *deorum* *magnifici*. Ac. Epigonis: *Nunc* *pergamus*, *supplicis* *placans* *coelitem* *aras* *expleam*. Afran. Fratribus: *Nullam* *profecto* *accessi* *ad* *arā*, *quin* *deos* *supplicis*, *sumptu* *vatis*, *donis*, *precibus*, *plorās*, *obsecrās* *ne* *quicquā* *defatigarē*.

434 ¶ *Samium*, est *testem*. Lucil. Satyr. lib. xiiij. Et non *pauper* vt *Samio*, *curtoque* *catino*. M. Tul. de *Repub.* lib. vi. *Læli* *quā* *omnes* *habemus* *in* *manibus*, *quā* *si* *imperia* *pontificum* *diis* *immortalibus* *gratia* *sine* *famio*, *quæ* *vt* *his* *scribit* *capedines*. ¶ *Samium* *rursum* *acutus*, *vnde* & *famiare* *dicimus* *acutere*, *quod* *in* *Samo* *hoc* *genus* *artis* *polleat*. Lucil. Satyrarum libro viij. *Hanc* *vbi* *vult* *malè* *habere*, *vleisci* *procellæ* *eius* *testam* *famit* *homo* *famiarum*. *Ibi* *an* *vno* *telo* *inquirit*, *præcessit* *caulem* *testis*, *quæ* *vna* *amputat* *ambo*.

435 ¶ *Spernere*, *fastidire*. Virgilius Æneidos libro ij. *Comitemne* *fororem* *Spreuisti* *moriens*? Terentius Andria: *Quot* *modis* *contemptus*, *spreus*, *facta*, *transacta* *om-*

nia. ¶ *Spernere* *rursum*, *segregare*. Ennius Hectoris Lytris: *Melius* *est* *virtute* *ius*. *nam* *sæpe* *virtute* *malinanciscuntur* *ius*, *atque* *æquum*, *se* *à* *malis* *sperni* *procul*.

436 ¶ *Subducere*, *supputare*. Teren. Adelph. *Nunquam* *ita* *quisquam* *bene* *subducta* *ratione* *ad* *vitam* *fuit*. Lucil. li. xxix. *Eodem* *vno* *hi* *modo* *rationes* *subducent* *suas*. M. Tul. Hortensio: *Nisi* *etiam* *sine* *ea* *cogitatione* *incundis*, *subducendis* *que* *rationibus*. Idem de *finibus* *bonorum* & *malorum*: *Qui* *autè* *esse* *potest*, *nisi* *te* *amore* *præcepit*, *quod* *non* *subducta* *utilitatis* *ratione* *effici* *solet*? ¶ *Subducere* *est* *furipere*. Turpilii Lindia: *Ego* *interim* *in* *turba* *foras* *subduxi* *cum* *hac* *me*. Virgilius Bucol. Et *succus* *pecori*, & *lac* *subducitur* *agnis*. Terentius Eunuchio: *Vbi* *primùm* *potuerit*, *se* *illi* *subducet* *scio*. Lucilii libro xxx. *Neu* *quis* *te* *ignoret* *famulis* *subducere*. M. Tul. Hortensio: *Ancium* *videat* *me* & *meos* *comites*, *fortitudinem*, *magnitudinem* *animi*, *patientiam*, *constantiam*, *granitatem*, *fidem*, *ipsa* *se* *subducatur*. ¶ *Subducere* *etiam* *sursum* *ducere*, *lenare*. Turpilii Paraterusa: *Cum* *antehac* *videbam* *stare* *tristes*, *turbido* *vultu*, *subductis* *cum* *superciliis* *senes*. Varro ὁ ὄρον ἢ λοιπὸς τὸ πῦμα, ἀλλὰ γὰρ ἀμύκοπιων. *Ego* *vnus* *scilicet* *antiquorum* *hominum* *subductis* *superciliis* *dicam* *ταπείων* *συνέγων*. Sallustius Iugurthæ bello: *Dein* *cunctos* *pleno* *gradu* *in* *collem* *subducit*. Virg. Bucolicis: *Quæ* *se* *subducere* *colles* *Incipiunt*. M. Tul. de *officiis* libro tertio: *Huic* *ille* *classe* *Lacedæmoniorum*, *quæ* *subducta* *esset* *ad* *Cythæum* *clam* *incendi* *posse*. Plaut. Aulul. *Vt* *in* *puteo* *cenam* *coquam*: *inde* *coctam* *sursum* *subducemus* *corbulis*.

437 ¶ *Stupidus*, est *obstupefactus*. ¶ *Stupidus*, *stultus*, *iniquus*. Varro ἀπὸ τῆς ἀργίας: *Andromeda* *iuncta*, & *proposita* *citò* *non* *debuir* *patri* *suo*, *homini* *stupidissimo* *in* *os* *expuere* *vitam*.

438 ¶ *Susplicere*, est *sursum* *adspicere*. Virgilius Æneidos libro j. *Et* *fastigia* *susplicet* *vrbis*. Varro Agathone: *Et* *pueri* *in* *adibus* *sæpius* *pedibus* *offensant*, *dum* *recentes* *musteos* *in* *caruario* *fluitare* *susplicunt*. ¶ *Susplicere*, est *suspectum* *habere*. Sallustius Iugurthæ bello: *Per* *idem* *tempus* *Bomilcar*, *cuius* *impulso* *Iugurtha* *deditionem*, *quam* *metu* *deseruit*, *inceperat* *suspectus* *regi*, & *cum* *suspiciens* *novas* *res* *cupere*, & *perniciem* *eius* *dolo* *querere*. Virgilius Æneidos libro ij. *Suspectaque* *dona* *præcipitare* *iubet*. Et *Cic.* *de* *orat.* *Quo* *prudencia* *hominibus* *grata* *est*, *lingua* *suspecta*.

439 ¶ *Subicere*, *acutere*. Virg. lib. viij. *Subigunt* *que* *in* *cote* *secures*. ¶ *Subigere*, *exercere*, *mollire*. Cicero de *orat.* libro ij. *Subacto*

mihî ingenio opus est, vt agro non semel arato, sed nouato, & iterato. ¶ Subigere, est *superare, & sub ditione habere*. Vir. Æneid. li. j. Ternaque transferint Rttulis hiberna subactis, Sifenna Hist. lib. iij. Terrore perturbatâ multitudinem subigunt. ¶ Subigere, *exarare*. M. Tul. de senect. Cùm autem admiraretur Lyfander proceritatem arborum, & directos in quicuicem ordines, & hunc subactam atque puram. ¶ Subigere, *mollire, vel exercere*. Vir. Geor. lib. ij. Aur. scrobibus mandet mutata subactis. Lucil. libro xxx. An ego te acuam, atque animosam Theffalâ, vt indomitam frenis subigam ante, domemque? M. Tul. Hortensio: Vt enim segetes agricolæ subigunt aratri multo ante, quam serant. Idem de senectute: Sed etiam ipsius terræ vis ac natura delectat, quæ cum gremio mollito, & subacto sparsum semen exceperit. ¶ Subigere, *cogere*. Virg. Geor. lib. iij. Et saepe superbos Cornibus inter se subigit decernere amantem. Idem lib. vi. Castigatque, auditque dolos, subigitque fateri. Lucillius libro xxx. Tunc iugo iungas me ante, & succedere aratro Inuitum, & glebas subigas profcindere ferro? Plaut. Mercatore: Mirum quid me subagitaret.

440 ¶ *Summum*, signi ficat quod omnibus sit altius. Vir. Æneid. lib. iij. Summòque vlularunt vertice nymphæ. Idem lib. xij. Apicem tamen incita summum Hasta tulit, summâque excussit vertice cristas. ¶ *Summum*, *proximum*. Cic. Tusc. lib. j. Summam aquam attingens enectus siti Tantalus? ¶ *Summum*, *extremum*. Vir. Æneid. lib. ij. Venit summa dies, & ineluctabile tempus Dardaniæ. Lucil. lib. xxvi. Squalitate, summa scabie, summa in ærumna obrutam. M. Tul. Hortensio: Vixit ad summam senectutem, valetudine optima. ¶ *Summum*, *gloriosum, laudabile*. Vir. libro viij. Mene igitur socium summis adiungere rebus Nise fugis? Ennius Andromacha: Hæc malos annos, multosque, longinquè ab domo bellum gerentes summum, summa industria.

441 ¶ *Spectare, dirigere*. Lucil. li. xxx. Quid sibi vult, quare sit, vt intrò versus, & ad te Spectent, atque ferat vestigia, & omnia prorsus? M. Tul. de offic. lib. iij. Ad extremum si ad perniciem patriæ res spectabit, patriæ salutem anteponeat saluti patriæ. Spectare, est *videre*. Vir. Geor. li. j. Hen magnum alterius frustra spectabis aceruum. Lucret. lib. ij. Et terra magnum alterius spectare laborem. Vir. lib. xij. Sedent spectentque Latini. M. Tull. Hortensio: Cæli signorum admirabilem ordinè, insatiabilèque pulcritudinè magis spectat. ¶ *Spectare, inspicere, canere*. Plaut. Afinar. Spectandum, necui annulum det, neque roget. ¶ *Spectare, probare*. Cic. Tusc. libro v.

Non igitur ex singulis vocibus philosophi spectandi sunt. Terentius prologo Andriæ. Spectanda, an exigenda sunt vobis prius. Vir. lib. viij. Sunt nobis fornia bello Pectora, sunt animi, & rebus spectata iuuentus. M. Tul. de offic. lib. ij. Qui simul ac iuuenes esse ceperunt, magna spectare, atque ad ea rectis studiis debent contendere. Varro *quædam orationem*: Qui sint secundum naturam perfecti homines, vt non modò eos spectemus, sed etiâ imitemur.

442 ¶ *Stringere, percutere*. Vir. Æneid. lib. x. Atque animum patriæ strinxit pietatis imago. ¶ *Stringere, nudare, vel exercere*. Vir. Æneid. lib. xi. Strictum rotat acer Lucagus enssem. ¶ *Stringere, rarefacere, excindere*. Virg. Bucol. Hic vbi densas Agricola stringunt frondes. Et Geor. lib. ij. Tunc stringe comas, tunc brachia tonde. ¶ *Stringere, decerpere*. Vir. Geor. lib. j. Sed tamen & quernas glandes tunc stringere tēpus Et lauri bacas. Varro de re rustica lib. j. Quod non solum celeriter præterire stringere vocant, sed etiam te transglubit. ¶ *Stringere, radere*. Vir. li. viij. Ego sum, pleno quem flumine cernis Stringentem ripas. ¶ *Stringere, vulnerare*. Vir. li. viij. Hunc primo leuis hasta Camillæ Strinxerat.

443 ¶ *Succedere*, dicitur in alterius locum venire. Vir. lib. x. Interea soror alma monet succedere Lauso Turnum. M. Tul. de offic. li. iij. Atqui quodam quasi veneno perficiat, vt veros hæredes moueat, vt in eorum locū ipse succedat. ¶ *Succedere, ingredi*. Vir. lib. viij. Et nostris succede penatibus hospes. Afianus Excepto: Audite pueri pauca, vos succedite.

444 ¶ *Subire, in memoriam reducitur*. Virg. Æneid. lib. ij. Subiit deserta Creusa, Afcaniusque, omnisque domus. Subire, significat *ingredi*. Vir. lib. viij. Hæc, inquit, limina victor Alcides subiit. Lucillius lib. xxviij. Puer præterea nostris qui subeant iubet. ¶ *Subire, succedere*. Var. Sexagesi: In quarum locum subierunt inquilinæ impietas, perfidia, impudicitia, impudentia. ¶ *Subire, subdere, supponere*. Virgil. Æneas subiit mucronem, ipsumque morando sustinuit. ¶ *Subire, nasci, succrescere*. Virg. Geor. lib. j. Ne subeant herbæ, neu puluere vitta fatiscat. ¶ *Subire, aggredi, succedere*. Virg. Phadumque Hebesumque subit. ¶ *Subire, resistere, respondere*. M. Tul. in Verrem diuinatione: Poterisne eius orationem subire?

445 ¶ *Secare*, dicitur excidere. Virg. lib. viij. Qualis Nercia Clotho, Et Galatea secant spumantem pectore pontum. ¶ *Secare, sequi*. vnde & sectatores bonorum sectores dicti sunt. Vir. lib. x. Quæ cuique est fortuna hodie, quæ quisque secat spem.

446 ¶ *Squalidum*, sicuti plerunque dicitur, *fordidum*. Virgilius *Æneid.* lib. ij. *Squalentem* barbam, & cōcretos sanguine crines. ¶ *Squalidum, fulgens*. Virg. lib. x. Per tunicam squalentem auro latus haurit apertum.

447 ¶ *Scitum, elegans*. Terentius Andr. Percastor scirus puer natus est è Pamphilo. M. Tullius in Verrem actione Siciliensium: Ut etiam nos, qui rudes harum rerum sumus, intelligere possumus scitè facta, & venustè.

447 ¶ *Sedet*, significationem habet clarà. Virgilius: Turnus sacra vallesedebat. ¶ *Sedet, placet*. Idem v. Idque pio sedet *Æneæ*, probat auctor Acestes.

448 ¶ *Sustulit*, est *sorsum tulit, erexit*. Virgil. *Æneid.* lib. ij. *Sustulit* exutas vinculis ad fideira palmas. ¶ *Sustulit, abstulit*. M. Tul. Philip. lib. ij. Eos qui regni nomen sustulerint, deferendos putatis. Virg. *Geor.* lib. j. *Sustulerit* fragilis calamos, sylvamque sonantem.

449 ¶ *Spargere*, significat *distillare*, vel *gutratim infundere*. Virg. li. xij. *Spargit* rapida virgula rores sanguineos. Idè lib. quarto: *Spargens* humida mella, soporiferumque papaver. ¶ *Spargere, madefacere*. Lucil. lib. xix. Latere pendens, taxa spargens tabo & sanguine atro. Virgil. *Spumant* adspargine cautes. ¶ *Spargere, separare*. Virgil. *Geor.* lib. quarto: *Discerptum* latos iuvenè sparsere per agros. ¶ *Spargere, implere*. Virg. *Æneid.* li. xi. Et iam prima nouo spargebat lumine terras.

450 ¶ *Signare*, est *designare, ostendere*. Lucil. lib. xxix. Si Socrates in amore, & in adolescèntiis meliorem paulo facie signat, nihilque amaret. ¶ *Signare, imprimere*. Virgil. *Georg.* Et summo vestigia pultere signent. ¶ *Signare, discernere, separare*. Lucil. lib. xix. Nam discrimen non facit, neque signat linea alba.

451 ¶ *Solidi*, significatio manifesta est. Virgilius lib. vj. *Solido*que adamante columna. ¶ *Solidum, continuum, iure*. Varro *Sesquivlyse*: *Naubus* duodecim domo profectum decem annos *solidos* errasse.

452 *Subnixum, subditum*. Virgil. *Æneid.* lib. ij. *Iuvenem*que superbum *seruitio* innixè tulimus. ¶ *Subnixum, enixum*. Virgil. *Æneid.* lib. quarto: *Mæonia* mentum mita, crinemque madentè *Subnixus* raptò potitur. ¶ *Subnixum, sublime*, hoc est *sursum nixum*. Cælius *Annal.* lib. j. Et *Tatini* *subnixo* animo, & *victoria* inerti *consilium* inveniunt.

T

453 ¶ *Tandem*, significat *vix*, vt apud *Ciceronem*: *Tandem* aliquando *Quirites*. Virgilius *Æneidos* libro tertio: Ergo *insperata* tandem tellure potiti. ¶ *Tandem*, significat *tamen*. *Titinnius* *Gemina*: *Symphonia* odiosum tandem, vt moribus placeam viro.

454 ¶ *Tamen*, significat *statim*. *Plaut.* *Rudente*: *Vtinam* fortuna nunc ego *anthracina*

uterer, vt postquã exiissem ex aqua, arerem tamen. Virgilius *Bucolicis*: Hic hœdos depone, tamen veniemus ad urbem. ¶ *Tamen*, significat *tandem*. *Pacuvius* *Peribœa*: *Tamen* obfirmato animo mitescit metus. *Sallustius* *Histor.* libro tertio: Nam qui enare conati fuerant, iceti sæpe ferramentis nauium, tamè aut vulnerati à suis, aut afflicti vndarum vi, multato fœdè corpore, postremò periere.

10 455 ¶ *Triste*. Virgilius: Et pluuio contristat frigore calum. Idem *Bucolicis*: *Triste* lupus stabulis, maturis frugibus imbres. *Terentius* *Andria*: *Caue*, ne te pater *tristem* sentiat. *M. Tullius* *Hortensio*: *Aliud* ex syluis *seuerum* & *triste*. ¶ *Triste, seuerum*. *Afranius* *Priuigno*: *M. Tullius* de offi. lib. i. In eius familiari *Scipione* ambitio maior, vita tristior. *Terentius*: *Tristis* seueritas inest in vultu, atq; in verbis fides. ¶ *Triste, amarum*. Virgilius *Geor.* lib. j. *Tristisque* lupini *Sustuleris* fragiles calamos. ¶ *Triste, minax*. Virgil. *Æneid.* lib. ij. *Itque* adytis hæc *tristia* dicta reportat. ¶ *Triste, graue*. *Tul.* de *Rep.* lib. vi. Qui numero *optimatum*, & principum obtulit his vocibus, & grauitatis suæ liquit illum *tristem*, & plenum dignitatis sonum.

20 ¶ *Triste, difficile*. *M. Tul.* de *senectute*: *Facilius* in morbos incidunt *adolecentes*, grauius ægrotant, *tristius* curantur. ¶ *Triste, nigrum*. Virg. *Geor.* lib. iij. Aut *tonsum* *tristi* contingunt corpus *amurca*. ¶ *Tristis, iratus*. *Afran.* *Epistola*: *Iactauit* sese, *iactet*, mihi erit *tristior*. id est *irator*. Idem eadem: Idem natura *tristiori* *pauillulo*. ¶ *Tristis, doctus*. *Varro* *Trio* dite *tripyllo*, *æti* *ἀπὸ τῆς* *κωλύσεως*. Illud verò quondam meo, vt ego non *meruam* *fulmè*, non *haruspicem* *tristem* simul ac *dici* non quæro: *Lucil.* lib. xxvij. *Adde* eòdem, *tristis* ac *seuerus* *philosophus*.

40 456 ¶ *Trahere, per terram ducere*. Virgilius *Æneid.* libro i. *Lora* tenens, tamen huic *ceruixque* *comæq;* *trahitur* *Per* terram. ¶ *Trahere* *rursus leuare*. *M. Tul.* de *deorum* natura libro ij. Et *recenti* *fossione* *terram* *fumare* *calentem*, atque etiam ex puteis *iugibus* *aquam* *calidam* *trahi*. *Plautus* *Amphitryone*: *Ego* illi *puteo*, si *occepso*, *animam* *omnem* *intertraxero*.

50 457 ¶ *Tardum*, significat *pigrum, lentum*. Virgilius *Georg.* libro primo: *Sæpe* *oleo* *tardi* *costas* *agitator* *aselli*. *Terentius* *Eunucho*: *Fatuus* est, *infulsus*, *tardus*. ¶ *Tardum, diuturnum, perseverantem*. Virgilius *Geor.* lib. secundo: *Media* *fert* *tristis* *succos*, *tardumque* *laporem*.

458 ¶ *Tendere, inhabitare, tabernacula, & hospitia ponere*. Virgil. *Æneid.* lib. ij. Hic *Dolopum* *manus*, hic *fauus* *rende* *Achilles*. ¶ *Tendere, insidiari, decipere*, dictum à *tendicula*. *Terent.* *Phorm.* *Quia* non *rete* *accipitri*

tenditur neque miluo. ¶ Tendere est proprie laxitatem distendere, & sine rugis facere. Virgilius Æneid. lib. iij. Tendunt vela noti. Idem libro sexto: Tendebantque manus ripe vltioris amore. ¶ Tendere, est dirigere. Virgilius Æneid. lib. i. Per tot discrimina rerum Tendimus in Latium. Idem lib. secundo: Ad cælum tendens ardentia lumina. Lucretius libro primo: Primum Graius homo mortalis tendere contra Est oculos ausus.

¶ Tendere, contendere. Virgil Æneid. libro secundo: Ille simul manibus tendit diuellere nodos. Idem lib. quinto: Aequo discrimine Pistris: Centaurisque locum tendunt superare priorem.

459 ¶ Turpe, est indecorum, informe. Virgil. Æneid. libro sexto: Et metus, & maleuada fames, & turpis egestas. Idem Georg. lib. iij. Scabiensq; ferat, turpeisque podagras. ¶ Turpe, grande. Virgil. Geor. lib. iij. Optima toruæ Forma bouis, cui turpe caput. Idem Georg. lib. iij. Et turpeis pascit sub gurgite phocas.

460 ¶ Tenerum, significat gracile, lentum. Virg. Geor. lib. iij. Et ros in tenera pecori gratissimus herba.

461 ¶ Tenue, vehemens. Virg. Geor. libro ij. Tenuisque Lageos Tentatura pedes olim, vinciturque linguam. ¶ Tenue, infœcundum. Virgil. lib. ij. Tenuis vbi argilla, & dumosis calculus aruis. ¶ Tenue, tenerum. M. Tul. de suppl. in Verrem: Reticulumque sibi ad naribus admouebat tenuissimo lino. ¶ Tenue, frigidum. Virgil. Geor. libro primo: Ne tenues pluuiæ, rapideve potentia solis Actior. Idem lib. iij. Tum tenues dare rursus aquas. ¶ Tenue, paruum, exiguum. M. Tul. Hortensio: Eundem non mediocri pecunia, sed etiam tenui percipere possumus. Virgil. lib. v. Et tenuis Teucrum res eripe leto. Idem Geor. lib. i. Ni refugis, tenuisque piget cognoscere curas.

462 ¶ Tenet, sicuti est vsus, significat comprehendit, detinet. Vtrg. Æneid. lib. quarto: Verum vbi cotreptum manibus, vincisique tenebis. M. Tul. in Verrem diuinatione: Non te, sed hunc librum esse responsum, quem monitor tuus tenet hic. ¶ Tenet, inhabitat, possidet. Virg. Geor. lib. iij. Quæ gurgitis huius Ima tenes. ¶ Tenet, prohibet. Virgil. Geor. lib. iij. Texendæ sepes, etiam pecus omne tenendum. ¶ Tenet, compefcit, supprimit. Virgil. Geor. lib. iij. Tenuitque inhians tria Cerberus ora. ¶ Tenet, tegit. Virgilius Georg. lib. i. Amnis abundans Exit, & obducto latè tenet omnia limo. ¶ Tenet, dirigit. Virgil. Æneidos libro primo: Sed vos qui tandem? quibus aut venistis ab oris? Quòve tenetis iter? ¶ Tenet, intelligit, dicit Terentius Andria: Id patet, ne dicas illam; tu autem vt ducas, rem tenes.

463 ¶ Tremere, dicitur commoueri, agitari.

Virgilius lib. xi. Cur ante tubam tremor occupat artus? ¶ Tremere, timere. Virgilius Æneid. lib. ij. Hic aliud maius miseris, multoq; tremendum. Plaut. Asinaria: Non placet, pro monstro est, quando sudat qui tremit.

464 ¶ Trahere, consuetudine manifestam habet significationem. Virgil. Æneid. lib. ij. Altaria ad ipsa trementem Traxit. ¶ Trahere. Virg. Æneid. lib. i. Partibus æquabat iustis, aut sorte trahebat.

465 ¶ Tentare, est exerceri. Virgil. Geor. lib. tertio: Et tentat sese, atque itaici in cornua discit Arboris obnixus trunco. ¶ Tentare, experiri. Virgilius libro octauo: His fretus non legatos, neque prima per artem Tentamenta tui pepigi. ¶ Tentare, aggredi. Virg. Æneidos lib. ij. Extemplo tentanda fuga, canit æquora Calchas. ¶ Tentare, petere, dare. Virg. Æneid. lib. iij. Vnde laborum Tentare auxilium iubeat.

466 ¶ Tetrum, vitabile. M. Tul. de off. lib. tertio: Postremò hæc iam in liberis ciuitatibus regnandi existunt cupiditates, quibus nihil tetrius, nihil fœdus exegitari potest.

¶ Tetrum, dicitur illiusmodi fœtidum. Virgilius Æneid. lib. iij. Tunc vox tetrum dira inter odorem. Idem lib. x. Lauit improba teter Ora cruor. M. Tul. in Verrem actione secunda: Quàm multis istum ingenuis, quàm multis matribus familiâs, in illa tetra, atque impura legatione vim attulisse existimatis? Lucil. lib. xxx. Qui non expectans spectandi studio, Sed hominis tetri impulsu ingressus.

¶ Tetrum, amarum. Lucretius libro quarto: Ac veluti pueris absinthia tetra medentes Cùm dare conantur. ¶ Tetrum, impium, crudele. M. Tul. de off. lib. iij. Promissum potiùs non faciendum, quàm tetrum facinus admittendum fuit.

467 ¶ Torquere, significat insectere. Virgil. Geor. lib. ij. Ityreos taxi torquentur in arcus. Terent. Eunuch. Illud vide os vt sibi distorsit carnifex. ¶ Torquere, gyro celeri rotare. Virgilius Æneid. libro primo: Ast illam tet fluctus ibidem Torquet agens circum.

¶ Torquere, iacere, mittere. Virgilius libro quinto: In medios telum torquisti primus Achiuos.

468 ¶ Tueri, dicitur seruare, custodire. M. Tul. Epistol. ad Cæsarem lib. i. Vt sciret tuèda maiore cura esse, quæ parta sunt. Virgil. libro octauo: Succedunt, variantque vices, quod cuique tuendum est. ¶ Tueri, videre. Virgilius lib. vi. Excipiunt plausu pauidos, gaudèntq; tuètes Dardanidæ. Pacu. Teucro: Quàm te pòst multis tueor tempestatibus.

469 ¶ Tergora, dicitur coria. Virg. Æneid. lib. i. Tergora diripiunt costis. ¶ Terga, dorsa. Virg. vij. Hinc raptas fugientibus ingerit hastas In tergun. Lucil. lib. xxviiij. Orationem facere

facere compendi potest, Solui dum saluo in tergo, & tergi non licet. ¶ Tergum, *scutum*, Virg. lib. viij. Et venit aduersi in tergo Sulmonis. Idem lib. x. Dentibus infrendēs, & tergo decutit hastas.

470 ¶ *Transmittere, trahere, derelinquere*, Lucil. lib. xxviii. Polemon & amavit mortē, & huic transmisit suam stolam, quam ducunt.

471 ¶ *Temerarium*, sicuti plerunque, à *temeritate*. ¶ *Temerarium, metuentium, & sollicitum*. Plaut. A sin. Sed quid [hoc] quod picus vltimum ruidit: haud temerarium est. Et in sequentibus: Aut mihi In mundo sunt virgæ vtatriensi Sauriæ.

472 ¶ *Tegetes, à tegendo*. Var. de re rustica lib. j. Sic quæ sunt de cannabino lino, iunco, palma, scirpo, vt funes, restes, tegetes, quæ è fundo sumi non poterunt.

473 ¶ *Taleas, scissions lignorum, vel presagmina*. Varro dicit de re rustica lib. j. Nam etiam nunc rustica voce intertaliare dicitur diuidere, vel excidere ramum ex vtraque parte æquabiliter præcisum, quas alij clabulas, alij taleas appellant.

V

474 ¶ *Volare, est auium*. Virg. Æneid. lib. j. Humilis volat æquora iuxta. ¶ *Volare, est celeriter currere*. Terent. Hecyra: Ne frustra illic expectet, vola. Virg. Æneid. lib. v. Ecce volat, calcemque terit iam calce Diorea.

475 ¶ *Vastum, est magnum*. Virg. Æneid. lib. iij. Vastumque caua trabe currimus æquor. ¶ *Vastum, horrens, & asperum*. Cic. de Orat. Ita vultu motuque corporis vasti, & agrestes, vt etiam si ingenii valeant, atque artestamen in oratorum numerum venire non possint. ¶ *Vastum, ingens*. Virg. Æneid. lib. j. Hic vasto rex Æolus antro. ¶ *Vastum, ferrox*. Cic. Tusc. Quæ barbaria, India vastior, aut agrestior?

476 ¶ *Ventus, est status*. Virg. Æneid. lib. j. Et mulcere dedit fluctus, & tollere vento. ¶ *Ventus etiam significat odorem*. Plaut. Cistell. Ita mustulentus ventus nareis obigit.

477 ¶ *Virtus, est fortitudo*. Virg. lib. v. Tunc pudor incendit vires, & conscia virtus. ¶ *Virtus etiam significat auxilium*. Plaut. Milite: Deum virtute euntem hospitio accipere apud me est comitas. ¶ *Virtus rursus meritum est, & dignitas*. Plaut. Milite: Sicut mercipretium statuit pro virtute, vt veneat. Quæ improba est, pro mercis vitio dominum pretio pauperat.

478 ¶ *Vesca, est edere*. Virg. lib. viij. Vescebat Æneas simul & Troiana iuuentus. Acc. Atreo: Ne cum tyranno quisquam epulandi gratia, Accumbat mensam, aut eandem vescatur dapem. ¶ *Vesci etiam significat vti*. Virgilius Æneidos lib. j. Quem si fata virum seruant, si vescitur aucta Acherea. Lucret. li. 60

v. Quove modo genus humanum, variante loquela Cœperit inter se vesci per nomina rerum. Pacu. Chryse: Fugimus, qui arce hæc vescimur. Idem Armorum iudicio: Qui viget vescatur armis, vt percipiat præmium. Nouius Macco exsule. Curis, tunc vadimonia suum vestimentum vesceris. Acc. Armorum iudicio: Cedit Achilli indutus armis vesci studer, Vt ea cuncta optima Achilli induto, leuia præ illis puter. Idem Phœnissis: Num pariter videor patris vesci præmiis? Tull. de finibus bonorum & malorum libro v. Si gerundis negotiis possit orbatus paratissimis vesci voluptatibus. ¶ *Vesci iterum videre*. Acc. Athamante: Prius, quam infans esses, facinus oculi vescuntur tui.

479 ¶ *Velare, est operire: vnde & reuelare, nudare dicitur*. ¶ *Velare rursus ligare*. Pompon. Pannuc. Nunc rogas, Quid fiat? restis est vilis, velet gulam.

480 ¶ *Vola, est media pars manus*. Varro *ἐπιπέλας ἢ βολὴ ἢ ἀεὶ ἢ ἰσχυρὸν*: Pleni libri inquam, vbi maneant tapeti eorum, quoniam in sepulcris nec vola, nec vestigium existat. Idem Varro, *ἡ ἀεὶ ἢ ἰσχυρὸν*: Hæc Numa Pompilius fieri si viderit, sciet suorum institutorum nec volam, nec vestigium apparere. Vola rursus cauum est sub planta.

481 ¶ *Vanum, leue, inane*. Vir. Geor. lib. j. Sed illos Expectata seges vanis elusit aristis. ¶ *Vanum, est mendax*. Virg. Æneid. j. Ni frustra augurium vana docuere parentes. Sallust. Iugurtha bello: Mauri vanum genus. M. Tul. de offic. lib. j. Nihil enim proficiunt, nisi admodum mentiantur: nec verò quicquid est turpius vanitate. Idem Tusc. lib. iij. Tum ita variis imbui erroribus, vt vanitati veritas, & opinioni confirmata natura ipsa cedat. ¶ *Vanum, insidiosum, subdolum*. Virg. Æneid. lib. ij. Nec si me miserum fortuna Sinonem Finxit: vanum etiam, mēdācēmque improba finget. ¶ *Vanum, obscurum*. Virg. Æneid. iij. Et procul in tenuem ex oculis euānuit auram. M. Tul. de repub. lib. v. Vt nostra verò ætas cum rempublic. sicut picturam accepisset egregiam, sed iam euanescentem vetustate.

482 ¶ *Vastitas significat vastationem*. Acc. Aethyanaete: Propter te tot, tantisque habemus vastitates funerum. ¶ *Vastitas, desertio*. Var. Prometh. lib. j. Mortales nemo exaudit, sed late incolens Barathrum inhospitalis cæpis vastitas. Virg. lib. viij. Hæc ego vasta dabo, & lato te limite dicam. Cic. de Deorum natura li. ij. Qui quasi cultores terræ constituti non patiuntur eam, nec immanitate belluarū esterari, nec stirpiū asperitate vastari.

483 ¶ *Vltimum, est nonissimum dicitur*. Vir. Æn. viij. Vltimus ille dies bello, gētique fuisset. Et M. Tullio de senect. Magis delectatur, qui in prima cauea spectat, tamen etiā qui

in vltima. ¶ *Vltimum, primum.* Virg. *Aeneid.* li. vij. Tu sanguinis vltimus auctor. M. Tull. de offic. li. j. Efficiturque id, quod Pythagoras vltimum in amicitia putavit, ut vnus fiat ex pluribus. Idem de finibus bonorū & malorum li. iij. Eorum dico, qui summum bonū, quod vltimū appellat, in animo ponerēt.

484 ¶ *Vrgere, insistere.* Lucil. lib. xxvij. Cæde hostium, gnato vrgere restant, perimus. Quadrigarius *Annal.* li. iij. Sed circiter horas duas graui prælio vserunt: deinde in fugā sunt coniecti. ¶ *Vrgere est premere, cogere.* Virg. *Georg.* lib. iij. Ima soluantur latera, atque oculos stupor vrget inertes. Et: Verlaq; in obnixos vrgentur comua vasto Cum gemitu. Lucil. lib. xxix. Vrger grauedo sæpius culpa tua. Var. Antiquitate rerum humanarum: Qua murum fieri voluit, vrgemur in vnum. M. Tul. Hortens. Itaque tunc Democriti manus vrgebatur: est enim nō magna. ¶ *Vrgere, est regere.* Virg. *Georg.* li. ij. Qui saxo super, atque ingenti pondere testæ Vrgerēt. ¶ *Vrgere, accelerare.* Virg. li. ix. Tibi quam noctes festina, diēsque Vrgēbam. ¶ *Vincere, significat superare.* Virg. *Georg.* ij. Vbi aera vincere summū Arboris hand vlle iactu potuerē sagitta.

485 ¶ *Vincere, exprimere.* Vir. *Georg.* iij. Nec sum animi dubius, verbis ea vincere magnū Quā sit. ¶ *Vincere, animi compotem fieri.* Vir. *Georg.* lib. iij. Illi victor ego, & Tyrio con-
30 spectus in ostro. Idem lib. vij. Iunonem victrix affatur.

486 ¶ *Vertere dicitur conuertere, contorquere.* Virg. viij. Gorgona desecto vertentem lumina collo. ¶ *Vertere, fallere, decipere.* Virg. *Aeneid.* ij. Seu versare dolos, seu certæ occubere morti. ¶ *Vertere, mutare.* Vir. *Aeneid.* j. Quæ te, genitor, sententia vertit? ¶ *Versat, agit, commouet, voluit.* Virgiliius *Georgicorum* libro iij. Quid iuuenis, magnum cui versat in ossibus ignem? Idem *Aeneidos* libro sexto: Nunc me fluctus habet, versantque in litore venti.

487 ¶ *Vindicare, est malefactum defendere.* M. Tul. de offic. lib. ij. Atque iste dolus malus & legibus erat vindicatus. ¶ *Vindicare, trahere, liberare.* Virg. *Aeneid.* iij. Grauiusque ideo bis vindicat armis. Cic. *Academ.* lib. iij. Aliqua potestas si sit, vindicet se in libertatem. Idem de senectute: Et senectus est natura loquacior, ne ab omnibus eam vitis videat vindicare. Var. Andabat. Et me Iupiter Olympiæ, Mineruæ Athenis, suis mystagogis vindicassent. Idem *Epist. Latinis.* Si in libertatem vindicare non potes, feres fortunā. ¶ *Vindicare, reuocare.* Tul. ad Cæsarem iuniorē lib. j. Quasi si me ad id beneficium accerferes, quo per te me vnā cum republica in libertatem vindicassent. ¶ *Vindicat, adscis-*
60

cit, ad se trahit. M. Tul. Hortensio: Deinde imitator, vi sibi quidem videtur, naturæ, mos vindicat.

488 ¶ *Vsus dicitur ab utendo.* Virg. *Georg.* li. iij. Nam neque erat coriis vsus. ¶ *Vsus dicitur consuetudo.* Terent. *Heaut.* Mihi sic est vsus, tibi ut opus factō est face. ¶ *Vsus, opus.* Virgilius libro octauo: Arma acri faciunda viro, nūc viribus vsus, Nūc manibus rapidis.

489 ¶ *Vitam, manifestū est à viuendo dictam.* Sallust. *Catilinæ bello:* Vitam sicuti peregrinantes transire. ¶ *Vitas, umbras.* Virg. li. vi. Et nī docta comes tenui sine corpore vitas Admoneat volitare.

490 ¶ *Venire, clarā habet significacionem.* Virg. lib. vi. Venisti tandem. ¶ *Venire, imminere.* Vir. vij. Se satis amobus Teucrisque venire Latinisque.

491 ¶ *Verrere, est trahere.* Vir. *Aeneid.* lib. j. Quippe feraat rapidi secum, verrantque per auras. ¶ *Verrere, seruire, percutere.* Virg. *Æn.* iij. Annixi torquent spumas, & cæcula verrūt. Lucil. li. xxvij. Quam non solūm deuorare se omnia, ac deuerrere. ¶ *Verrere, mundare.* Titin. *Gemina:* Euerrite ædes, abstergite araneas. Lucil. lib. xxvij. Lignum cædat, ædeis verrat, ac vapulet.

492 ¶ *Via, est iter.* Vir. *Aeneid.* li. j. Strepitūque & strata viarum. ¶ *Via, ratio, causa.* Virg. lib. x. Hæc via sola fuit, qua perdere possis. Teren. *Phorm.* Qua via istuc facies? ¶ *Via, consuetudo.* Terent. *Heaut.* Sed vi, & via peruulgata patrum. Quotidie accusabam.

493 ¶ *Vestigium, dicitur pedum impressio.* Virg. *Georg.* iij. Et gradiens ima verrit vestigia cauda. ¶ *Vestigium, extrema pars pedis.* Virg. lib. v. Vestigia primi Alba pedis, frontemque ostentans arduus albam.

494 ¶ *Voluari, dicitur volui.* Luci. xxx. Quid tu istuc curas, vbi ego oblinar, atq; voluter?

495 ¶ *Volutare, cogitatione, perquirere.* Virg. *Bucol.* Id quidem ago, & tacitus mecti, Lycida, ipse voluto. Lucil. li. xxx. Hæc tu me infimulas, nōnne antè in corde volutas?

496 ¶ *Vis, est celer impetus.* Lucil. lib. xxvij. Romanus populus victus vi, superatus præliis. ¶ *Vis, fortitudo.* Vir. *Aeneid.* lib. ij. Instat vi patria Pyrrhus. Idem: Auxilioque leuare viros, vinque addere victis. ¶ *Vis, celeritas.* Lucret. lib. iij. Aut quidnam tremulis facere artibus hædi, Consimili in cursu possint, ac fortis equi vis?

497 ¶ *Vix, cum labore.* Virg. *Aeneid.* v. Vix illum famuli Phegeus, Sagarisque ferebant. Idem *Georg.* lib. ij. Vix humiles apibus casias. rorēque ministrat. ¶ *Vix, statim.* Virg. *Æn.* ij. Vix ea fatus eram, gemitu cūm talia reddidit. Var. *Eumenid.* Vix vulgus confluit, non perugarum, sed puerorum, atque ancillarum.